

Consell General de les Valls

Acta Núm. 11/1992

**Sessió Ordinària del M.I Consell General
- dia 31 de juliol de 1992 -**

El dia 31 de juliol de 1992, divendres, es reuneix a la Casa de la Vall el M.I. Consell General de les Valls, en Sessió Ordinària, convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea, i amb l'ordre del dia següent:

Punt Únic.

Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Pressupost General per al 1992, que es compon dels documents següents:

- a) Projecte de Pressupost de l'Administració General per al 1992.**
- b) Memòria relativa al document anterior.**
- c) Projecte de Llei del Pressupost per al 1992.**
- d) Projecte de Pressupost de despeses del M.I. Consell General per al 1992.**
- e) Projecte de Pressupost de les Entitats Parapúbliques següents:**
  - **Caixa Andorrana de Seguretat Social.**
  - **Centre Nacional d'Informàtica d'Andorra.**
  - **Servei de Telecomunicacions d'Andorra.**
  - **Servei Andorrà d'Atenció Sanitària.**
  - **Residència Solà d'Enclar.**
  - **Forces Elèctriques d'Andorra.**
- f) Documentació explicativa de la transferència de capital a l'Organisme de Ràdio i Televisió Andorrana.**

Sota la presidència dels MM.II. Srs. Jordi Farràs Forné i Josep Marsal Riba, Síndic General i Sub-Síndic General, respectivament, assisteixen els membres següents:

Per Canillo

Els MM.II. Srs. Josep Areny Fité, Enric Casadevall Medrano, la M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó Alcobé i el M.I. Sr. Miquel Naudi Casal.

Per Encamp

El M.I. Sr. Jordi Torres Alís, la M.I. Sria. Maria Reig Moles i els MM.II. Srs. Jordi Mas Torres i Gabriel Dalleres Codina.

Per Ordino	El M.I. Sr. Enric Dolsa Font, la M.I. Sra. Olga Adellach Coma i el M.I. Sr. Andreu Gaspà Picart.
Per La Massana	Els MM.II. Srs. Albert Gelabert Grau, Josep Garrallà Rossell, Daniel Armengol Mora i Guillem Areny Argelich.
Per Andorra la Vella	Els MM.II. Srs. Jaume Bartumeu Cassany, Miquel Armengol Pons, Robert Cassany Vila i Antoni Armengol Vila.
Per Sant Julià de Lòria	Els MM.II. Srs. Joan Santamaria Tarré, Joan Pujal Areny, Ladislau Baró Solà i Pere Altimir Pintat.
Per Escaldes-Engordany	El M.I. Sr. Miquel Aleix Areny, la M.I. Sra. Nadia Aleix Tugas, i els MM.II. Srs. Ramon Canut Bové i Antoni Jordi Areny.

És absent el M.I. Sr. Albert Pujal Trullà, de la Parròquia d'Ordino, que es troba fora del Principat.

Assisteix, també, el M.I. Sr. Oscar Ribas Reig, Cap de Govern, acompanyat dels MM.II. Srs. Josep Casal Casal, Joan Albert Montané Teixé, Josep Dalleres Codina, Xavier Espot Miró i de la M.I. Sra. Bibiana Rossa Torres, Consellers Executius.

Després de l'oració es procedeix a comprovar els membres assistents a la reunió i el M.I. Sr. Síndic General declara oberta la sessió. Són les 10.00 hores del matí.

Seguidament el M.I. Sr. Síndic General fa donar lectura a l'ordre del dia.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Llavors, començarem per la lectura de l'informe de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. sobre el Pressupost i, posteriorment, ens servirem d'aquest informe per anar tractant Conselleria per Conselleria el Pressupost General i al final tractarem les Parapúbliques.

Voldria esmentar un altre punt i és que quan tractem Conselleria per Conselleria, a demanda de Govern i del Conseller de Turisme i Esports, tractarem primer el que fa referència a Turisme i Esports i després ho farem pel mateix ordre que s'ha anat seguint fins ara. És a dir, passarem després a Finances i, posteriorment, a Educació i Cultura, Serveis Públics, Agricultura, Comerç i Indústria i acabarem per Benestar, Sanitat i Treball.

El Sr. Secretari us llegirà l'informe de Finances.”

El Sr. Secretari General:

“L'informe de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. diu:

“La Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. ha tramitat el Projecte de Pressupost per a 1992, d'acord amb el que estableix l'article 15 de la Llei General de les Finances Públiques, i sotmet a la consideració del M.I. Consell General el següent:

Informe:

A) Totes les Comissions legislatives del M.I. Consell General han presentat llurs respectius informes. El contingut d'aquests documents figura ressenyat a l'apartat III de l'informe i s'adjunten com annexos Núms. 1 a 6.

B) Dins del termini de cinc dies dels quals disposen tots els MM.II. Srs. Consellers Generals, per tal de formular individualment esmenes al Projecte, s'han rebut vuit escrits signats: un pels MM.II. Consellers Generals de la Parròquia d'Ordino; un pels MM.II. Consellers Generals de la Parròquia d'Ordino i de la Parròquia de La Massana; un pels MM.II. Srs. Consellers Generals de la Parròquia d'Andorra la Vella, Sr. Robert Cassany Vila, Sr. Antoni Armengol Vila i Sr. Jaume Bartumeu Cassany; un pels MM.II. Consellers Generals de la Parròquia d'Escaldes-Engordany, Sra. Nadia Aleix Tugas, Sr. Ramon Canut Bové, Sr. Antoni Jordi Areny; i quatre pels MM.II. Srs. Consellers Generals de la Parròquia d'Escaldes-Engordany. S'adjunten com annexos núms. 7 a 14.

C) Així mateix, la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. ha examinat separadament el Projecte de Pressupost del M.I. Consell General d'acord amb les facultats que li atribueix el Reglament Intern per a la gestió del Pressupost del M.I. Consell General del 4 de desembre de 1991.

D) Amb els elements d'informació que ha tingut al seu abast, aquesta Comissió legislativa ha examinat els diferents documents que componen el Projecte de Pressupost General per a l'exercici de 1992, i n'ha elaborat l'informe que es desenvolupa tot seguit:

I. CONSIDERACIONS GENERALS.

La Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. ha estudiat i debatut la Memòria Explicativa del Projecte de Pressupost per a 1992 i comparteix les línies generals allí expressades pel Govern.

Alhora, aquesta Comissió ha examinat com a documents il·lustratius dels antecedents immediats de la situació actual de les finances públiques, la Memòria Explicativa del Projecte de Pressupost per a 1990, així com l'informe de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E., en relació al Pressupost de 1990, de data 16 de juliol de 1990.

L'estat de les finances públiques es pot resumir avui en tres grans apartats:

1) L'Estat andorrà necessita un gran esforç d'obra pública d'inversió. Pensar que es poden succeir gaires pressupostos amb una inversió tan reduïda, en relació a les necessitats del país, com ja la que figura en el Pressupost per a 1992, no seria seriós ni responsable. Una volta duta a terme una planificació d'objectius i una jerarquitització de prioritats, l'Estat haurà d'assumir un paper de motor de l'economia mitjançant la realització, en els propers anys, d'aquelles obres públiques que són indispensables per a la reconversió de l'economia andorrana.

2) L'endeutament creixent derivat d'una llarga sèrie d'exercicis pressupostaris deficitaris, i el sostre al qual han arribat les fonts d'ingressos tradicionals fan indispensable i urgent l'adopció d'una Llei de l'Impost General Indirecte que introdueixi el principi de generalitat de la càrrega tributària. Així mateix, convindrà que amb la màxima urgència el Govern faci el necessari per aplicar en la seva totalitat la Llei de l'Impost de Mercaderies Indirecte de juny de 1991.

En efecte, la Llei de l'I.M.I. introdueix un veritable Impost Indirecte no solament per a les mercaderies objecte d'importació a les Valls sinó també per a la producció o elaboració a Andorra, amb caràcter habitual, de béns mobles.

La premura en l'adaptació de les noves mesures, l'estiu de 1991, en el marc de l'aplicació de l'acord comercial amb la C.E.E. podia fer endarrerir l'endegament de les disposicions reglamentàries d'aplicació de l'impost a la producció. Tanmateix, avui res no justifica noves dilacions.

La Comissió és, però, conscient que un increment en els ingressos fiscals no serà suficient per a millorar l'economia pública i que cal dur a terme ràpidament mesures estructurals de reconversió econòmica.

3) La contenció de la despesa de funcionament i la progressiva introducció de criteris de rigor en la gestió dels Departaments i Serveis només pot permetre una racionalització en la prestació dels serveis públics i un estalvi en la despesa corrent de funcionament. Cal evitar el malbaratament de béns i diners, trencant la inèrcia i deixadesa, promovent una corresponsabilització eficaç dels Directors en la gestió dels Departaments.

En aquest sentit, l'Esmena General proposada per aquesta Comissió pel que fa a la política de retribució del personal al servei de l'Administració General, suposa un primer pas en la via de la vertebració d'una nova política de gestió dels recursos humans que ha de ser global, seriosa i valenta. Començant per una revisió del criteri, injust i clarament favorable als salaris més alts, de l'augment percentual, igual per a tothom, del personal al servei de l'Administració General.

Fora ja del concret anàlisi del Pressupost de 1992 i embrancant amb la política econòmica general, la Comissió considera necessari dedicar una atenció prioritària a l'elaboració del Pla d'Estratègia Econòmica anunciat pel Sr. Cap de Govern en el seu recent Discurs-Programa.

Convé que el conjunt de la societat civil andorrana s'impliqui en la definició d'un nou model de creixement econòmic que, bandejant monopolis i privilegis d'uns quants, faci possible la construcció d'una Andorra vàlida per al conjunt dels andorrans.

Així doncs, examinats els informes del conjunt de les Comissions legislatives, aquesta Comissió vol fer una reflexió global en el sentit d'indicar que no és fent esmenes de reducció de 50.000 o 100.000 pessetes que s'aconseguirà induir o orientar una nova política en l'àmbit de les diferents Conselleries.

Pel contrari, una decidida posició política ha estat adoptada per la Comissió legislativa de Serveis Públics en acordar suspendre provisionalment els crèdits plurianuals, fins i tant no es presenti al legislatiu una proposta coherent i raonada que permeti adonar-se objectivament de l'abast i finalitats de l'obra pública proposada.

Tal i com ja s'ha dit, en aquest mateix capítol, l'Estat Andorrà requereix un gran esforç en obra pública d'inversió. Però aquest esforç ha d'obeir, en primer terme, a una clara voluntat política i, segonament, a l'orientació de tècnics imparcials.

En un altre ordre de coses, i pel que fa a la gestió de l'O.R.T.A. convindrà que, amb la màxima urgència i una volta nomenada la seva nova Junta de Govern, en aplicació de la Llei de modificació adoptada pel Consell General el dia 13 de juliol de 1992, es

procedeixi a dissenyar una política global de radiodifusió i televisió que compregui les inversions.

En aquest sentit la Comissió recomana que, per tot el mes de novembre, es decideixi si cal mantenir l'arrendament dels locals de l'antic "B & B Club" o bé si, pel contrari, convé rescindir ràpidament la relació arrendatícia.

Finalment, i a nivell general, la Comissió considera adient fer una recomanació al Govern per a que amb la màxima urgència intenti establir un nou marc de presentació del Projecte de Pressupost, comptant amb la informació complementària suficient per a fer més entenedor l'examen del Projecte.

II. EN RELACIÓ A L'ESTAT D'INGRESSOS.

Compartint la voluntat, manifestada pel Govern en la pàgina 5 de la Memòria, "...d'acostar-se a equiparar els ingressos de l'Administració General a les despeses...", la Comissió legislativa ha examinat acuradament el Títol IV (NORMES TRIBUTÀRIES) del Projecte de Llei del Pressupost per a 1992.

La creació, mitjançant la Llei pressupostària anyal, d'unes normes que comporten la introducció d'unes noves figures de tributació és ja per si sola indicació suficient de la situació d'excepcionalitat que travessa l'estructura fiscal de l'Estat Andorrà.

Alhora, l'especial situació pressupostària i legislativa viscuda durant l'exercici 1991 va impedir que l'Administració General pogués percebre els nous ingressos que figuraven en el Projecte de Pressupost pels mateixos conceptes que figuren en el Projecte d'enguany.

Així doncs, la Comissió ha examinat la qüestió sota la doble perspectiva de la provisionalitat i de la urgència en recaptar nous ingressos tributaris per a trencar la perillosa espiral del dèficit públic.

Provisionalitat, per quant no es pot pretendre que la Llei pressupostària sigui el marc legislatiu d'introducció de la Imposició General Indirecta, a la qual s'ha fet referència a les anteriors consideracions generals.

Urgència, per quant continuar retardant, per segon any consecutiu, l'establiment d'una específica contribució provisional no faria més que agreujar irresponsablement el desequilibri pressupostari i el dèficit acumulat de les finances públiques.

En conseqüència, aquesta Comissió ha considerat adient formular a l'article dissetè del Projecte de Llei del Pressupost les esmenes següents:

ESMENA NÚM. 1 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del paràgraf número 4, apartat a), de l'article 17, es proposa de modificar el redactat en la manera següent:

"a) La taxa a aplicar sobre les Societats inscrites en el Registre de Societats, amb l'excepció del que es disposa al paràgraf 5, serà, amb independència del capital social, de:

Societats limitades: 50.000 pessetes

Societats anònimes: 75.000 pessetes

MOTIVACIÓ:

En tractar-se d'una taxa, tribut que es caracteritza per fonamentar-se en la prestació d'un servei públic general -en aquest cas el servei del Registre- no sembla jurídicament adient i menys encara en una fase de provisionalitat prèvia a la implantació de la Imposició General Indirecta, de modular-la en funció del capital social de les empreses. Pel contrari, s'estima més conforme al principi de legalitat establir una taxa uniforme per a cadascuna de les formes societàries inscrites al Registre de Societats."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Sí, llavors, el que proposaria és d'analitzar primer l'estat d'ingressos, tenint en compte l'informe que ha fet la Comissió de Finances i les esmenes que proposa.

També proposaria que es discutís esmena per esmena i que s'anessin aprovant, i després passarem a l'estat de despeses, seguint l'ordre de les Conselleries i començant prèviament pel Pressupost del M.I. Consell General.

Si hi ha alguna observació a fer sobre la primera esmena o alguna consideració general sobre l'informe de Finances, els MM.II. Srs. Consellers tenen la paraula."

El M.I. Sr. Jordi Mas:

"Gràcies Sr. Síndic. Jo, per començar voldria fer una mica de referència a les característiques generals de l'economia i a la Memòria que ha presentat el Govern i que forma part de l'informe de la Comissió de Finances, abans de l'estat dels ingressos. Això si li sembla bé."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Sí, sí, no hi ha cap inconvenient."

El M.I. Sr. Jordi Mas:

"Bé, abans d'entrar en l'anàlisi directe del Projecte de Pressupost el Govern, en la seva Memòria, ens expressa una opinió —al meu entendre una mica optimista— de l'anàlisi dels diversos sectors de l'economia del país.

És cert que hi ha alguns sectors que aparenten una estabilització econòmica, però sense tenir en compte la inflació, el que donaria una clara recessió.

Cal remarcar la progressiva pèrdua de competitivitat del sector comercial, que d'altres vegades en aquesta Cambra ja s'ha expressat, i que comporta un perill de deterioració de la nostra imatge exterior. Dic això, no en un aspecte pessimista, però sí per remarcar la situació que travessa aquest sector avui, dins del nostre país.

En aquest sentit vull fer referència a la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. que expressa, en el seu informe, -i que comparteixo plenament- el criteri de dedicar l'atenció prioritària a l'elaboració d'un pla d'estratègia econòmica que va expressar el Sr. Cap de Govern en el seu Discurs-Programa.

D'altres vegades, en aquesta Cambra, he tingut l'ocasió de remarcar i de proposar, inclús, un centre d'estudis econòmics el que condicionaria i ajudaria molt bé a definir no solament el futur econòmic, sinó el futur del país que volem. Això, com a característiques generals, és la meva intervenció. De moment, és tot."

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna intervenció més ja sigui sobre la Memòria Explicativa del Pressupost que ha presentat Govern, ja sigui sobre la filosofia o sobre l’anàlisi que en fa la Comissió legislativa d’Economia, Finances i C.E.E. Si no hi ha cap més observació, llavors passarem a analitzar esmena per esmena, les esmenes fetes a l’estat d’ingressos per la Comissió de Finances.

S’ha llegit ja la primera, si algun M.I. Sr. Conseller vol fer alguna observació al respecte o del contrari es donaria per aprovada aquesta esmena. Es dóna, doncs, per aprovada i passarem a l’esmena núm. 2.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 2 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del paràgraf 4, apartat b), de l’article 17 es proposa de modificar el redactat en el sentit següent:

“b) La taxa a aplicar sobre les empreses individuals o professionals inscrites amb motiu de la seva activitat comercial, mercantil, industrial o de serveis al Registre de Comerç i Indústria, o en aquells altres Registres de professionals autoritzats pel Govern és de 25.000 pessetes, sense distinció d’activitats i amb l’excepció del que es disposa al paràgraf 5.”

MOTIVACIÓ:

Tal i com s’ha exposat a l’esmena anterior es considera més coherent establir una taxa uniforme per a totes les activitats inscrites al Registre.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació a fer? Es dóna, doncs, per aprovada aquesta esmena. Passarem a l’esmena núm. 3 de la Comissió de Finances.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 3 - DE MODIFICACIÓ.

Al paràgraf 4, apartat c), de l’article 17 es proposa modificar el redactat en el sentit següent:

“c) Les societats mercantils inscrites al Registre de Societats que figurin també inscrites, en qualitat d’explotadores titulars de Comerç i Indústria, només pagaran la taxa establerta en l’apartat b).”

MOTIVACIÓ:

Havent-se eliminat la modulació de la taxa de les societats mercantils en funció del capital social, sembla més just que les societats mercantils que explotin un o varis comerços, indústries o similars no tinguin el mateix tractament en l’aplicació uniforme de la taxa, que les societats que no tenen cap operativa comercial.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació a fer sobre l’esmena núm. 3? Es dóna, doncs, per aprovada i passarem a la lectura de l’esmena núm. 4.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 4 - DE MODIFICACIÓ.

Al paràgraf 5, de l'article 17 es proposa modificar el redactat en els termes següents:

“5. Pel que fa als establiments que realitzen operacions de banca d'una manera professional i habitual, ateses les limitacions provisionals a les quals estan sotmeses les autoritzacions per operar en aquestes activitats, s'estableix una taxa global de mil dos cents milions de pessetes (1.200.000.000 pessetes) que serà abonada per les entitats esmentades, en base als seus passius declarats, l'any 1990, en la següent quota proporcional:

- BANC AGRÍCOL I COMERCIAL D'ANDORRA	15,43%
- BANCA CASSANY	5,32%
- BANC INTERNACIONAL D'ANDORRA I BANCA MORA	33,71%
- BANCA REIG	7,75%
- CRÈDIT ANDORRÀ	28,93%

Aquesta taxa serà pagada en la quota percentual indicada amb independència del nombre d'oficines que cada Entitat pugui tenir inscrites al Registre de Comerç i Indústria.

Quant a l'Entitat “CAIXA DE PENSIONS”, que tot i haver estat autoritzada administrativament a operar a les Valls a partir d'una sola oficina, i l'activitat bancària de la qual s'ha vist unilateralment ampliada sense comptar amb les preceptives autoritzacions complementàries, s'estableix una quota del 8,86% de la quantitat global assenyalada.

Taxa que, en no imposar-se per oficina sinó per activitat, no suposa en cap manera tàcita regularització d'una anòmala situació administrativa.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació a fer sobre l'esmena núm. 4? Es dona també per aprovada. Passarem a l'esmena núm. 5.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 5 - DE SUPRESSIÓ.

Es proposa de suprimir el paràgraf 6, de l'article 17.

MOTIVACIÓ:

En coherència amb quant s'acaba d'indicar a les esmenes núms. 1, 2 i 3 i atès que, a diferència dels establiments que realitzen operacions de banca, l'activitat asseguradora no està subjecta a cap “numerus clausus” provisional, no sembla equitable mantenir aquesta discriminació devers les companyies asseguradores andorranes i les delegacions a les Valls d'entitats asseguradores estrangeres.

En aprovar-se aquesta esmena de supressió, aquelles entitats hauran, doncs, de pagar les taxes establertes en els apartats a) i b) del paràgraf 4, de l'article dissetè, amb les eventuais salvetats de l'apartat c) del mateix article, segons s'escaigui.

L'adopció de les cinc esmenes anteriors no fan tanmateix necessària la modificació del Pressupost d'Ingressos, designació 33 - Prestació de Serveis, Concepte 331 - Sobre el

Registre d'Activitats Comercials, Mercantils i de Serveis-, atès que es preveu en qualsevol cas uns ingressos superiors als inicialment pressupostats.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació a fer sobre l'esmena núm. 5? Passarem, doncs, a l'esmena núm. 6. Queda aprovada l'esmena núm. 5, òbviament.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 6 - DE MODIFICACIÓ.

En el Pressupost d'Ingressos, designació 2 -Impostos Indirectes-, tot i que l'encapçalament designa clarament l'existència d'una doble figura tributària en parlar de “21 - Taxes sobre el Consum i I.M.I.”, el concepte apareix confús ja que fa desaparèixer la referència a l'I.M.I. i només indica “211.- Taxes sobre el Consum”.

Es proposa en conseqüència el següent desglossament:

211 - Taxes sobre el Consum.

212 - I.M.I.

Sense que s'hagi d'alterar la quantitat global pressupostada per ambdós conceptes.

MOTIVACIÓ:

L'I.M.I. és un nou impost, derivat de l'entrada en aplicació de l'acord comercial amb la Comunitat Econòmica Europea. Aquell acord va comportar l'obligada supressió de la Taxa sobre el Consum, dret duaner a suprimir en el marc de la Unió Duana. En conseqüència, convé necessàriament destriar pressupostàriament ambdós conceptes per evitar males interpretacions.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació sobre l'esmena núm. 6? Es dóna, doncs, per aprovada i passarem a la lectura de les recomanacions que fa la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E.”

El Sr. Secretari General:

“RECOMANACIÓ NÚM. 1.

La Comissió ha examinat, dins del Títol IV -NORMES TRIBUTARIES- l'article quinzè del Projecte de Llei del Pressupost per al 1992, en el qual s'estableix el cànon sobre electricitat i telèfons.

Com sigui que, a diferència de les tarifes pel subministrament de l'energia elèctrica, les tarifes del servei telefònic són globalment molt superiors a les dels països veïns, no sembla adient que l'usuari hagi de suportar directament aquest cànon del 10%, junt amb una nova revisió de tarifes que figura al projecte de Pressupost de l'S.T.A.

Així doncs, la Comissió creu adient recomanar que el Govern encomani a l'S.T.A. que el cànon d'enguany sigui compensat directament per aquella entitat amb una reducció de la revisió de tarifes que el Consell General aprovi.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació sobre aquesta recomanació de la Comissió d'Economia i Finances?”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“Bé, veig que no hi ha cap intervenció sobre aquest últim punt que és la recomanació, també voldria fer una intervenció de caràcter general sobre l'estat dels ingressos.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, Sr. Jordi Mas, potser el Sr. Cap de Govern vol fer alguna intervenció sobre aquesta recomanació i, llavors, li passaré la paraula posteriorment perquè pugui fer una valoració global.”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“Molt bé, d'acord.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Una precisió sobre el que s'ha dit, que no és totalment cert, de que les tarifes, almenys de caràcter general, siguin superiors en els països veïns.

Les comunicacions internacionals sí, les locals no, i el que es proposa en el Pressupost d'aquest any és una actualització d'aquests desfasos que hi ha amb els països veïns. Només és una precisió sobre el que s'ha dit en l'esmena.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, però Govern recull la recomanació que ha fet la Comissió de Finances, de suggerir al Consell d'Administració de l'S.T.A. perquè no pugui -diguéssim-, repercutir el cànon aquest sobre les tarifes?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“No, això ja s'ha parlat. El mateix Consell d'Administració de l'S.T.A. ha fet aquesta proposta que ha acceptat el Govern.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord. Llavors, passaré la paraula al M.I. Sr. Jordi Mas per si vol fer la valoració global que esmentava anteriorment.”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“Gràcies Sr. Síndic. No és una valoració, més que res és una precisió i una incentivació de la situació.

La preocupació de buscar noves fonts d'ingressos s'ha fet patent en aquesta Cambra, almenys durant els deu darrers anys, en una constant seguida cada any, sense haver arribat a una opció clara de com i d'on s'han d'aconseguir.

En aquest Projecte de Pressupost s'ha fet una tímida incursió en unes noves fonts, però que sempre recauen en el mateix sector. En efecte, m'explicaré: el 80% -ja ho hem dit abans- dels ingressos de l'Estat s'aconsegueixen mitjançant un impost que grava els productes. La taxa de consum sobre els productes del títol 1.24 del sistema harmonitzat i a l'I.M.I sobre la totalitat dels productes.

El sector comercial és el que pateix les conseqüències d'aquest impost. Cal tenir en compte que, a partir de l'aplicació del tractat amb la Comunitat, ara fa un any, alguns productes

van experimentar un increment degut a l'aplicació de l'I.M.I., tot i que es va intentar mantenir el marge de la taxa de consum.

S'ha incrementat el cost de les tramitacions duaneres degut als transitaris. La duana també cobra un impost sobre el transport. No cal repetir la important crisi que està patint aquest sector, agreujada considerablement aquests darrers mesos. Dic això perquè les taxes que es proposen, de ben segur, al qui més repercutirà serà, altra vegada, en el sector comercial.

L'impost del registre comercial que analitzem és, al meu entendre, un import una mica massa injust, injust en el sentit que encara que, aparentment, la quantitat no sigui massa important, segons per l'explotació comercial que sigui té una incidència molt important, mentre que per algun altre pot ésser totalment insignificant.

El cànon sobre l'electricitat també tindrà una incidència gran, en el sentit que el qui treballa amb la llum són justament els comerços i són ells qui tindran la incidència més important.

En canvi, trobo a faltar unes propostes de noves fonts d'ingressos com poden ser, per exemple, les provinents del joc, que ja d'altres vegades, tantes vegades, s'han repetit en aquesta Cambra. Dins del país s'està jugant considerablement amb lotos, travesses, loteries, etc. i no es recapta absolutament res d'aquest sector.

Possiblement, els correus i l'explotació filatèlica podrien ser una altra nova font d'ingressos i penso que n'hi pot haver d'altres.

Valdria la pena que pel pròxim Projecte de Pressupost el Govern pogués, almenys, establir altres fonts que no vagin repercutint directament sempre dins del mateix sector, que penso que avui és el que està més gravat i que, possiblement, en els pròxims anys n'hauríem de tornar a parlar i a lo millor amb ajudes.

Bé, només recollir que aquesta exposició que acabo de fer està feta en nom de tots els Consellers de la Parròquia d'Encamp.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació o algun comentari? Si, Sr. Dolsa.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Jo, solament és per demanar si la Memòria del Projecte de Pressupost es llegirà o no, perquè sobre la Memòria explicativa del Sr. Cap de Govern, tinc una sèrie de preguntes a fer i, és clar, m'ha sorprès que no s'hagi començat per aquí, i que s'hagi començat directament per les diverses Comissions. És només per demanar això, i si no s'ha de llegir, que el Sr. Síndic em digui quan serà més oportú per poder demanar sobre aquesta Memòria de Projecte.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sr. Dolsa, si vol fer les observacions sobre la Memòria del Pressupost, jo crec que ara és el millor moment de fer-ho i les recollirem.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Havent mirat la Memòria del Pressupost, personalment tinc una sèrie de preguntes a fer-li al Sr. Cap de Govern, que m'agradaria que me les expliqués.

En la pàgina 4, fa menció de les transferències comunals i diu, textualment, que cal entendre per ingressos aquells que es generen per aplicació de la taxa sobre el consum i de l'impost sobre mercaderies indirecte. Jo, lògicament, vaig participar a fer aquesta Llei, en l'anterior legislatura, conjuntament amb la Comissió de Finances i tots els Ex-Cònsols, Cònsols en aquell moment, de les Valls, i jo crec entendre que l'esperit que va mantenir la Comissió no era el 30% de les taxes, sinó que era el 30% de tots els ingressos, exceptuant tots aquells que provenien de la venda de serveis, com podia ser venda de passaports, venda de plànols a nivell de Govern, o com podia ser l'esquí escolar. Solament voldria que em contestés.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Potser per més coherència, si algun altre Sr. Conseller vol fer alguna observació sobre la Memòria del Pressupost, llavors les recollirem totes i el Sr. Cap de Govern podrà respondre-hi. Hi ha alguna observació més a fer sobre la Memòria del Pressupost? Demanaria, donc, al Sr. Cap de Govern si vol respondre a la pregunta formulada pel Sr. Enric Dolsa.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Bé, les transferències als Comuns, cert, va ser fruit de les converses amb els Srs. Cònsols de les Valls i el document que es va signar està referit al 30% de les taxes, excloent qualsevol altre concepte.

A l'anterior legislatura, el Consell, al fer la Llei, va incloure, jo penso que potser no hi va haver atenció sobre aquest tema, totes les taxes, és a dir que és cert que ens trobem amb una contradicció entre el convingut amb els Comuns i el resultat que va ser la Llei votada pel Consell General.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, però s'entén que és la Llei aprovada pel Consell que és la vigent i la que és d'aplicabilitat.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Evidentment, si no hi ha modificació del Consell és la que val.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, jo crec que ha quedat aclarit aquest tema.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Si ho entenc bé, el 30% és sobre el conjunt i no solament sobre la taxa?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“La Llei diu que és sobre el conjunt, però penso que va ser que no s'hi va fer atenció al moment de votar la Llei o, en aquell moment, es va considerar en el Consell General que havia d'ésser tot, però sí que és cert que la Llei diu el 30% de tots els ingressos.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Perdó, una petita observació tècnica; abans de prendre la paraula s'hauria de mencionar el nom del qui la pren perquè després no tinguem problemes de transcripció.”

Llavors, per al·lusió, passaré la paraula al Sr. Enric Dolsa i després al Sr. Jaume Bartumeu.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Em queda totalment explicat. El Sr. Cap de Govern diu que, d'acord, que ell considera que no es va parar atenció; jo li puc dir que jo sí que vaig parar atenció quan es va fer això i el meu esperit almenys quan es va redactar aquesta Llei era del 30% del global dels ingressos.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Gràcies Sr. Síndic. És per a intervenir en l'anàlisi del contingut de la Memòria, perquè crec que pot tenir una gran transcendència pel futur de les finances públiques, i potser val la pena que ho intentem aclarir una mica més del que em sembla que s'ha aclarit fins ara.

Jo, que també vaig participar des d'una altra Institució a la negociació, com molt bé ha dit el Sr. Cap de Govern, l'esperit era que les Corporacions Locals, en aquest cas els Comuns, havien de rebre el 30% dels ingressos procedents de l'activitat recaptadora fiscal de l'Estat. Aquest és l'acord, i tots els Cònsols que hi van participar així ho recorden també. Efectivament, la Llei dona peu a una altra interpretació, jo només demano que tots ens fixem en què si volem aplicar al peu de la lletra la Llei, arribarem no solament a situacions catastròfiques per les finances públiques de l'Administració de l'Estat sinó, que a més, podríem arribar a contradiccions flagrants, perquè determinades taxes que s'han cobrat avui, i que jo entenc que, precisament, perquè tenen conceptes diferents, pels quals en altres àmbits ja estant cobrant els Comuns, no seria normal que se'ls-hi fes una transferència.

“També entenc, i també se'ns ha fet arribar, la inquietud dels Comuns pel fet que la diversitat d'interpretacions que permet la Llei en relació a la filosofia adoptada en l'acord Govern-Comuns del mes d'agost de l'any passat pugui portar a conflictes d'interpretació a l'hora de fer la transferència. Per tant, potser el més apropiat seria dir que, actualment, s'entén que l'activitat recaptadora de l'Estat es fonamenta en l'I.M.I. i en la taxa sobre el consum, i que en el futur, en el moment en què hi hagi una imposició general indirecta, a partir de la delimitació de competències que en aquests moments s'està negociant, i dels eventuais instruments de concertació fiscal entre Comuns i Govern que s'estableixin, es convindrà quines són les noves figures impositives, el 30% de les quals s'haurà de transferir als Comuns. Si ho volem aplicar avui al peu de la lletra, crec que és bastant inaplicable i, a més a més, suposaria un menyscapte delicat per l'activitat recaptadora pública.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Potser és necessari fer una mica d'història pels Consellers nous de l'actual legislatura d'aquest pacte o d'aquesta concertació amb els Comuns i el perquè. És a dir, la quantitat del 30% no és una quantitat, diguem-ne, subjectiva perquè sigui fruit d'una negociació, sinó que obeeix a unes xifres totalment objectives, és a dir que abans d'arribar al percentatge es va fer una tria de les responsabilitats que fins ara incumbien a l'Administració Central i que es traspassaven als Comuns.

Per arribar a la quantitat del 30%, és deriva d'una recapitulació de les funcions transferides o les competències transferides durant els cinc últims anys; és a dir, que és una mitjana del que s'havia transferit als Comuns, obres que s'havien fet pels Comuns, durant els cinc últims anys i això donava una quantitat, penso, sobre el pressupost d'ingressos d'un 34 o 33 i pico per cent, i aquí es va fer un capmàs per discutir-ho amb els Comuns i es va arribar a l'acord del 30%.

Jo crec que aquest concepte és important, perquè es parla que del Pressupost General es transfereix als Comuns un 30% dels ingressos, però també s'ha de parlar de que se'ls-hi transfereix unes responsabilitats que fins ara assumia l'Administració Central i que aquests serveis, durant els últims cinc anys, feien una mitjana del 30% sobre els ingressos.

I ara, Sr. Dalleres, si té quelcom a dir, pot fer-ho.”

El M.I. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Joventut:

“Aprofundint amb el que ha plantejat el Sr. Bartumeu i ha dit el Govern, l'esperit que es va seguir en el seu moment, era que un cop celebrat tot el procés aquest dels càlculs ...”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, reprendrem, assenyalant que és el Sr. Josep Dalleres, Membre de Govern, qui pren la paraula, perquè no hi hagi cap confusió sobre el titular.”

El M.I. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Joventut:

“Reprement amb el mateix sentit que ha intervingut el Sr. Jaume Bartumeu, jo, en aquell moment, també vaig participar des d'un altre costat a les negociacions aquestes; efectivament, són el fruit d'uns càlculs que corresponen a una realitat sobre els últims anys i l'esperit era de transferència del que era la recaptació per taxes, en cap moment eren, i des dels Cònsols es va plantejar, que fossin en base a la recaptació per via de serveis, per serveis que presta l'Administració Central, i que moltes vegades aquests propis serveis són deficitaris, i una de les raons, justament, per les quals es precisa dins de la Memòria que s'interpreti la llei d'aquesta forma és perquè l'esperit que va regir en aquell moment va ser aquest; fóra pràcticament totalment incoherent de transmetre el 30% d'una recaptació de prestació de serveis que són deficitaris per la pròpia Administració, o sigui que arribaríem en un contrasentit. Era únicament per precisar el punt aquest.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, perdó per la interrupció. Passaré la paraula al Sr. Enric Dolsa si el Sr. Dalleres ja ha acabat sobre el tema.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, he escoltat atentament el que deia el Sr. Josep Dalleres i sí que és cert que ell va participar a les reunions de Finances, conjuntament amb els Srs. Cònsols. Però el que jo no entenc, Sr. Dalleres, és com en aquell moment, si és que s'havia d'especificar el 30% no es va fer i es deixava així totalment contemplat dins de la Llei, i ara no hi hauria aquesta disparitat de criteris; perquè, com ja li he dit abans, jo entenia perfectament de que la venda de serveis, tipus passaport o tipus esquí escolar no hi entressin, però en canvi amb la resta ja he dit la interpretació que jo en feia en aquell moment, -i mai ningú en aquelles reunions, podem agafar les actes de les reunions de Finances d'aquell moment-, i crec que l'esperit no era aquest.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, passaré la paraula -suposo que sobre el mateix tema- i voldria demanar de tancar el torn de paraules sobre aquest tema, perquè jo crec que ha quedat clar que això s'està negociant ara, entre Comuns i Govern, és a dir explicitar millor sobre quina base es fa la transferència aquesta del 30%.

Passaré la paraula al Sr. Josep Garrallà que l'ha demanada, després al Sr. Joan Santamaria i si no hi ha cap més paraula sobre aquest tema, clourem el debat a l'entorn d'aquesta qüestió, ja que està pendent d'una negociació i d'un posterior examen per la mateixa Cambra.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Gràcies, Sr. Síndic. La meua intervenció no és a càrrec d'aquest tema que estan parlant, sobre les fonts d'ingressos.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Perdó, doncs, demanaré al Sr. Joan Santamaria si vol fer referència a aquest tema, ja per tancar-lo definitivament.

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Moltes gràcies, Sr. Síndic. Només voldria clarificar dues o tres coses perquè em sembla que tampoc és tan complicat això. A veure, si s'entén bé, pel que s'ha explicat aquí. Diu que hi ha un problema d'interpretació, i si és un problema d'interpretació jo crec que el que s'ha de proposar és que, sense perjudicar el Conveni que es pugui fer, ja que hi ha unes negociacions en curs amb els Comuns, doncs el que s'ha de fer si no queda prou clar és que la Comissió de Finances proposi un aclariment de la Llei en qüestió, es porti a votació del Consell i punt.

Abundant amb el que ha dit el Sr. Josep Dalleres, com que he tingut el privilegi d'estar al Comú de Sant Julià durant una sèrie d'anys en què s'ha negociat aquest tema, penso que l'esperit és exactament el que deia el Sr. Dalleres i encara hi puc afegir més; em penso que amb satisfacció total per part dels Comuns. Per tant, aquí no fem ara tampoc una batalla de no sé ..., de veure qui s'apunta la medalla. Jo crec que si hi ha un problema d'interpretació perquè en aquell moment la situació política no era la que hi ha ara, finalment no costa gaire en un proper Consell, Sr. Síndic, o la Comissió que prengui en mà aquest assumpte, que proposi una clarificació i aquí ja ho votarem. Moltes gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, donaré aquest tema per clos i passaré la paraula al Sr. Josep Garrallà.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Sí, anteriorment el Sr. Jordi Mas ha fet referència a unes possibles noves fonts d'ingressos i com que la presentació del nou Pressupost no és massa llunyana, voldria saber si el Govern ja ho té previst d'incloure aquestes possibles noves fonts d'ingressos en el nou projecte?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

Evidentment, el Govern té previst aquestes possibles fonts d'ingressos que s'han esmentat aquí i que no solucionen el problema en quant a quantitat les que s'han dit, sinó que la intenció, i no d'aquest Govern sinó de Governos anteriors, és d'anar a una tributació general indirecta total.”

El problema que existeix, això no s'ha d'inventar res; doncs, el problema que existeix és el problema del control, i aquest sí que no està resolt. Tothom està d'acord en què tots hem de pagar, i tothom està d'acord en què hem de contribuir per al bé nacional, pagant el que ens toqui o el que decideixi aquesta Cambra. El problema és difícil de resoldre i si Vostès tenen solucions els hi agrairia que ens les donessin, és de quina manera controlar aquesta

imposició. És a dir, és fàcil fer la llei però és difícil controlar-la, i després hi ha un aspecte d'oportunitat política que, en un moment on estem en una crisi o entrem en una crisi econòmica real; en un moment on estem en una crisi institucional derivada del període constituent, el que haurà de mirar aquesta Cambra, quan arribi el moment, és si és oportú crear, que sempre ho és, un trauma o una psicosis col·lectiva d'anar vers una imposició, un canvi total, de la fiscalitat.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, sobre aquest tema passaré la paraula al Sr. Jaume Bartumeu i després al Sr. Miquel Aleix.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Gràcies Sr. Síndic. Jo ja volia intervenir abans quan ha fet la intervenció el company, Sr. Jordi Mas, però com que m'he imaginat que altres membres d'aquesta Cambra, o potser el Govern, intervindrien en relació a la perspectiva de noves fonts d'ingressos ...”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Potser més fort, Sr. Bartumeu.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Perdó. Doncs deia que voldria fer una intervenció general de quin és l'esperit, que jo entenc que ha quedat reflectit en l'informe de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E., que ens ha portat a esmenar el Projecte pel que fa a la qüestió dels ingressos i, a més a més, assenyala quina hauria de ser l'orientació pel que fa a la recaptació tributària.

En primer lloc, jo recordo que l'informe de la Comissió de Finances parla de que el fet de que sigui amb una llei de pressupost que s'estiguin plantejant figures impositives ja ens dona la imatge de la situació d'excepcionalitat, i això és molt important que ens hi fixem tots plegats perquè no és normal i, fins i tot, en un règim constitucional no solament no serà normal sinó que serà anticonstitucional de que aprofitem la Llei de Pressupost per votar impostos.

Per tant, la primera reflexió és -i aquesta és la voluntat de la Comissió de Finances i encara ahir per la tarda en vam estar parlant en reunió- que, immediatament després de les vacances d'estiu, la Comissió treballarà les hores que facin falta per poder portar -si pot ser al setembre no esperarem a l'octubre- a votació d'aquesta Cambra la Llei Bàsica de l'Ordenament Tributari que ha de servir perquè comencem a assentar els camins pels quals ha de discórrer un sistema fiscal normal d'un país normal.

Feta aquesta reflexió que, per tant, entenem que no hauria de ser la futura Llei de Pressupost en què discutíssim les taxes sinó en un marc diferent, no podem compartir l'opinió del Sr. Cap de Govern en el sentit de que hi hagi una situació que faci difícil introduir una fiscalitat indirecta. Els sistemes de control tampoc són tan difícils de trobar sense que haguem de fer un control exhaustiu de béns i activitats, perquè la filosofia mateixa de l'impost general indirecte ja ens porta a uns acords globals concertats amb empreses i persones que estalviïn precisament l'activitat de control o el que se'n diu l'activitat fiscalitzadora. Però, em sembla que potser també ja és hora que comencem a dir que l'Estat Andorrà està vivint per sobre de les seves possibilitats i que, o bé encetem decididament una activitat recaptadora que és una mica el que m'ha semblat entendre que també deia el Conseller d'Encamp, Sr. Jordi Mas, o

bé haurem de prendre una decisió dràstica pel que fa a la prestació de serveis que fa l'Estat, a la qual no volem renunciar d'una banda, i a tota l'obra pública d'inversió que, també com s'ha dit a l'informe de la Comissió de Finances, és indispensable de tirar endavant.

No més tard d'ahir, em sembla que era el Secretari de la Comissió legislativa de Serveis Públics, qui ens feia remarcar que estem votant amb aquest Pressupost -si després com confio votem- una obra pública de ...”

De moment res més. Gràcies.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Sí, mercès Sr. Síndic. La meva intervenció anava totalment en el mateix sentit de la que ha fet el company Sr. Jaume Bartumeu i és, que serà a posteriori, quan haurem de fer el debat del sistema impositiu i tributari, i l'haurem de fer en un altre moment en aquesta Cambra, quan la Comissió o el propi Govern presentin els Projectes de Llei escaients per aquest sistema que, evidentment, s'haurà de votar aquí.

El que si és segur és que joestic d'acord amb el plantejament d'aquest Pressupost per no anar a un endeutament superior de l'erari públic, vistes les dificultats que ja tenim actualment a nivell d'endeutament, i és veritat que altres vegades hi ha moments que són políticament més oportuns per incrementar la imposició, però es evident que quan la situació ha arribat al punt en què estem, una cosa és la situació política del moment i altra és la necessitat imperiosa que tenim de fer-ho i crec que, malgrat que aquest sigui el moment constitucional i que valdria la pena que es fes amb el màxim de calma, també s'ha de preveure que a nivell polític cal considerar que és totalment urgent que es regularitzi el sistema impositiu a nivell nacional, a fi que d'aquesta manera es puguin fer uns Pressupostos molt més racionals i que, en aquesta Cambra, no anem a un endeutament públic com el que estem assumint, any darrera any, quan votem el Pressupost.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, passaré la paraula al Sr. Enric Dolsa i ja donarem per clos el debat, doncs crec que amb totes les explicacions que s'han donat ja ha quedat clar el calendari que es seguirà en matèria tributària tant a nivell de Govern com de Consell.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Gràcies Sr. Síndic. Bé, jo voldria demanar quelcom al Sr. Cap de Govern, però abans voldria fer una precisió, el Sr. Jaume Bartumeu acaba de dir que la inversió que presenta el Projecte de Pressupost de Serveis Públics és la mateixa inversió que fa set o vuit anys; això a mi em sembla totalment normal, no solament per les dificultats que estem passant sinó que crec que amb la Llei de Transferències lògicament tota la inversió comunal ja no figura dins del Pressupost i tot el que són aquestes inversions -jo estava a la Comissió de Serveis Públics els anys anteriors- eren molt importants. És a dir que no ho donaria com ho deia Vostè.

Solament voldria demanar al Sr. Cap de Govern, una explicació sobre les xifres que es barallen del deute i del dèficit reals que té el Govern. He sentit gent que diuen 3.000 milions, fa molt poc que un dels seus Consellers en una entrevista en un medi de comunicació deia que 5 o 6.000 milions. És clar, a mi aleshores, arriba un moment en què els números em fallen i ja no vull parlar de legislatures molt endarrera, sinó de les legislatures en les què jo he estat, ja que l'any 1990 aquest Consell va votar 8.897 milions de dèficit pressupostari, i a més a més s'hi va afegir un crèdit extraordinari de 4.731 milions. Aquest any es presenta també un dèficit

pressupostari de 4.087 milions, més unes partides que, després, suposo que s'hauran de discutir a "grosso modo" de 2.500 milions i, això, a mi em fa una suma de 20.200 milions. És clar, quan sento realment que diuen que hi han 3.000, 5.000, 6.000, 7.000 milions de dèficit al país, llavors el que jo realment em demano és que si això és així, com s'ha fet per tapar tot això i sinó vull saber, si és possible, el dèficit que tenim perquè, aleshores, sabent realment el dèficit que tenim sabrem les solucions que podrem adoptar."

El M.I. Sr. Cap de Govern:

"Crec que s'ha de diferenciar el que és dèficit pressupostari i el que és dèficit real. Evidentment, quan es fan pressupostos no s'afinen exactament i no coincideix exactament amb una liquidació al final. Es pot afinar a la xifra o a la pesseta avui; el dèficit al dia d'avui és del voltant dels 14.000 milions de pessetes. Si es vol afinar al cèntim el podem treure, no sé si el tenim aquí, però conti Sr. Dolsa que és de 14.000 milions de pessetes, el dèficit real.

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

"Bé, l'únic que fa és donar-me la raó amb l'addició que jo hi havia fet, perquè em diu que al dia d'avui són 14.000, si a aquests hi sumen els 4.000 milions de dèficit pressupostari que, en principi, hi tindrem avui, ens en anirem a 18.000 i si hi sumem els 2.500 de partides pressupostàries de Serveis Públics, que després es debatran, ens en anirem a 20.000 milions."

El M.I. Sr. Cap de Govern:

"No és exactament això, perquè si pugem els ingressos hi haurà menys dèficit; és a dir si els ingressos previstos -cosa que desgraciadament no passarà- es doblesin no seria el compte que ha fet, també pel dèficit compta el volum d'ingressos."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Bé, donarem per aprovat l'estat d'ingressos amb les esmenes que ha presentat la Comissió de Finances i passarem ara a analitzar l'estat de despeses. Llavors, si em permeteu ..., perdó, una última pregunta? Sí, Sr. Dolsa, concedit."

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

"Sí, sobre els ingressos el Sr. Cap de Govern, a la pàgina 12 i al capítol 5, en el grup 53, preveu uns ingressos de 290.300.000 pessetes en concepte d'interessos de comptes bancaris i en el grup 54 igualment preveu uns ingressos de 94.000.000 de pessetes en concepte d'altres productes financers. La meua pregunta és: Si realment nosaltres estem en deute a tot arreu a veure com és que per damunt encara cobrem per concepte d'interessos?"

El M.I. Sr. Cap de Govern:

"Bé, encara que hi hagi un dèficit total, durant el curs de l'any hi ha uns mesos que hi ha comptes que són positius i que cobrem interessos. És a dir, això, com tota societat, hi han comptes que son deutors però n'hi han d'altres que són positius, on es cobra interessos, i aquests han d'estar reflectits en el Pressupost."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Bé, donarem per clos el debat sobre l'estat d'ingressos i passarem a l'anàlisi de l'estat de despeses.

Ara, proposaria que primer s'analitzi el Projecte de Pressupost del M.I. Consell General, i després es passi a l'esmena general que fa la Comissió de Finances, anant seguint Conselleria

per Conselleria, però canviant lleugerament l'ordre, i procedint a l'anàlisi, quan es passi Conselleria per Conselleria, de la de Turisme i Esports.

Bé, sobre el Projecte de Pressupost del M.I. Consell General següent, tal com diu l'informe que ha presentat la Comissió de Finances, aquesta Comissió va fer en el seu dia dues recomanacions a la Comissió Permanent, i la Comissió Permanent les va recollir en gran part; una d'elles consisteix en retirar la dotació per l'aparcament de l'edifici de Sindicatura, per la qual cosa s'havia pressupostat una quantitat de 7.620.000 pessetes, i la proposta és d'adjudicar aquesta quantitat de diners a un concurs d'idees per la renovació dels entorns de Casa de la Vall. Això és la proposta que fa la Comissió Permanent, per suggeriment de la Comissió de Finances, i si al ple del Consell li sembla bé, únicament seria un canvi d'afectació de la partida que abans anava destinada a l'aparcament de l'edifici de Sindicatura. Això ve motivat per dos fets: un d'ells és que, probablement, s'haurà de tenir en compte la creació d'un Parlament, d'un edifici propi del Parlament Andorrà; l'altre, és que també s'haurà de tenir en compte una demanda que s'ha formulat ja reiterades vegades per part de l'Estament Judicial, que també hi ha un problema d'espai per les Batllies i pels diferents Tribunals que hi han a Casa de la Vall, i que també sol.liciten, reiteradament, la creació d'un Palau de Justícia.

Jo crec que, amb les disponibilitats pressupostàries que hi hagi, mirant tal com hem vist l'estat d'ingressos, s'haurà de fer un esforç nacional per mirar de posar la infraestructura de comunicacions i de serveis de l'Estat Andorrà a l'altura que es mereix i tenint en compte aquestes circumstàncies s'haurà de mirar de fer l'esforç.

La idea que tenia la Comissió Permanent, seguint les recomanacions de la Comissió de Finances, era de fer una espècie de concurs d'idees sobre la remodelació dels entorns de Casa de la Vall. Tenint en compte una mica les necessitats -d'això ja se n'anirà parlant posteriorment-, que l'Andorra post-constitucional haurà de contemplar.”

El Sr. Miquel Aleix:

“Mercès Sr. Síndic. A nivell dels Consellers d'Escaldes estem totalment d'acord amb aquesta idea vist que, després, ja es llegirà una esmena particular nostra que va en aquest sentit. L'únic que jo voldria dir és que el Consell prengué consciència, vist que les dificultats pressupostàries són importants i que, amb el concurs d'idees el Consell debatés, més o menys, quina quantitat global hauria de sobrevaler; és a dir, un màxim i un mínim del cost de l'obra, perquè sinó ens trobem que si es fan concursos d'idees, és evident que tots els professionals de l'arquitectura intenten fer el més maco i, després, a lo millor, aquest és irrealitzable perquè no ens podem permetre de pagar els costos d'aquestes obres, tenint ja els projectes pagats i irrealitzats.

Per tant, jo voldria demanar -nosaltres ja ho hem proposat a l'esmena- que quan es faci un concurs d'idees es doni, com a mínim, una estimació global del cost de l'obra, si més no un tant per m² o segons la volumetria, per veure si és que dins d'aquestes possibilitats podem o no pagar-ho a nivell de l'erari públic, ja que cal racionalitzar la despesa.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Jo crec que aquesta observació que fa el Sr. Miquel Aleix i que recull una mica el procediment que ha seguit la Comissió legislativa de Serveis Públics en analitzar el Pressupost, tots la tenim ben assumida i també tots els Estaments Govern-Consell; realment s'ha d'anar a racionalitzar la despesa, tant la de funcionament com la d'inversió i, òbviament, això s'haurà de tenir en compte per una possible adjudicació d'aquesta obra. Crec que això tots ho tindrem

present i que es farà amb aquestes bases, és a dir, que primer hi hagi una estimació global del cost total que pugui representar aquesta obra. També s'haurà de decidir les ubicacions i les prioritats d'inversió que hi pugui haver en tots aquests temes que he evocat, i d'altres que en puguin sorgir, vull dir que només és una pinzellada que feia sobre aquest tema.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Vull fer solament una puntualització, Sr. Síndic. Nosaltres creiem que és quan s'adjudica el concurs d'idees que s'ha de posar, més o menys, un cost i no quan s'adjudica l'obra en sí, perquè quan s'ha de fer és quan s'adjudica el projecte. El que és evident és que, quan hi ha un concurs d'idees, s'ha de donar un límit d'actuació, perquè el que no podem permetre és que en el concurs d'idees es deixi divagar als professionals en la matèria en fer obres monumentals, les quals possiblement serien molt maques de fer si poguéssim permetre'ns de pagar-les, però si no podem pagar-les, després de ben poc serviran després aquests projectes. És en aquest sentit que nosaltres creiem que al fer l'adjudicació a la Llei d'Adjudicació Pública hi ha de constar com a mínim el cost global, i el que vagi per fora d'això que quedi fora de concurs.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Només voldria afegir que crec que tots compartim aquest criteri. Aleshores, hi hauria aquesta modificació, si s'accepta i crec entendre que s'accepta? Apart d'això, hi ha alguna altra observació sobre el Pressupost presentat pel M.I. Consell General? Si no hi ha cap més observació el donarem per aprovat i, seguint el fil de l'informe de la Comissió d'Economia, Finances i C.E.E., prosseguirem amb l'estat de despeses, abans de tot, però, fent menció a l'esmena general que proposa la Comissió de Finances.

Per tant, demanaré al Sr. Secretari que la vulgui llegir i després passarem a debatre sobre la mateixa.”

El Sr. Secretari General:

L'esmena general diu:

“III. EN RELACIÓ A L'ESTAT DE DESPESES.

ESMENA GENERAL.

Acceptat un augment salarial del 6% per a l'any 1992, pel conjunt del personal adscrit al servei de l'Administració General, la política de contenció general de la despesa de funcionament ha de traduir-se en les previsions pressupostàries.

Aquesta Comissió, després d'haver examinat els informes sobre el Projecte de Pressupost per a l'exercici de 1992 en l'àmbit que afecta a cada Comissió legislativa del M.I. Consell General, els quals posen de manifest que s'han produït errors de càlcul pel que respecta a les despeses de personal, i després d'haver constatat que s'han produït errors semblants en l'aplicació de la base de càlcul dels salaris en els Serveis Dependents del Cap de Govern i en la Conselleria de Finances, considera que el concepte de remuneracions bàsiques s'ha de calcular sobre la base del valor del punt salarial de 1991 amb un increment del 6%.

Alhora, i amb la voluntat de permetre un tractament coherent dels altres conceptes que es poden comptabilitzar dins de la remuneració total (triennis i promocions), es proposa que siguin inclosos en capítols creats a tal efecte, en el Servei 26 “Administració de

Personal” adscrit als Serveis dependents del Cap de Govern, de manera que no es contemplin parcialment en cada Conselleria.

Per tant, es proposa que dins del concepte de nova creació “Triennis” es contempli aquesta despesa per un import de 19.300.000 pessetes.

Amb caràcter excepcional per aquest any i per tal de regularitzar determinades situacions injustes en relació al nivell de remuneració d’alguns empleats, contractuals o funcionaris, es proposa que dins el concepte de nova creació “Promocions” es contempli aquesta despesa per un import global màxim de 10.000.000 de pessetes, amb el ben entès que, en el moment d’examinar la liquidació de l’exercici de 1992 la Comissió cuidarà especialment el control de l’excepcionalitat d’aquelles promocions.

Així mateix, el concepte corresponent a la Cotització a la Seguretat Social s’ha de corregir per tal d’adequar-se a aquestes modificacions, en cadascun dels Departaments.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Hi ha alguna observació sobre aquesta esmena de caire general? Passaré la paraula al Sr. Cap de Govern, perdó, al Sr. Conseller de Finances.”

El M.I. Sr. Conseller de Finances:

“Sí, gràcies, Sr. Síndic. En referència a aquest tema tenim una observació a fer; la Comissió legislativa d’Economia, Finances i C.E.E., expressa a través d’una esmena general la voluntat de totes les Comissions de garantir rigor en la gestió de personal i en les previsions pressupostàries per a poder satisfer les nòmines de l’Administració. El Govern comparteix plenament aquesta inquietud i per això ha establert un nou mecanisme per l’elaboració dels propers Projectes de Pressupost. Així, serà el Departament de Personal qui elaborarà el Pressupost pel que fa al Capítol 1 de totes les Conselleries, i ho farà en base a: el número d’empleats i les remuneracions bàsiques de cadascun; als triennis que s’hauran d’aplicar al llarg de l’any pressupostat; als informes de cada Conselleria aprovats pel Govern, on es reflecteixin les necessitats dels diferents Departaments i que es traduiran en possibles promocions, increments o decrements del nombre d’empleats.

Això permetrà d’ajustar molt més les previsions pressupostàries, de millorar la gestió i el control de personal i d’evitar els errors de càlcul, alhora que traslladarà responsabilitats al Departament de Personal, el qual adquirirà la dimensió i protagonisme necessaris per una organització mitjana-gran com pot ser l’Administració General Central.

Globalment, el Govern accepta les partides comptables, tant de promoció com de triennis, però demana l’aplicació a cada Conselleria per facilitar el procés comptable intern.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí, gràcies Sr. Síndic. La Comissió legislativa d’Economia, Finances i C.E.E., ahir a la tarda, va examinar aquesta eventual observació de Govern i considera dues coses: primer, la Comissió de Finances al formular aquesta esmena general, no ha fet més que recollir l’esperit, i gairebé diria la lletra, de tots els informes de les Comissions legislatives que manifestaven, de manera més o menys contundent, el seu disgust per la irregular manera amb la qual alguns Departaments havien presentat la qüestió de les eventuais promocions o adequacions del salari del personal del Servei de l’Administració General.

La Comissió de Finances també va demanar i, evidentment, va obtenir el volum de triennis que s'havien de pagar durant l'exercici -que és el que aquí hi figura- i va entendre que era molt més senzill de fer aquesta dotació global i, efectivament, el Govern és lliure dins del seu procediment comptable intern de procedir a les aplicacions que consideri d'aquesta suma global que, de fet, correspon a unes dades donades Departament per Departament pel mateix Govern.

Pel contrari, en el que la Comissió no està d'acord és en tornar a la situació anterior a l'esmena. És a dir, que no acceptem que sigui cada Departament qui disposi d'un 10% per fer el que li convingui amb la política salarial. Res més."

El M.I. Sr. Síndic General:

"S'accepta l'esmena presentada per la Comissió de Finances seguint les recomanacions de totes les Comissions tal com està formulada? Bé, llavors, dono per acceptada l'esmena presentada per la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. tal com està presentada.

Passarem al segon punt de l'ordre del dia, perdó al punt següent de l'examen de Pressupost."

El Sr. Secretari General:

"Aquest correspon a òrgans dependents del M.I. Sr. Cap de Govern i diu:

"1. ÒRGANS DEPENDENTS DEL M.I. SR. CAP DE GOVERN.

La Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. ha examinat l'estat de despeses i d'inversió proposats al Projecte de Pressupost per a l'exercici 1992, dels Serveis Dependents de Presidència i ha acordat formular-hi les següents Esmenes.

ESMENA NÚM. 1 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei núm. 21 -Serveis Generals i despatx oficial- Capítol 1 -Despeses de personal- Article 14 -Personal contractual- Concepte 141 -Remuneracions bàsiques- Subconcepte 02 -Serveis Generals del Cap de Govern- es proposa reduir els crèdits de 28 milions de pessetes a 20 milions de pessetes.

-8.000.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

Els crèdits pressupostats són exagerats, ateses les necessitats del Departament pel que resta d'exercici."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Bé, passarem ara a l'anàlisi, tal com s'ha procedit anteriorment, esmena per esmena. Si hi ha alguna observació a fer sobre aquesta esmena proposada per la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E., o del contrari la donarem per acceptada i passarem a l'esmena número 2."

El Sr. Secretari General:

"ESMENA NÚM. 2 - DE SUPRESSIO.

Dins del Servei núm. 21 -Serveis Generals i despatx oficial- Capítol 4 -Transferències Corrents- Article 44 -A Corporacions Locals- Concepte 443 -Despeses de Funcionament-

Subconcepte 30 -Corporacions Locals- es proposa de suprimir el crèdit de 365.303.940 pessetes.

-365.303.940 pessetes.”

“ESMENA NÚM. 3 - D'ADDICIÓ.

Dins del Servei núm. 21 -Serveis Generals i despatx oficial- Capítol 7 -Transferències de Capital- Article 74 -A Corporacions Locals- Concepte 741 -Assignació global- Subconcepte 30 -Corporacions Locals- es proposa d'incloure el crèdit de 365.303.940 pessetes.

+365.303.940 pessetes.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“S'ha d'entendre que això, d'una certa manera, únicament és un canvi de denominació. No hi ha cap observació? S'accepta, doncs, el canvi de denominació que proposa la Comissió d'Economia, Finances i C.E.E.?”

El Sr. Secretari General:

“Les motivacions d'aquestes dues esmenes són:

“MOTIVACIÓ ESMENES 2 i 3:

Les despeses de funcionament per una suma de 365.303.940 pessetes corresponen al 10% que com a sostre màxim pot ésser emprat per les Corporacions Locals, dins del 30% global objecte de transferència en el marc de la Llei de Transferències als Hbles. Comuns de desembre de 1991.

La Comissió considera que és més adient procedir a inscriure el crèdit del 30% com a transferència global a les Corporacions Locals. Obviament la transferència global, sense el destriament previ del 10% que pot ésser destinat a despeses de funcionament no exclou l'acompliment de les disposicions establertes a la Llei de Transferències als Hbles. Comuns de desembre de 1991.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, m'havia anticipat però crec que és la mateixa conclusió, llavors ho donaria per acceptat si no hi ha cap observació de ningú. S'accepten doncs les esmenes números 2 i 3? Passarem a l'esmena número quatre.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 4 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei núm. 21 -Serveis Generals i despatx oficial- Capítol 7 -Transferències de Capital- Article 76 -Altres Organismes- Concepte 761 -Altres Organismes - Subconcepte 13 -Organisme de Ràdio i Televisió d'Andorra- es proposa de reduir els crèdits de 250.000.000 de pessetes a 170.000.000 de pessetes.

-80.000.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

Recollint la recomanació efectuada per la Comissió legislativa d'Indústria i Comerç, aquesta Comissió legislativa considera que 170.000.000 de pessetes és l'assignació

adequada per tal de realitzar la despesa necessària per a cobrir el cost de funcionament, garantir les despeses d'inversió imprescindibles i eixugar el descobert bancari avui existent.

Aquest import es desglossa en:

- El ròssec bancari d'aquest Organisme fins el 26 de juny d'enguany és deutor per -114.312.159 pessetes, quantitat que ve donada per :
- l'existència d'un descobert bancari generat pel funcionament de l'Entitat, sense assignació pressupostària, durant l'any 1991;
- la no formalització del crèdit extraordinari aprovat per la Comissió Permanent pel funcionament d'aquesta Entitat pels mesos de gener a abril de 1992 i
- per les despeses originades pel funcionament de l'Entitat corresponents al mes de maig d'enguany, a les quals s'hi haurà d'afegir les despeses originades en el transcurs del mes de juny i juliol d'enguany.

Per altra banda, les despeses de funcionament que es requereixen són de 7.500.000 de pessetes mensuals. Pel que resta d'any aquestes representen 52.500.000 pessetes.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació sobre aquesta esmena? Potser únicament donar un complement d'informació. Ultimament, com tots recordareu, es va aprovar la Llei de l'O.R.T.A. i, en principi, la proposta d'anomenar la Junta de Govern de l'O.R.T.A. es posarà a l'ordre del dia de la propera reunió de la Comissió Permanent que serà a finals del mes d'agost. Aleshores, ja ho concertarem amb el Sr. Cap de Govern, a fi de procedir als nomenaments dels càrrecs per la posta en marxa de l'O.R.T.A., tal com estableix la llei adoptada recentment pel Consell General.

Penso que això és d'interès a nivell d'informació general perquè, en certa manera, s'ha modificat la Llei de l'O.R.T.A. amb l'esperit de relançar-la i de tornar-la a reactivar i relançar com a mitjà d'informació nacional. S'accepta l'esmena presentada per la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E.? Es dóna, doncs, per acceptada aquesta esmena i passarem a l'esmena número cinc.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 5 - DE SUPRESSIO.

Dins del Servei núm. 23 -Centre de Detenció- Capítol 2 -Consum de béns corrents i serveis- Article 27 -Treballs realitzats per altres empreses- Concepte 273 -Estudis i assessoraments- Subconcepte 01 -Centre de Detenció- es proposa de suprimir els crèdits de 5.000.000 de pessetes.

-5.000.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

El projecte preveu un crèdit de 5 milions de pessetes en concepte d'Estudis i Assessoraments destinats a la realització del projecte per a la construcció d'una nova presó. En la mesura que no es disposa encara de cap terreny adient i com es troba a mig de l'exercici es demana la supressió d'aquest crèdit. Amb el ben entès que aquesta

supressió no prejutja de la corresponent assignació pressupostària en els crèdits de la Conselleria de Serveis Públics.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació sobre aquesta esmena? Es dóna, doncs, per aprovada i passarem a la lectura de l'esmena número sis.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 6 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei núm. 25 -Butlletí Oficial -Capítol 1 -Despeses de Personal- Article 14 -Personal Contractual- Concepte 141 -Remuneracions bàsiques- Subconcepte 01 -Butlletí Oficial- es proposa de reduir els crèdits de 5.850.000 pessetes a 5.500.000 pessetes i d'adequar la despesa corresponent a la Cotització a la Seguretat Social.

-350.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

El Projecte presenta un crèdit de 5.850.000 pessetes en concepte de remuneracions bàsiques del personal contractual al Servei del Butlletí Oficial. Existeix una previsió exagerada quant als possibles augments autoritzats. Es proposa, doncs, reduir en 350.000 pessetes aquest concepte.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació? Es dóna per acceptada l'esmena i passarem a la següent, que és l'esmena número set.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 7 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei núm. 25 -Butlletí Oficial- Capítol 2 -Consum de béns corrents i serveis- Article 27 -Treballs realitzats per altres empreses- Concepte 273 -Estudis i assessoraments- Subconcepte 01 -Butlletí Oficial- es proposa de reduir els crèdits de 1.000.000 de pessetes a 200.000 pessetes.

-800.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

Previsió manifestament exagerada atès que hom ens trobem a mig exercici i, escoltat l'Administrador per la Comissió legislativa, no apareix existir una previsió o necessitat especial en aquesta matèria.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si no hi ha cap observació, donaré també per acceptada aquesta esmena i passarem a la següent, a l'esmena número vuit.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 8 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei núm. 27 -Gabinet Jurídic- Capítol 1 -Despeses de personal- Article 14 -Personal contractual- Concepte 141 -Remuneracions bàsiques- Subconcepte 01 -Ga-

binet Jurídic- es proposa de reduir de 13.500.000 pessetes a 11.000.000 de pessetes els crèdits previstos per a remuneracions bàsiques del personal contractual del Gabinet Jurídic, i d'adequar les despeses corresponents a la Cotització a la Seguretat Social.

-2.500.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

Sembla que s'ha efectuat una previsió de noves contractacions sense que existeixi, abans, una infraestructura organitzativa que permeti acollir més personal en aquest Servei.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, passaré la paraula al M.I. Sr. Cap de Govern.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“El Govern no accepta parcialment aquesta esmena per quant al Gabinet Jurídic es necessita personal; hi ha l'estructura per fer-ho i, per tant, la contraproposta o la contraesmena que fa el Govern és rebaixar-hi 1.300.000 pessetes en lloc de la proposta que fa la Comissió.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Gràcies Sr. Síndic. La Comissió de Finances, que ahir també va reexaminar aquesta qüestió, accepta l'observació del Govern.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord. Llavors l'import rebaixat és 1.300.000 pessetes, en compte de 2.500.000, si ho he entès bé és així, no? Bé, en prenem bona nota i prosseguirem amb l'esmena número nou. És 1.300.000 pessetes, no, Sr. Cap de Govern?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Sí, 1.300.000 pessetes de rebaixa.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 9 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei núm. 27 -Gabinet Jurídic- Capítol 1 -Despeses de personal- Article 19 -Altres despeses de personal- Concepte 194 -Viatges i Desplaçaments- Subconcepte 01 -Gabinet Jurídic- es proposa reduir els crèdits de 1.000.000 de pessetes a 200.000 pessetes.

-800.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

A mig exercici no es justifica aital previsió.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Es dona per acceptada l'esmena presentada per la Comissió de Finances i passarem a l'esmena següent, l'esmena número deu.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 10 - DE SUPRESSIO.

Dins del Servei núm. 27 -Gabinet Jurídic- Capítol 2 -Consum de béns corrents i serveis- Article 27 -Treballs realitzats per altres empreses- Concepte 273 -Estudis i assessoraments- Subconcepte 01 -Gabinet Jurídic- es proposa la supressió del crèdit de 2.500.000 pessetes.

-2.500.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

No s'entén aquesta previsió en un Servei destinat precisament a assessorar l'Administració General.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“El Govern s'oposa totalment a l'esmena per quant el Gabinet Jurídic, a conseqüència del Codi de l'Administració, actualment està absolutament saturat per tots costats. S'ha de tenir en compte que totes les sol·licituds denegades van a parar a les dues Instàncies del Tribunal Contenciós Administratiu i, actualment, està en paràlisi total, saturat fins el final. Per tant, hem d'acudir, d'aquí a finals d'any a assessoraments de fora, que reforcin als propis membres del Gabinet Jurídic.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Igual que amb l'esmena anterior també acceptem l'observació que fa el Govern. Per tant, acceptem de retirar aquesta esmena.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Llavors, es manté la dotació pressupostària prevista. Passarem a l'esmena següent, número onze.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 11 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei núm. 27 -Gabinet Jurídic- Capítol 2 -Consum de béns corrents i serveis- Article 27 -Treballs realitzats per altres empreses- Concepte 274 -Treballs d'Informàtica- Subconcepte 01 -Gabinet Jurídic- es proposa la reducció dels crèdits de 3.400.000 pessetes a 1.650.000 pessetes i la classificació d'aquests dins les despeses d'inversió.

-1.750.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

S'ha pressupostat 3.400.000 pessetes en concepte de Treballs d'Informàtica -despesa de funcionament- quan en realitat aquesta despesa va destinada a noves adquisicions de material informàtic. Es proposa, doncs, la nova inscripció d'un crèdit d'inversió en concepte d'adquisició de material informàtic amb la següent classificació:

- Adquisició d'un ordinador personal	500.000 PTA.
- Substitució d'un ordinador personal	500.000 PTA.
- Adquisició impressora “laser”	300.000 PTA.
- Adquisició mòdem	100.000 PTA.
- Adquisició programa “COLEX DATA” de legislació i jurisprudència europea	250.000 PTA.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació a fer? Es dona, doncs, per aprovada l'esmena quedant així clos el tema de l'estat de despeses pel que fa referència als òrgans dependents del M.I. Sr. Cap de Govern. Atenent la modificació que s'ha proposat en l'ordre de les Conselleries passarem, tot seguit, a analitzar la Conselleria de Turisme i Esports, i seguirem després amb la Conselleria de Finances i reprendrem l'ordre tradicional.

Ara, ens hem de reportar a la pàgina 23 de l'informe, al final de la pàgina.”

El Sr. Secretari General:

“L'informe de la Comissió de Finances en relació a aquesta Conselleria diu:

“7. CONSELLERIA DE TURISME I ESPORTS.

La Comissió legislativa de Turisme i Esports, que ha examinat aquesta secció, ha presentat un informe que conté un seguit d'esmenes i recomanacions, al qual aquesta Comissió és remet. Dit informe s'adjunta com annex núm. 6.”

El Sr. Secretari General:

“L'annex núm. 6 diu el següent:

“La Comissió legislativa de Turisme i Esport ha examinat el Projecte de Pressupost General per a l'exercici de 1992, en aquella part que correspon al seu àmbit d'actuació, i d'acord amb allò que preveu l'article 15.2 de la Llei General de les Finances Públiques, ha acordat d'informar-lo favorablement per majoria, formulant-hi les esmenes que es detallen a continuació:

ESMENA NÚM. 1 - DE MODIFICACIÓ.

Dins de les despeses de personal adscrites a la Conselleria de Turisme i Esports s'ha previst un increment d'un 10% global per l'any 1992. La Comissió considera que havent-se augmentat el punt d'un 6%, aquest augment ja és suficient.

MOTIVACIÓ:

El mes de gener de 1992 es va incrementar en un 6% el valor del punt, que es la base de càlcul de les despeses de personal, acordant-se que el valor del punt no es tornaria a modificar fins a l'any 1993.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, aquesta esmena, d'una certa manera, ja ha estat recollida per la Comissió de Finances i ha estat adoptada. Prosseguirem, doncs, amb les esmenes següents, donant evidentment ....., si, perdó, Sr. Cap de Govern.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Voldríem fer un comentari sobre aquesta esmena.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, té la paraula el M.I. Sr. Cap de Govern.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Sí, el Sr. Xavier Esport.”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Referent a aquesta esmena el Govern vol fer constar que, certament, va acordar un increment del punt d'un 6% per l'any 1992, el qual ha de ser la base a l'hora de calcular les previsions pressupostàries però, malgrat això, dins de les competències pròpies del Govern hi ha la de gestionar l'Administració i, per tant, la de valorar quins recursos humans es requereix en cada moment, coneixent el volum de la feina, l'aparició de nous serveis i, en definitiva, el funcionament intern de l'Administració. Per això, amb el lògic control i les necessàries justificacions, el Pressupost no pot reflectir només els salaris de l'any anterior, més l'increment del punt, sense preveure, en la mesura del possible, les reorganitzacions dels serveis, ampliacions o disminucions de personal que, en definitiva, han d'anar encaminades a millorar el servei de l'Administració.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, d'una certa manera, reprendrem el debat que ja hem encetat anteriorment i en el qual la Cambra ja s'ha pronunciat. Això es pot considerar com una constància en acta, i s'accepta en tot cas l'esmena que la Conselleria de Finances ha presentat, no? D'acord, es dóna per acceptada. Seguirem, ara, amb Serveis Generals de Turisme i Esport, esmena número dos.”

El Sr. Secretari General:

“SERVEIS GENERALS DE TURISME I ESPORT.

ESMENA NÚM. 2 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 81 - Serveis Generals de Turisme i Esport - Capítol 2 - Consum de béns corrents i serveis - Article 23 - Adquisició de material - Concepte 231 - Ordinari no inventariable - Subconcepte 01 - Serveis Generals de Turisme i Esport - es proposa reduir l'assignació prevista de 3.000.000 a 1.500.000 de pessetes.

Reducció -1.500.000 de pessetes.

MOTIVACIÓ:

Considerant que el pressupost ha de reflectir una política de contenció pel que fa referència a les despeses de funcionament, i havent constatat una diferència notable entre l'import pressupostat i el que es va liquidar realment l'any 1990, la Comissió proposa aquesta reducció.”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Acceptem l'esmena.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Cap observació? Es dóna, doncs, per acceptada l'esmena presentada per la Comissió legislativa de Turisme i Esport. Passarem a la lectura de l'esmena número tres.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 3 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 81 - Serveis Generals de Turisme i Esport - Capítol 2 - Consum de béns corrents i serveis - Article 25 - Transports i comunicacions - Concepte 252 - Transport de mercaderies i missatgers - Subconcepte 01 - Serveis Generals de Turisme i Esport - es proposa reduir l'assignació prevista de 2.000.000 a 1.000.000 de pessetes.

Reducció -1.000.000 de pessetes.

MOTIVACIÓ:

Considerant que el pressupost ha de reflectir una política de contenció pel que fa referència a les despeses de funcionament, i havent constatat una diferència notable entre l'import pressupostat i el que es va liquidar realment l'any 1990, la Comissió proposa aquesta reducció.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació? Es dóna, doncs, per acceptada aquesta esmena i passarem a la següent, esmena número quatre.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 4 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 81 - Serveis Generals de Turisme i Esport - Capítol 2 - Consum de béns corrents i serveis - Article 25 - Transports i comunicacions - Concepte 254 - Col·lectiu de persones - Subconcepte 01 - Serveis Generals de Turisme i Esport - es proposa reduir l'assignació prevista d'1.000.000 a 500.000 pessetes.

Reducció -500.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

Considerant que el pressupost ha de reflectir una política de contenció pel que fa referència a les despeses de funcionament, i havent constatat una diferència notable entre l'import pressupostat i el que es va liquidar realment l'any 1990, la Comissió proposa aquesta reducció.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació? Es dóna per acceptada l'esmena número quatre i passarem a la lectura de l'esmena número cinc.

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 5.- DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 81 - Serveis Generals de Turisme i Esport - Capítol 2 - Consum de béns corrents i serveis - Article 28 - Relacions públiques i publicitat - Concepte 281 - Despeses de representació - Subconcepte 01 - Serveis Generals de Turisme i Esport - es proposa reduir l'assignació prevista d'1.000.000 a 500.000 pessetes.

Reducció -500.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

Considerant que el pressupost ha de reflectir una política de contenció pel que fa referència a les despeses de funcionament, i havent constatat una diferència notable entre l'import pressupostat i el que es va liquidar realment l'any 1990, la Comissió proposa aquesta reducció.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació? Es dona, doncs, per acceptada l'esmena número cinc. Passarem ara al capítol Serveis de Turisme.

El Sr. Secretari General:

“SERVEIS DE TURISME.

La Comissió considera que, atesos els resultats obtinguts per la Delegació d'Andorra a Nova York, s'hauria de procedir a la seva supressió. La Comissió encomana al Govern que el contracte existent amb els responsables d'aquesta Delegació, es rescindeixi en els millors terminis.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Té la paraula Sr. Cap de Govern.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Si, passaré la paraula al Sr. Xavier Espot sobre el tema aquest.”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“No podem acceptar aquesta esmena per la motivació següent: el que fins a la data d'avui figura legalment en curs de pagament, segons el pressupost vigent, dotzaves del 1990, segons l'article 17 de la Llei General de les Finances Públiques, supera el de l'import del que disposariem si s'acceptés l'esmena, contravenint, doncs, amb la Llei General de Finances.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Podria repetir-ho, potser, Sr. Xavier Espot?”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Sí, això explicant-ho d'una altra manera vol dir que, en virtut del que ens permetien les dotzaves parts de l'últim Pressupost votat en aquesta Cambra, que és el de l'any 1990, s'han fet ja despeses, autoritzades per aquestes dotzaves parts, que superen l'import d'aquestes despeses. És a dir, que és superior al de l'esmena.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Aquí el que es proposa per part de la Comissió de Finances, vista la inoperativitat, és la supressió. Segons entenc jo, no?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Són dues coses diferents. És a dir, l'article 17 de la Llei de Finances diu que quan no està aprovat el Pressupost al 31 de desembre es prorroga automàticament per dotzaves parts fins que s'aprovi el Pressupost. En virtut d'aquest article s'ha anat pagant, s'ha disposat de les dotzaves parts i això fa un import d'un milió sis-cents i pico mil pessetes i resulta que en el Pressupost es vota una quantitat inferior, si és té en compte l'esmena, inferior del que s'ha pagat.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“No sé, em sembla que ens em avançat. És possible que ens haguem avançat, no? Perquè després ve la Casa d'Andorra a París.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“No, estem a la sis, la número sis.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“No sé, jo potser demanaria al Sr. President de la Comissió de Turisme i Esport quina és la seva opinió sobre aquest tema.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“No, demano excuses perquè ens hem avançat d’una esmena, de la cinc no té res a dir el Govern.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“No, és que la sis va precedida d’una recomanació. Jo entenc que no és una esmena, és una recomanació. Aleshores, demanaria que ho aclarís el Sr. President de la Comissió de Turisme i Esport.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, hi ha dues diferenciacions: el que estàvem parlant fins aquí és “Serveis de Turisme” que agafem de referència la Casa d’Andorra a Nova York. L’esmena número sis fa referència a la Casa d’Andorra a París i, nosaltres, el que recomana la Comissió de Turisme és la supressió de la Casa d’Andorra a Nova York. És a dir, no parlem ni d’esmenes ni de res, i el que fem és una recomanació a Govern, i el Sr. Xavier Esport està parlant ara de diners, quan nosaltres de diners aquí no n’estem parlant.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, aleshores, tornaré a passar la paraula al Sr. Xavier Esport, tenint en compte que es parla de la Delegació d’Andorra a Nova York.”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“El que passa és que com que ja estàvem a l’esmena número 6 per això hi ha hagut aquesta confusió. Entenem aquesta recomanació, que la valorarem i la comentarem inclús entre Govern i Comissió un dia que ens trobem per comentar-la.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, seguirem, i això quedarà com una simple recomanació que es valorarà posteriorment. D’acord? Així, prenem nota de l’acord al qual s’ha arribat sobre aquest tema i passarem després a l’esmena número 6 que, efectivament, afecta la Casa d’Andorra a París.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 6 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 82 - Turisme - Capítol 2 - Consum de béns corrents i serveis - Article 23 - Adquisició de material - Concepte 231 - Ordinari no inventariable - Subconcepte 02 - Casa d’Andorra a París - es proposa reduir l’assignació de 1.560.000 a 1.000.000 de pessetes.

Reducció -560.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

Considerant que el pressupost ha de reflectir una política de contenció pel que fa referència a les despeses de funcionament, i havent constatat una diferència notable entre l'import pressupostat i el que es va liquidar realment l'any 1990, la Comissió proposa aquesta reducció.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Al Sr. Xavier Espot, li demanaria, però, de parlar una mica més fort, si us plau.”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Sí, aquí correspon l'explicació que he donat abans. En aquesta esmena l'import gastat, en virtut del que ens permetien les dotzaves parts en funció del Pressupost votat l'any 1990, i no es pot acceptar, doncs, perquè en cap cas, com explicava abans i segons l'article 17 de la Llei General de les Finances Públiques l'import pressupostat no pot ser, en cap cas, inferior al què la llei ens permet gastar.

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, voldria contestar tant al Sr. Xavier Espot com a la intervenció que ha fet abans el Sr. Cap de Govern, quan ambdós han fet referència a l'esmena número 6. El Sr. Cap de Govern, si interpreto bé el que m'ha volgut dir, és que com que no hi havia pressupost aprovat fins ara i es funcionava per dotzaves parts, ja s'havien pagat les dotzaves parts fins el mes de maig, juny o juliol. Si Vostè es fixa a la motivació que fa la Comissió i diu que aquesta xifra ha estat trenta i comparada amb la liquidació real de l'any 1990; llavors, si hi ha dotzaves parts a pagar, jo crec que les dotzaves parts funcionen sobre l'any 1990, mai sobre l'any 1991 ni sobre el 1992. Han de funcionar perquè el Pressupost real aprovat és de l'any 1990. El que no podem fer en aquest moment, si nosaltres ja ho comparem sobre el que es va dotar l'any 1990 i ho dotem una mica més que l'any 1990, és a dir que la dotzava part pagada no pot ser mai superior al que nosaltres proposem aquí.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Xavier Espot voldria fer algun comentari sobre l'apreciació que ha fet el Sr. Enric Dolsa.”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Sí, i sobrepassa aquest import.”

El M.I. Sr. Síndic General:

Si, el Sr. Enric Dolsa tornarà a intervenir.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, no sé si m'he explicat; no pot sobrepassar aquest import legalment perquè nosaltres, com ja li he dit abans, en el moment en què la Comissió va fer aquestes modificacions i aquestes esmenes a la baixa, aquestes van ser comparades, ni més ni menys, que amb la dotació que es va fer sobre el Pressupost de l'any 1990, i les dotzaves parts que actualment el Govern aplica han de ser sobre l'any 1990. Aleshores, això normalment hauria d'ésser impossible, encara que jo no dic que sigui impossible, però no és normal que en aquest moment Vostè tingui despeses superiors a la partida que nosaltres li hem aplicat, perquè li hem aplicat la partida igual a les dotzaves parts del 1990 i una mica més superior. Llavors, és

clar que, per la meua part, i com a President de la Comissió legislativa de Turisme i Esport, que continuï ratificant aquesta esmena.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, passaré la paraula al Sr. Miquel Aleix; el Sr. Joan Santamaria em demana també la paraula. Hi ha algú més que vulgui la paraula sobre aquest tema i donarem per tancat el torn de paraules.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Sí, és per avançar perquè jo veig que hi ha dues postures ben diferenciades: una postura és que el Govern no accepta, pels motius que cregui convenients, la reducció d'aquesta esmena, d'aquesta partida a nivell de la Casa d'Andorra a París, i l'altra és que el President de la Comissió creu que s'ha de reduir, i tampoc podem estar aquí eternitzant el debat. Doncs, jo crec que el millor seria que quan s'arribi amb situacions d'aquestes es procedeixi a una votació i, a través d'aquesta votació, es conclogui ja el debat sobre aquesta esmena, ja que sinó podríem estar aquí eternitzant la Sessió.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Penso exactament el mateix que el que ha dit el Sr. Miquel Aleix.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord, llavors procedirem a una votació. S'accepta o no s'accepta l'esmena presentada per la Comissió legislativa de Turisme i Esport?”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí, gràcies Sr. Síndic. És només pel procediment. A mi em sembla que n'hi han varies que hi ha exactament la mateixa motivació per part de la Comissió, i intueixo que hi pot haver la mateixa observació per part de Govern. Per tant, em permeto de suggerir, per guanyar temps, que miréssim les que hi ha i que les votéssim en bloc, perquè sigui quina sigui l'orientació de vot de cada membre d'aquesta Cambra, aquesta serà igual per totes les esmenes on es doni idèntica motivació i semblant oposició per part de Govern.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord. És a dir, llavors, demanaria al Sr. President de la Comissió de Turisme i Esport si ens poguéssim esmentar les diferents esmenes que fan referència al tema i que s'ha excedit -diguéssim-, la quantitat que es demana d'aprovar.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, jo Sr. Síndic, potser ho faria al revés. És a dir, demanaria al Govern que ens digui quines esmenes no accepta.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord, també podem procedir d'aquesta manera.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Perdó, amb el mateix concepte de Turisme i Esports? És a dir, que la quantitat, si s'accepta l'esmena, quedi inferior a la gastada per dotzaves parts només hi ha la núm. 6 i la núm. 21.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“La núm. 6 i la núm. 21? Es podria llegir també la núm. 21 i llavors demanaria a la Cambra que es pronunciés globalment sobre aquestes reduccions proposades per la Comissió de Turisme i Esport.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 21 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 82 - Turisme - Capítol 4 - Transferències corrents - Article 48 - A famílies i instit. no lucratives - Concepte 482 - Institucions no lucratives - Subconcepte 42 - Assoc. culturals i artístiques - es proposa reduir l'assignació prevista de 6.000.000 a 3.000.000 de pessetes. També es proposa suprimir el concepte “esbarts” de la fitxa de descripció corresponent.

Reducció -3.000.000 de pessetes.

MOTIVACIÓ:

Havent constatat una diferència notable entre l'import pressupostat i el que es va liquidar realment l'any 1990, i tenint en compte que amb l'aplicació de la Llei de Transferències als Hbles. Comuns, Govern ja no ha de subvencionar a les entitats de caire comunal com és el cas dels esbarts, la Comissió proposa aquesta reducció.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, jo crec que estem en el mateix cas que el que hem comentat anteriorment, però clar, jo, el que li voldria demanar, Sr. Síndic, si pot ser, o al Sr. Secretari, és que faci mirar realment la liquidació de l'any 1990 a fi que aquí no hi hagi cap error i estem comentant quelcom que després no sigui veritat. El que la Comissió va fer, el que sí que realment vàrem fer, -i jo n'estic quasi segur-, és que la liquidació del 1990 era aquesta, ara, el que tampoc voldria és que després, realment, no fos així. Això seria molt fàcil de comprovar-ho amb qualsevol liquidació de comptes i així ho podríem veure.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Bé, hi ha una diferència potser conceptual en el moment d'analitzar les xifres. És a dir, que amb aquestes xifres, el Sr. Enric Dolsa, o potser la Comissió, hi han treballat a nivell de Subconceptes i el que val realment i diu la Llei és el concepte. Per tant, en aquest concepte, el Pressupost de 1990, em refereixo a la número 6, el Pressupost és de 3.300.000 pessetes i aquest any 4.000.000 de pessetes.

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Jo ja he dit abans que nosaltres si contemplem les motivacions és sobre el liquidat, i que, segurament, aquesta és la diferència de concepte de què estava parlant el Sr. Cap de Govern, la qual va tenir la Comissió sobre imports liquidats i Vostè la devia tenir sobre conceptes pressupostats.

Jo, ara, el que faria és una proposició, perquè tampoc voldria que en aquest tema en sortís coartat tot el que és el funcionament de Turisme i Esport. Aleshores, el que potser proposaria seria de mantenir les esmenes tal com estan posades i demanaria que, urgentment, el Sr. Cap de Govern, en aquest cas, presentés a la Comissió un Crèdit Extraordinari i nosaltres, urgentment, el fariem passar a la consideració del Consell.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“El Govern pensa que no es justifica un crèdit extraordinari perquè és un concepte purament ordinari.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Jo demanaria i crec que s’ha de tenir en compte una cosa, i és que si el pressupostat, d’una certa manera, ja s’ha executat, és difícil que no ho contemplem. És a dir, si es fa confiança al Govern, i si aquest realment al·lega que és així en aquests capítols, jo crec que s’hauria de tenir en compte. Considerant que tampoc són quantitats exorbitants, perquè sinó potser sí que caldria demanar una anàlisi més acurada, perquè es posaria en qüestió l’equilibri pressupostari, però com que són despeses de funcionament i de poca vàlua si efectivament ja s’ha executat gran part del que la Conselleria demana, jo veig difícil de que ara posem en dificultat al Govern en aquests temes.

Passaré la paraula al Sr. Miquel Aleix i després demanaria a la Cambra que es vulgui pronunciar sobre aquest tema.”

El Sr. Miquel Aleix:

“Mercès Sr. Síndic. Bé, jo crec que el que és segur és que amb despeses de funcionament d’aquesta poca importància, penso que s’ha de fer un marge de confiança a l’Executiu, a nivell de que tampoc es pot tallar d’un cop la inversió que es faci amb despeses de funcionament i en serveis com la Casa d’Andorra a París. Crec que, per la pròpia dinàmica del turisme a Andorra, convé que això s’incrementi any a any, i si el que s’ha fet és calcular la partida amb les despeses que es van fer amb el pressupost de l’any 1990 hi ha hagut una evolució, i penso que vistes les quantitats i el poc diferencial, tampoc hem d’entrar aquí a ser tan crítics per anar a buscar el detall, ja que no ens fa reduir molt el que és la globalitat del dèficit pressupostari.

Jo crec que un altre concepte és quan es parla d’una esmena d’inversió i que hom, políticament, pot estar d’acord o no en fer un tipus d’inversió i un tipus de despesa en cert moment, però, pel què fa referència al funcionament i amb les parts ja gastades jo no seria tan dràstic per anar a examinar, a nivell legislatiu, el punt tan percentual de dir bé, si l’any 1990 era això l’any 1992 no pot sobrepassar. Personalment, penso que tampoc hauríem de baixar a aquest nivell de detall vistes les modalitats que són molt petites les quantitats, i proposaria a fi que no ens eternitzéssim, que si la Comissió no vol acceptar la rectificació perquè ella ha cregut fer un treball que és positiu, i crec que és positiu quan un fa un treball que té unes pròpies motivacions, que la Cambra passés a una votació de si s’accepta o no l’esmena de la Comissió i així podríem anar progressant.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, crec que més que debatre hauríem de passar a una votació. És a dir, o s’accepta l’esmena de la Comissió i seria la primera proposta, o s’accepta la proposta de pressupost que en el seu dia va fer el Govern i, aleshores, demanaré a la Cambra que es vulgui pronunciar sobre aquest tema.

La proposta número 1 és: S’acorda l’aprovació de l’esmena presentada per la Comissió? La proposta número 2 és: S’acorda el manteniment de l’assignació pressupostària feta pel Govern?.”

Voten a favor de la proposta número 1 (acceptar les esmenes 6 i 21 presentades per la Comissió), els MM.II. Srs. Miquel Naudí, Enric Dolsa, Daniel Armengol, Miquel Armengol, Robert Cassany, Ladislau Baró i Ramon Canut.

Voten a favor de la proposta número 2 (manteniment de l'assignació pressupostària feta pel Govern), els MM.II. Srs. Josep Areny i Enric Casadevall, les MM.II. Sres. Rosa Maria Mandicó i Maria Reig, els MM.II. Srs. Jordi Mas i Gabriel Dalleres, la M.I. Sra. Olga Adellach, els MM.II. Srs. Andreu Gaspà, Albert Gelabert, Josep Garrallà, Josep Areny, Joan Santamaria, Pere Altimir i Miquel Aleix, la M.I. Sra. Nadia Aleix i el M.I. Sr. Antoni Jordi.

S'abstenen els MM. II. Srs. Jaume Bartumeu, Antoni Armengol i Joan Pujal.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Crec que s'ha d'entendre com una votació, com han dit alguns companys, i que això no pressuposa que no hi hagi un acord filosòfic amb una de les parts. Només és per desbloquejar, quasi diria jo, un tema tècnic.”

El M.I. Sr. Albert Gelabert:

“Sí, gràcies Sr. Síndic. Bé, jo crec que els conceptes són diferents a l'esmena número 6 i a l'esmena número 21, i com algun company ja ha indicat el fet d'arribar a una votació en aquests extrems on de sortida hi ha un ball de números que, de moment, ningú no ens ha aclarit; crec que en aquestes circumstàncies és molt difícil de poder-se pronunciar d'una manera coherent i convençuda en una votació d'aquest tipus, i sobretot si són conjuntes.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, jo entenc i s'ha fet explícit al començar la votació, que es feia referència a les esmenes que havia manifestat el Sr. Cap de Govern que tenia observacions a fer-hi el mateix Govern, és a dir a la núm. 6 i a la núm. 21. Llavors, ens hem pronunciat en aquesta votació sobre aquestes dues esmenes.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Jo voldria dir que de ball de números no n'hi ha cap. Hi havia un Pressupost, pressupostats no liquidats, de 3.300.000 pessetes al 1990.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord. És a dir que la votació s'ha fet sobre les dues esmenes. Demanaré, doncs, al Sr. Secretari que doni els resultats de la votació.”

El Sr. Secretari General:

“El resultat de la votació és de 7 vots a favor de la proposta núm. 1, 16 vots a favor de la proposta núm. 2 i 3 abstencions.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Correcte. Per tant, es desestimen les esmenes núms. 6 i 21 i es manté l'assignació pressupostària feta pel Govern.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Perdó, permeti'm una cosa; em sembla que aquí s'estan votant subconceptes, la Llei diu que el Consell ha de votar conceptes. Només vol fer remarcar, el Govern, aquesta particularitat.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, si d'acord, passarem a l'esmena número 7.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 7 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 82 - Turisme - Capítol 2 - Consum de béns corrents i serveis - Article 23 - Adquisició de material - Concepte 231 - Ordinari no inventariable - Subconcepte 05 - Casa d'Andorra a Brussel.les - es proposa reduir l'assignació d'1.800.000 a 1.000.000 de pessetes.

Reducció -800.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

Tenint en compte que el pressupost ha de reflectir una política de contenció pel que fa referència a les despeses de funcionament, la Comissió proposa aquesta reducció.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació? Es dona, doncs, per acceptada l'esmena presentada per la Comissió. Passarem a l'esmena número 8.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 8 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 82 - Turisme - Capítol 2 - Consum de béns corrents i serveis - Article 24 - Subministraments - Concepte 249 - Altres subministraments - Subconcepte 05 - Casa d'Andorra a Brussel.les - es proposa reduir l'assignació d'1.300.000 a 1.000.000 de pessetes.

Reducció -300.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

Tenint en compte que el pressupost ha de reflectir una política de contenció pel que fa referència a les despeses de funcionament, la Comissió proposa aquesta reducció.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si no hi ha cap observació s'accepta l'esmena de la Comissió, l'esmena número 8. Passarem a l'esmena número 9.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 9 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 82 - Turisme - Capítol 2 - Consum de béns corrents i serveis - Article 25 - Transports i comunicacions - Concepte 253 - Despeses duana i altres de transport - Subconcepte 02 - Casa d'Andorra a París - es proposa reduir l'assignació prevista d'1.000.000 a 500.000 pessetes.

Reducció -500.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

Considerant que el pressupost ha de reflectir una política de contenció pel que fa referència a les despeses de funcionament, i havent constatat una diferència notable entre l'import pressupostat i el que es va liquidar realment l'any 1990, la Comissió proposa aquesta reducció.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, no hi ha cap observació? Doncs, s'accepta l'esmena número 9. Passarem a l'esmena número 10.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 10 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 82 - Turisme - Capítol 2 - Consum de béns corrents i serveis - Article 25 - Transports i comunicacions - Concepte 253 - Despeses duana i altres de transport - Subconcepte 05 - Casa d'Andorra a Brussel·les - es proposa reduir l'assignació prevista de 750.000 a 500.000 pessetes.

Reducció -250.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

Tenint en compte que el pressupost ha de reflectir una política de contenció pel que fa referència a les despeses de funcionament, la Comissió proposa aquesta reducció.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“No hi ha cap observació? Doncs, s'accepta l'esmena número 10 i es passa a l'esmena número 11.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 11 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 82 - Turisme - Capítol 2 - Consum de béns corrents i serveis - Article 27 - Treballs realitzats per altres empreses - Concepte 276 - Impressió llibres i publicacions - Subconcepte 01 - Turisme - es proposa reduir l'assignació prevista de 40.000.000 a 30.000.000 de pessetes.

Reducció -10.000.000 de pessetes.

MOTIVACIÓ:

Considerant que el pressupost ha de reflectir una política de contenció pel que fa referència a les despeses de funcionament, tenint en compte que ens trobem a mig exercici pressupostari, i havent constatat una diferència notable entre l'import pressupostat i el que es va liquidar realment l'any 1990, la Comissió proposa aquesta reducció.”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Sí, Sr. Síndic. Si li sembla bé, aquesta esmena número 11, com que la vull motivar conjuntament amb la número 18, si no hi veuen cap inconvenient es podria llegir l'esmena número 18 també.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“A què fa referència l'esmena número 18? A l'acció publicitària anterior? Bé, aleshores, passarem a analitzar-les conjuntament.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 18.- DE MODIFICACIÓ

Dins del Servei Núm. 82 - Turisme - Capítol 2 - Consum de béns corrents i serveis - Article 28 - Relacions públiques i publicitat - Concepte 284 - Publicitat i propaganda - Subconcepte 83 - Promoció publicitària interior - es proposa reduir l'assignació prevista de 50.000.000 a 25.000.000 de pessetes.

Reducció -25.000.000 de pessetes.

MOTIVACIÓ:

Atès que ens trobem ja a mig exercici, es considera massa elevat l'import previst per aquesta despesa.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, algun comentari Sr. Xavier Esport?”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Sí, referent a aquestes dues esmenes voldria manifestar que l'oposició ve motivada, principalment, pel fet que l'esforç que cal realitzar en el sector del turisme és tan important com urgent, i voldria sensibilitzar a totes les persones d'aquesta Cambra a ajornar o a esperar l'any 1993 per incidir en aquest sector, entenent que seria molt perjudicial per les economies, per l'economia en general i per les economies privades que viuen del turisme i dels seus derivats.

És de cabdal importància, en la situació i conjuntura en què vivim, que el Govern tingui les eines necessàries per actuar, no solament a nivell extern sinó també a nivell intern, no oblidem que som un país eminentment turístic i que avui vivim, quasi exclusivament, d'aquest turisme, i de no incidir eficaçment suposaria una manca de responsabilitat.”

Vist els problemes pressupostaris que s'han viscut en aquesta Conselleria i en les altres en general, s'ha deixat de fer despeses molt importants en aquest sector i és molt urgent que actuem, i a títol d'exemple voldria assenyalar que de no aprovar-se aquests pressupostos d'aquesta manera, deixariem de poder editar catàlegs, fullets promocionals i publicitaris; les nostres Delegacions i Cases a l'estranger no tenen material, la propera campanya institucional d'hivern necessita tot el suport amb el material necessari i indispensable, perquè sinó perdriem tota l'eficàcia, els nostres Pro-Turismes, Sindicats d'Iniciativa, les nostres agències de viatges de l'interior del país, tant com les agències que treballen per Andorra des de l'exterior, es trobarien sense cap mena de material.

Jo crec que avui, i vista la situació que vivim, no és hora de frenar la despesa d'aquest sector, ans crec que és el contrari, caldria cuidar i potenciar, molt especialment, el sector del turisme que avui representa un sector primordial per la nostra economia. Voldria que VV.MM.II.SS. hi fossin sensibles.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, jo com a President de la Comissió de Turisme, Sr. Espot, no entraré en polèmica perquè, segurament, duraria com a mig hora o tres quarts d’hora, però l’únic que dic és que m’atinc al que la Comissió en el seu dia va fer.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Passaré la paraula al Sr. Garrallà i després al Sr. Canut.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Tal com em vaig pronunciar el dia del Discurs-Programa del Sr. Cap de Govern, a nivell de les campanyes publicitàries, ja vaig dir clarament que no eren efectives i que no hi creia, i vaig dir que primer el que havíem de solucionar eren els problemes interiors -que el Sr. Conseller n’ha fet referència en aquests moments- i potser hauríem de començar la casa pels fonaments i no començar per la teulada.

Aleshores, si s’ha de fer una campanya a l’interior i arreglar els problemes, aquí potser val la pena que votem alguna assignació pressupostària, però fer una campanya, sobretot la d’estiu, perquè no crec que ens sigui rentable, en cap moment hi estic d’acord, tal com em vaig pronunciar aquell dia, de posar-hi una assignació pressupostària.

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Sí, va ser objecte de debat a nivell de la Comissió legislativa.corresponent. Alguns compartim l’opinió de Govern en el sentit que ha sigut una Conselleria perjudicada aquests últims anys, o aquests últims dos anys, en aquest aspecte i que, per preparar la tasca del 1993, s’hauria de dotar de medis a nivell de campanya a l’interior i de publicacions per a poder preparar més que la d’aquest any, la de l’any que ve. S’hauria de dotar de medis per poder fer aquesta campanya interior de sensibilització.

Com que hi havia dues opinions a nivell de la Comissió, em permeto donar la meua que és la mateixa que vaig expressar el dia de la Comissió, que és la que compartim els Consellers d’Escaldes-Engordany.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Jo em voldria adherir una mica a la proposta que acaba de fer el Sr. Josep Garrallà, penso que el que hem de fer, en el si de la Cambra, és debatre realment quina campanya turística hem de fer per aquest país. Jo crec que amb les campanyes publicitàries i televisives que s’han realitzat, l’efecte ha estat completament oposat al que havíem pretès; les proves les tenim aquí, a Andorra, que si mirem el nivell d’ocupació de la capacitat hotelera cada dia és més baixa. Per tant, crec que el que hauríem de fer és arreglar el país, i quan el tinguem arreglat podrem realment anar a buscar gent a l’exterior, però el que no podem fer és anar a vendre un producte a l’exterior totalment fals de la realitat del país. Estem venent un país d’escapada -o el veníem- i quan la gent arriba aquí per escapar-se del soroll, troben un altre país on encara n’hi ha més. És a dir, que jo m’hi oposo totalment.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, passaré la paraula al Sr. Xavier Espot que em sembla que vol respondre a algunes intervencions que hi ha hagut aquí, a la Cambra, i ens hauríem de pronunciar després sobre el tema aquest. Endavant Sr. Xavier Espot.”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Sí, me n’alegro que el Sr. Josep Garrallà i el Sr. Antoni Armengol recolzin directament les dues esmenes que, personalment, no puc acceptar, i també que recolzin la proposta de Govern, perquè és veritat que una campanya promocional aïllada de tota actuació prèviament planificada fa que no es puguin recollir els fruits; és veritat, també, que a nivell extern hi ha molta feina a fer i molt important, però, hi ha una feina potser més important encara a nivell intern del país.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, el Sr. Josep Garrallà, per al.lusió.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Sí, per al.lusió, Sr. Síndic. Jo crec que el Sr. Xavier Esport s’ha confós, perquè el meu recolzament, personalment amb aquesta esmena, és ben bé el contrari. És a dir, recolzo plenament a la Comissió i vull dir que és fins que no es solucionin els problemes interiors; suposo que el Sr. Armengol anava encaminat en el mateix sentit.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, ara no voldria fer un debat dialèctic, per al.lusió i breument.”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Sí, però per solucionar els problemes interiors cal diners, sense diners no es poden solventar els problemes interiors, això és obvi.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Miquel Aleix ha demanat la paraula i jo pregaria de no allargar-ho més, tot i que és un debat polític de fons molt interessant però, segurament, per les opinions diverses que s’estan manifestant en aquesta Cambra s’haurà de procedir també a una votació.

El Sr. Miquel Aleix, la Sra. Maria Reig i després prendrem una decisió sobre aquests dos conceptes de pressupost.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Jo voldria, si m’ho permet la Cambra, conscienciar una mica que, tal com s’ha manifestat avui aquí, hi ha un altre sector de la nostra economia que, veritablement, ens estem donat compte que està ens uns límits bastant baixos a nivell de competitivitat, i crec que no hauríem de caure en el mateix error a nivell turístic que a nivell de comerç.

A nivell turístic Andorra té un potencial, té un atractiu i val la pena conscienciar al Consell que ho hem de potenciar, i jo sóc partidari, i és evident que, en el seu moment, s’haurà de fer aquí un debat sobre quin tipus de país turístic volem, i quins tipus de campanyes volem, però el que és segur és que tampoc es poden tallar els recursos d’immediat, perquè tenen una causa i uns efectes totalment contraris als que aniríem a buscar a posteriori; jo crec que en qualsevol política econòmica, i en aquesta, tallar recursos per reduir dèficits sense qüestionar veritablement una política a llarg termini o a mig termini és una causa contrària a l’efecte que es voldria anar a buscar a posteriori. Voldria, per tant, sensibilitzar als MM.II. Srs. Consellers d’aquesta Cambra de l’efecte negatiu que podria tenir pel turisme d’Andorra tallar la possibilitat de promoció a nivell turístic.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“La Sra. Maria Reig i tancarem aquí el debat i passarem a una votació.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Bé, jo penso que, adherint-me una mica amb el que ha dit el Sr. Xavier Espot, Andorra necessita d'una promoció exterior; però aquí veiem que hi ha una reducció d'un 25% sobre el concepte impressió de llibres i publicacions. Podríem fer una proposta que faig ara i és que, potser, la contenció d'aquesta despesa es podria fer no en l'edició, sinó en la qualitat de les edicions, i en la quantitat exagerada de materials complementaris que, a vegades, van acompanyades aquestes edicions; les qualitats exagerades de sobrecàrrega que hi ha sobre tríptics, retríptics, papers, pegatines i concentrar així la despesa en l'indispensable, no minvant la qualitat del que és indispensable, però sí concentrant aquesta despesa amb unes edicions molt concretes; i també adherint-me amb el que ha dit el Sr. Josep Garrallà, crec que seria convenient que, per la propera campanya, a més d'aquesta contenció dels materials -no dic de la qualitat dels materials, sinó dels materials- també vingui reflectida aquesta adequació realista al país que venem. No sé, algú altre ho ha dit que hi ha aquesta contradicció entre el que venem i el que, quan ve el turista es troba.

La proposta seria, doncs, el 25% de contenció en l'exageració que hi ha dels materials complementaris que acompanyen aquestes edicions.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, veig que hi ha dues postures; m'ha semblat entendre que la postura de la Sra. Maria Reig és una mica de dir: si es pogués fer un esforç a nivell de la Conselleria, potser no fer tanta diversitat d'edició sinó fer-la molt més concreta, per dir-ho alguna manera, i mirar de racionalitzar aquesta despesa. Aleshores, potser podríem trobar una solució intermitja. És a dir, que hi hagués una rebaixa que forçés, amb una certa imaginació, -i això sabem que la Conselleria de Turisme i Esports n'està àmpliament dotada- de mirar de fer una esforç de racionalització d'aquesta despesa, mantenint una contenció, no tan dràstica com proposaria la Comissió de Turisme, però que fos substancial. Crec que de totes maneres ens moguem amb quantitats que són importants i penso que això també s'ha de tenir en compte. És a dir, que la Comissió tampoc proposa una retallada dràstica, proposa una rebaixa substancial i jo crec que podríem fer potser una rebaixa més moderada. Això seria la proposició de consens que formularia i que obligués a una major racionalització per part de la Comissió, o sinó només quedaria l'opció d'anar a una votació i de tancar el debat.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Jo voldria fer una observació sobre el que està passant ara. Avui, no hi ha material a les Cases d'Andorra, se n'ha fet una quantitat i s'ha repartit. És a dir, no en sobra sinó que s'ha fet la necessària en quant a la quantitat.”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“És que fa una moment s'ha dit en aquesta Cambra que potser venem el què no tenim i és clar, si volem organitzar el que tenim avui aquí, al nostre país, dins de l'àmbit i de la línia de la imatge que nosaltres donem a fora, necessitem uns pressupostos i també vull assenyalar l'atenció de la Cambra que, pels anys venidors, crec que fariem un molt mal servei al país si aquests pressupostos de turisme no s'incrementessin de manera molt més considerable de la qual avui tenim aquí al davant. Crec que el país necessita fer-ho, del contrari penso que el país en patirà els greuges de manera molt considerable.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, el Sr. Antoni Armengol i després el Sr. Enric Dolsa i ens haurem de pronunciar. El Sr. Miquel Aleix també ha demanat la paraula. Començarem pel Sr. Antoni Armengol.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Bé, el Sr. Cap de Govern acaba de dir que semblaria que no hi ha fullets informatius a les Cases d'Andorra. Això, realment a mi em preocupa, perquè és més aviat una falta de planificació i no una falta de pressupost, aquest és un punt; el segon punt, que joestic veient és que, possiblement no hi hagi fullets a les Cases d'Andorra, però sí que hi ha una cadena de televisió espanyola que està fent una publicitat d'Andorra que realment no serveix de res. Llavors, com he dit abans, potser caldria que planifiquéssim millor.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Passaré la paraula al Sr. Enric Dolsa i després al Sr. Miquel Aleix i proposaré que la Cambra es pronuncii perquè el debat s'allargaria, i crec que hi ha dues opcions ben dibuixades.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Pràcticament el Sr. Antoni Armengol acaba de dir exactament el que jo volia dir, però a mi, a més a més, em fa molta gràcia el dramatisme que utilitza el Sr. Xavier Espot. La primera pregunta que jo potser faria seria saber exactament quan us heu gastat, perquè sembla ser, o almenys, el que detecto, és que ja us heu gastat també més de les dotzaves parts. Aleshores, potser que ens ho expliqueu! Cal pensar també que ja estem al mes de juliol, normalment el mes d'agost ja no és operatiu, i si sabem el que ens hem gastat i el que ens queda, el que podem fer al mes de setembre, o màxim al mes d'octubre, suposo que el Govern presentarà el Projecte de Pressupost de cara a l'any que ve; de cara a l'any que ve no és que jo vulgui, com li he dit abans, parar el que es fa a nivell publicitari fora d'Andorra, perquè penso que si no potenciem aquest sector malament anirem, això sí que ho tinc molt clar, però continuo pensant que per aquest any la quantitat és exagerada.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, llavors demanaria que es sigui el més breu possible i passo la paraula al Sr. Miquel Aleix i al Sr. Santamaria. Després tallarem el debat i passarem a una votació perquè veig que hi ha dues posicions clarament diferenciades i crec que el ple de la Cambra s'ha de pronunciar sobre aquests plantejaments.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Sí, mercès Sr. Síndic. És per il·lustrar el que ha dit el Sr. Cap de Govern. Recentment, vàrem participar a una reunió de l'A.I.P.L.F. a Brussel·les amb membres d'aquesta Cambra i vàrem fer una visita a la Casa d'Andorra que tenim a Brussel·les que, veritablement, val la pena de ser vista, i vàrem parlar amb el personal que s'ocupa de l'edifici d'Andorra a Brussel·les i ens varen informar -això era el mes de maig o principis de juny- que encara tenien tot el material d'hivern allí, perquè era l'únic que tenien i els en quedava molt poc, i ja no tenien més material.

Jo comprenc que l'any passat no hi va haver pressupost, i que la situació d'arribada d'aquest pressupost que aprovem aquest any és de que l'any anterior aquesta Cambra no va votar un pressupost i, segurament, a nivell de Govern hi va haver dificultats per funcionar a

nivell d'impressió de tot el que és material turístic. El que sí voldria dir és que, ja que ara votem un pressupost, no fem un efecte al revés del que el país necessita i que és tenir, veritablement, instruments a les Cases d'Andorra a París -per exemple en aquest cas-, o a la Casa d'Andorra a Brussel·les; perquè de que ens serviran aquests llocs que són ambaixades turístiques si resulta que quan la gent va allí no hi tenim informació del nostre país? El que jo realment voldria és que se'n prenguéss consciència i que, a part del que es faci aquest any, després es planifiqués una política turística.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, el Sr. Santamaria i passarem a la votació.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Gràcies, Sr. Síndic. Una mica va en el sentit del que ha dit el Sr. Miquel Aleix, però em veig obligat a fer una mica d'història al començar perquè això serà llarg, i si ho hem de fer al final val més que ho fem d'entrada que així ens entendrem tots millor.

Aquí hi ha una sèrie de Senyors en aquesta Cambra que no hi eren a la Cambra anterior, i suposo que tots tenim bona memòria i deuen saber que hi són per alguna cosa aquí i abans n'hi havien uns altres; per tant, si l'any 1991 no hi va haver Pressupost jo crec que va ser per un motiu ben concret. Aquest ànim d'estalvi que penso que ens anima a tots, en el tema del turisme, precisament, és amb un dels que em sembla que no es justifica tant, perquè alguns d'aquests Senyors que troben tant estalvi aquí, recordo que volien votar una dotació de cents de milions per anar a una Expo de Sevilla; també era una despesa i, en canvi, les Cases que tenim obertes, i tot això em sembla molt més pràctic, haurien d'estar almenys dotades amb documentació suficient.

El Sr. Antoni Armengol ha parlat d'una previsió, jo una part d'aquest any 1991 vaig tenir l'honor d'estar al Govern; no voldria dramatitzar les tintes però la situació va ser molt tensa i aquí ens dedicàvem més a anar parant bonament les “garrotades” uns i altres, una minoria que hi havia i alguns que intentaven repartir. Bé, després de tot això, lamentablement, aquesta Cambra es va dissoldre. Ho varen fer els que hi eren, els que no hi erem no en podem tenir cap culpa tampoc, però és clar, estem en un exercici on ja estem entrant al mes d'agost, i penso que l'hora de les previsions i de fer les coses, dins dels límits normals, recordo que fa dies que no hi som, per entendre'ns bé; vull dir que el pressupost 1993 s'ha de presentar dins dels terminis, s'ha de discutir amb les Comissions i s'ha de poder aplicar, per anar bé, a partir de l'1 de gener, però ja estem acabant l'exercici 1992. En quant a mi fa referència, i penso que puc parlar en nom dels meus companys, aquest és el nostre Govern, per això hi és, per això el varem votar; sembla que estem fent també un debat per unes sumes que, malgrat puguin considerar-se importants, tampoc són substancials, penso que el global de les esmenes representa un 1% del Pressupost i amb això està dit tot. Per tant, Sr. Síndic, només demanaria als meus companys de la Cambra que tinguem, potser, una mica més sentit de la realitat; siguem pràctics, no fem un espectacle sobre uns números que tampoc s'ho valen. Recordo que aquí el poble ens està escoltant i hauríem de començar a donar exemple de que això un dia vol ser un Parlament, simplement això. Moltes gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“El que jo volia esmentar ara és que crec que hi ha dues posicions i que totes dues són respectables i s'han de tenir en consideració i el que proposaria és que el ple de la Cambra voti, seguint una mica el mateix procediment que s'ha fet en l'anterior votació. És a dir, la

proposta número 1 seria que s'accepten les esmenes presentades per la Comissió, i la proposta número 2 pels que estan a favor de mantenir l'assignació pressupostària que ha fet el Govern. Si després hi ha alguna constància en acta explicativa d'aquest vot, però jo crec que podríem cloure el debat aquí.”

Voten a favor de la proposta núm. 1 la M.I. Sra. Maria Reig, els MM.II. Srs. Jordi Mas i Enric Dolsa, la M.I. Sra. Olga Adellach i els MM.II. Srs. Andreu Gaspà, Albert Gelabert, Josep Garrallà, Daniel Armengol, Josep Areny, Jaume Bartumeu, Miquel Armengol, Robert Cassany i Antoni Armengol.

Voten a favor de la proposta núm. 2 els MM.II. Srs. Josep Areny i Enric Casadevall, la M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó, els MM.II. Srs. Miquel Naudí, Gabriel Dalleres, Joan Santamaria, Joan Pujal, Ladislau Baró, Pere Altimir i Miquel Aleix, la M.I. Sra. Nadia Aleix i els MM.II. Srs. Ramon Canut i Antoni Jordi.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Mentre el Sr. Secretari fa el recompte si algú vol fer alguna explicació de vot, o bé es creu que amb el debat que hi ha hagut, anteriorment, ja s'han reflectit les posicions?”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“M'he adherit a la proposta de la Comissió, és a dir, a la proposta número 1, perquè vist l'època en què estem penso que aquest 25% de reducció amb la proposta que jo he fet abans de que es podria reduir centrant-se només amb els materials indispensables, és perfectament assumible.”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“Bé, jo lamento que cada vegada haguem d'arribar a votacions per partides pressupostàries d'aquestes, i que no hi hagi una flexibilitat per part d'uns i d'altres per arribar a un terme mig com hem vist abans amb la Comissió de Finances. Penso que valdria la pena, perquè totes les Comissions, i tots els informes de les Comissions, remarquen una rebaixa substancial de totes les partides i si hem de començar a votació a cada esmena demà passat encara hi serem.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Esperant el resultat de la votació, jo crec que és una proposta una mica encertada la que es fa. És a dir, crec que es podria anar amb certs conceptes a reduir la despesa trobant un terme mig, o sigui, mirant que es racionalitzi i evitant, així, que haguem de procedir pràcticament, a 150 votacions aquesta tarda i aquest matí, no? Tinguem-ho en compte per les votacions ulteriors.

El Sr. Secretari us llegirà el resultat de la votació.”

El Sr. Secretari General:

“Sí, el resultat de la votació és: 13 Consellers han votat a favor de les esmenes presentades per la Comissió i 13 Consellers han votat a favor de mantenir la Proposta de Pressupost presentada pel Govern.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, la proposta que faria, seguint una mica la línia que ara ja he marcat i desconeixia el resultat de la votació, seria que s'adoptés el terme mig perquè jo crec que hi ha gran part

de raó pels dos costats. És a dir, els números que es presenten aquí d'inversió per part de Govern són importants, la retallada és bastant substancial, potser fer-la una mica menys substancial perquè Govern encamini la seva orientació política a nivell d'aquests temes amb una major racionalització de la despesa i en concretar una mica més la venda del producte turístic, per dir-ho d'alguna manera. Jo crec, i s'ha insistit moltes vegades a nivell d'aquesta Cambra, que fer publicitat d'Andorra a la televisió catalana, d'àmbit regional, no sé fins a quin punt és productiu. Per contra, crec molt productiu fer la promoció d'Andorra a nivell de països que se'ns desconeix abastament com poden ser Bèlgica, Alemanya i Anglaterra. Obviament, tots sabem que no podem enganyar als catalans sobre el que venem aquí a Andorra, ells saben que hi venem productes més barats però saben també que no hi venem ni silenci ni pau. Ara jo crec que s'hauria de fer un esforç de racionalització, i la proposta que faria Sindicatura seria de retallar a la meitat, i dràsticament de no pronunciar-se per un sector del Consell o per l'altre.

Si Govern no hi té cap inconvenient, demanaria en primer lloc al Sr. Cap de Govern que es pronunciés sobre aquest tema. Aleshores, la proposta formal seria: en compte de deu milions, cinc milions i en compte de 25 milions, dotze i mig.

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Sr. Síndic, ja que m'ha donat la paraula, el Govern s'ha manifestat; evidentment és una opció política i el Govern considera que per fer quelcom de positiu es necessita aquesta quantitat i la Cambra no ho considera adient; amb menys, sobretot amb la quantitat que es proposa, val més suprimir-ho tot, perquè amb 5 milions de pessetes no n'hi ha prou -em sembla-, per fer res d'efectiu.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, doncs, està clar que la decisió està a les vostres mans. Sindicatura hagués preferit, evidentment, l'opció que havia presentat, però tenint en compte que sembla ser que hi han mancances importants en aquest aspecte, proposa d'adherir-se a la proposta que ha fet Govern però recalcant que és conscient que hi ha d'haver un esforç important de racionalització i de concreció, com deia abans, en la matèria de promoció turística exterior. Demanaria que això quedés reflectit al pressupost de la propera legislatura, del proper exercici, perdó.

Ara seguirem però crec que val la pena que tinguem en compte l'observació que ha fet el Sr. Jordi Mas i que recull Sindicatura i és que: més que adoptar postures realment marcades es miri de fer un esforç, una mica de contenció, però arribant a trobar un terme mig, sense anar cada vegada a una votació que seria llarg, fatigós i no s'entendria massa, tant a nivell del públic que aquí ens està escoltant com de la gent que ens segueix per la ràdio; donaríem una imatge una mica de falta de cohesió i, fins i tot, potser de coherència entre el que proposa Govern i el que proposa la Cambra que l'està recolzant.

Una última intervenció, el Sr. Bartumeu, i passarem a l'esmena següent.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí, Sr. Síndic. És en relació a la intervenció que ha fet el Conseller d'Encamp, Sr. Jordi Mas. Precisament, per coherència, em permeto dir que el que hem de fer és respectar el Reglament de la Llei General de Finances Públiques. Per tant, si es vol votar es vota i si es vol adoptar per assentiment s'adopta, però aquí el que no podem fer són capes mal tallades, sinó l'activitat legislativa de les Comissions no servirà per res i com que a mi em sembla que ha

de servir per alguna cosa em permeto de recordar que la Llei de Finances Públiques i el Reglament del Consell fixen com hem de procedir. Hi ha unes propostes: si el Govern té observacions a fer a les esmenes que han fet les Comissions les argumenta, si s'accepten les del Govern molt bé, sinó s'han d'acceptar les de la Comissió, però no podem fer aquí propostes intermèdies perquè, aleshores, no respectaríem la Llei.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Perdó, jo crec que es poden fer esmenes i si estan consensuades i adoptades pel Govern i per la Cambra són vàlides. Jo crec que l'opció existeix i no seria la primera vegada que s'ha emprat en aquesta Cambra.”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“Per al·lusions voldria fer referència al que acaba de dir el Sr. Síndic. Aquí, a la Sessió de Consell, és poden debatre tots els temes i totes les esmenes que es presentin i el mateix Consell és sobirà per canviar-ho o per no canviar-ho.”

He fet referència a la Comissió de Finances, que havia presentat unes esmenes que el Govern denegava, com també ho veurem després a Serveis Públics, i que la Comissió del Consell és reconsiderar. És tot, únicament em referia a això.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, llavors passarem a l'esmena següent, que serà la número 12.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 12 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 82 - Turisme - Capítol 2 - Consum de béns corrents i serveis - Article 28 - Relacions públiques i publicitat - Concepte 281 - Despeses de representació - Subconcepte 02 - Casa d'Andorra a París - es proposa reduir l'assignació d'1.200.000 a 500.000 pessetes.

Reducció -700.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

Tenint en compte que el pressupost ha de reflectir una política de contenció pel que fa referència a les despeses de funcionament, la Comissió proposa aquesta reducció.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, no hi ha cap observació? Bé, l'únic que voldria assenyalar és que quan acabem el capítol aquest de Turisme i Esports farem una pausa, demanaria de tenir-ho en compte, perquè demanaré un petit esforç suplementari encara per cloure aquest capítol; farem una pausa i reprendrem després, però pel moment anirem seguint. Esmena número 13.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 13 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 82 - Turisme - Capítol 2 - Consum de béns corrents i serveis - Article 28 - Relacions públiques i publicitat - Concepte 281 - Despeses de representació - Subconcepte 03 - Casa d'Andorra a Barcelona - es proposa reduir l'assignació prevista d'1.000.000 a 500.000 pessetes.

Reducció -500.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

Tenint en compte que el pressupost ha de reflectir una política de contenció pel que fa referència a les despeses de funcionament, la Comissió proposa aquesta reducció.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si no hi ha cap observació, s'accepta, doncs, com l'anterior. Passarem a l'esmena número 14.

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 14 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 82 - Turisme - Capítol 2 - Consum de béns corrents i serveis - Article 28 - Relacions públiques i publicitat - Concepte 281 - Despeses de representació - Subconcepte 04 - Casa d'Andorra a Londres - es proposa reduir l'assignació prevista de 500.000 a 300.000 pessetes.

Reducció -200.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

Tenint en compte que el pressupost ha de reflectir una política de contenció pel que fa referència a les despeses de funcionament, la Comissió proposa aquesta reducció.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si no hi ha cap observació s'accepta, doncs, l'esmena. Passem a l'esmena número 15.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 15 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 82 - Turisme - Capítol 2 - Consum de béns corrents i serveis - Article 28 - Relacions públiques i publicitat - Concepte 281 - Despeses de representació - Subconcepte 05 - Casa d'Andorra a Brussel·les - es proposa reduir l'assignació prevista d'1.500.000 a 1.000.000 de pessetes.

Reducció -500.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

Tenint en compte que el pressupost ha de reflectir una política de contenció pel que fa referència a les despeses de funcionament, la Comissió proposa aquesta reducció.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si no hi ha cap observació es dóna per acceptada i passarem a l'esmena número 16.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 16 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 82 - Turisme - Capítol 2 - Consum de béns corrents i serveis - Article 28 - Relacions públiques i publicitat - Concepte 281 - Despeses de representació - Subconcepte 05 - Casa d'Andorra a Berlin - es proposa reduir l'assignació prevista de 500.000 a 300.000 pessetes.

Reducció -200.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

Tenint en compte que el pressupost ha de reflectir una política de contenció pel que fa referència a les despeses de funcionament, la Comissió proposa aquesta reducció.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si no hi ha cap observació la donem per acceptada i passarem a l'esmena número 17.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 17 - DE SUPRESSIO.

Dins del Servei Núm. 82 - Turisme - Capítol 2 - Consum de béns corrents i serveis - Article 28 - Relacions públiques i publicitat - Concepte 283 - Festes i actes - Subconcepte 01 - Turisme - es proposa suprimir l'assignació de 800.000 pessetes.

Reducció -800.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

Aquesta despesa segons la descripció de les fitxes de funcionament presentades per la Conselleria de Turisme i Esport, correspon al Castell de focs de Meritxell de l'any 1992, despesa que ja està prevista en el Pressupost del M.I. Consell.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“A aquesta no hi ha cap observació a fer i s'accepta. En quant a l'esmena número 18 ja ha estat tractada, passarem, doncs, a l'esmena següent que és la número 19.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 19 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 82 - Turisme - Capítol 2 - Consum de béns corrents i serveis - Article 28 - Relacions públiques i publicitat - Concepte 285 - Obsequis i regals - Subconcepte 01 - Turisme - es proposa reduir l'assignació prevista de 2.000.000 a 1.000.000 de pessetes.

Reducció -1.000.000 de pessetes.

MOTIVACIÓ:

Considerant que el pressupost ha de reflectir una política de contenció pel que fa referència a les despeses de funcionament, i havent constatat una diferència notable entre l'import pressupostat i el que es va liquidar realment l'any 1990, la Comissió proposa aquesta reducció.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Hi ha alguna observació?”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

Sí, en aquesta esmena 20, acceptem.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Perdó, és l'esmena número 19, s'accepta l'esmena número 19? Passarem, doncs, a l'esmena número 20.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 20 - DE SUPRESSIO.

Dins del Servei Núm. 82 - Turisme - Capítol 2 - Consum de béns corrents i serveis - Article 29 - Altres despeses i consums - Concepte 295 - Manifestacions turístiques i comercials - Subconcepte 43 - Palau de Gel d'Andorra - es proposa suprimir la totalitat de l'assignació que era de 25.000.000 de pessetes.

Reducció -25.000.000 de pessetes.

MOTIVACIÓ:

Amb l'aplicació de la Llei de Transferències als Hbles. Comuns, la Comissió considera que les despeses corresponents a les diferents manifestacions que es puguin portar a terme en les Parròquies han de ser finançades des dels Comuns.”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Sí, en aquesta esmena núm. 20, acceptem una reducció d'aquest capítol pressupostari, però voldria que quedés clar el concepte d'aquest capítol, ja que aquest capítol pressupostari és una partida que el Govern es reserva per la possibilitat d'organitzar esdeveniments o manifestacions d'interès nacional. No vol dir que hagin de ser a l'interior o a l'exterior del país.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Perdó, la proposta que fa Govern és demanar que es mantingui però canviant la denominació?”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“No, que es modifiqui, o sigui, que es redueixi el capítol quedant en 15 milions.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sense que hi hagi una denominació concreta? És a dir, manifestacions de caire nacional?”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Sí, nacional o internacional, exacte.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, hi ha un articulat concret a la proposta que fa Govern que el recollirem?”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Sí, la proposta concreta seria que en el concepte de manifestacions turístiques i comercials quedin 15 milions de pessetes en aquesta partida pressupostària. Ho dic perquè en un subconcepte i de manera errònia, posava que semblava ser o donava la impressió que aquestes pessetes anaven destinades a una activitat particular i no és això; aquest concepte és un concepte global i la finalitat és que el Govern pugui organitzar les seves manifestacions turístiques i comercials que vol dir que poden ser a Andorra i fora d'Andorra.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, demanar potser el parer del President de la Comissió sobre aquesta proposta?”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

Bé, jo pel que entenc, el Govern ens està proposant de canviar el subconcepte 43, que diu “Palau de Gel d’Andorra”.

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Cap de Govern si vol donar precisions sobre aquest tema?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“El que està proposant el Govern és que votin el concepte que diu la Llei de Finances: “el Consell votarà conceptes no subconceptes”. El concepte és “Manifestacions Esportives i Turístiques” o Turístiques i Esportives, és això el que han de votar, o Turístiques i Comercials, és igual.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“A veure doncs si ho entenc bé. El que ens està dient el Sr. Cap de Govern és que votem 15 milions de pessetes. Bé, jo crec que com a Conseller, estic d’acord en que no he de votar subconceptes, però he de saber que vol dir conceptes i vull saber amb què se’ls gastaran. Aleshores, el subconcepte és l’explicació exacta de que Vostès se’ls pensaven gastar en el Palau de Gel d’Andorra, o això és el que hi diu; llavors, el Sr. Espot està dient que els 15 milions de pessetes no són pel Palau de Gel d’Andorra sinó que són per manifestacions altres que el Palau de Gel d’Andorra, com poden ser a l’exterior. Això és el que jo entenc.”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Sí, sí, crec que ho ha entès bé. Això és una partida pressupostària on el Govern pot gastar-se uns diners amb aquest tipus de manifestacions: pot ser al Palau de Gel, pot ser en un altre lloc d’Andorra, o pot ser a Brussel·les; agafant dos Esbarts d’Andorra, per exemple, i presentant els nostres Esbarts al moment de fer una presentació d’alguna cosa que al Govern li pugui convenir; o sigui, les aplicacions són tan nombroses com idees o necessitats tingui el Govern.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, llavors, lògicament com a President no tinc res més a dir. Personalment m’adhereixo al que en el seu dia va fer la Comissió.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, jo el que proposaria és intentar recollir, és a dir, com que en principi hi ha hagut una concertació entre algunes Conselleries i els Presidents de les Comissions i s’ha arribat a acords, pel que veig aquests acords no s’han plasmat a nivell de la Comissió de Turisme; potser no hi ha hagut aquests contactes que hi ha hagut en d’altres Comissions. Llavors, potser recollir totes aquestes esmenes que no presenten acord, fer una trobada entre la Comissió i el Conseller de Turisme i Esports i mirar si es poden presentar fórmules alternatives consensuades -dic jo-, durant la mitja part que ara farem i passarem totes les esmenes que estan aquí contemplades; les que s’aprovin les donarem ja per aprovades i les que no les deixarem en suspens, o sinó haurem de tornar a procedir a una votació.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Voldria dir, Sr. Síndic, que això ja s’ha fet i si el Govern no ha dit res a les esmenes és perquè algunes eren fruit d’un consens. És a dir, les que no accepta el Govern és perquè no hi ha pogut haver consens. Per part del Govern ens sembla bé la seva proposta; el Govern té la llista de les no acceptades pel Govern. És una forma de debat i si vol li podem fer arribar les que ja diu el Govern que no acceptarà.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Li semblaria bé a la Cambra que es procedís d’aquesta manera per avançar més i potser trobar fórmules? Del contrari, haurem de tornar a procedir a una votació, és així de clar. Bé, llavors, com que sembla ser que la tendència és més aviat anar votant, votarem per l’esmena número 20, tenint en compte que la proposta de la Comissió és la proposta número 1, amb una reducció de 25 milions, i la proposta de Govern és la modificada; és a dir, una assignació de 15 milions sense una denominació prefixada i amb una llibertat d’adjudicació d’aquesta partida pressupostària. Bé, doncs, la proposta número 1 és la de la Comissió i la proposta número 2 la de Govern.”

Voten a favor de la proposta núm. 1 el M.I. Sr. Enric Dolsa, la M.I. Sra. Olga Adellach, els MM.II. Srs. Albert Gelabert, Josep Garrallà, Daniel Armengol, Guillem Areny, Jaume Bartumeu, Miquel Armengol, Robert Cassany, Antoni Armengol i Miquel Aleix, la M.I. Sra. Nadia Aleix i els MM.II. Srs. Ramon Canut i Antoni Jordi.

Voten a favor de la proposta núm. 2 els MM.II. Srs. Josep Areny i Enric Casadevall, la M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó, el M.I. Sr. Miquel Naudí, la M.I. Sra. Maria Reig i els MM. II. Srs. Jordi Mas, Joan Sanatamaria, Joan Pujal, Ladislau Baró i Pere Altimir.

El M.I. Sr. Andreu Gaspà s’absté.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Farem el còmput dels vots emesos. El Sr. Secretari llegirà el resultat.

El Sr. Secretari General:

“Sí, són 14 vots a favor de mantenir la proposta de la Comissió legislativa, 10 vots a favor de la proposta presentada pel Govern i una abstenció.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“És a dir, que es manté la proposta formulada per la Comissió legislativa de Turisme i Esports.”

L’esmena número 21 ja ha estat tractada i acordada, per tant, passarem al Servei d’Esports.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Sí, seguint potser el suggeriment que ha fet abans, em permeto de suggerir que podríem tractar de la 23 a la 33, que el Govern s’oposa a aquestes esmenes amb el mateix criteri, i si vostès volen les podem tractar en conjunt.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“En el Servei d’Esports?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Sí, de l'esmena número 23 a l'esmena número 33.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Hi ha una oposició de Govern?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Sí, una oposició de Govern a totes pel mateix concepte, potser que les tractem totes globalment per guanyar temps.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, podríem fer una cosa. Jo proposaria de fer ara una suspensió que seria d'un quart d'hora, el temps de reprendre una mica de forces i, no sé, és un suggeriment que faig, proposaria que s'utilitzés aquest temps perquè el President de la Comissió i els membres de la Comissió de Turisme i Esport poguessin analitzar les esmenes del número 23 al número 33 a fi de presentar una proposta més conjuntada, i així podríem atacar aquest capítol molt més ràpidament a la represa. Hi ha un acord per part del President de la Comissió sobre aquest tema?”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, a mi m'és igual, no es tracta que jo no em vulgui reunir, ens podem reunir, però crec que això ja va ser tractat ahir al matí, conjuntament, amb el Sr. Esport i penso que si ahir vàrem solventar poca cosa avui tampoc ho solventarem. Nosaltres, tant jo com a President, com el Sr. Daniel Armengol com a Secretari de la Comissió, vàrem manifestar-li ahir que ens manteníem totalment amb el que, en el seu moment, s'havia fet a la Comissió legislativa de Turisme i Esport. Aleshores, lògicament, en fi, si ens volem reunir no hi ha cap problema, però no crec que canviem criteris.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Xavier Esport és del mateix parer?”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Quin és el parer?”

El M.I. Sr. Síndic General:

“És a dir, de no reunir-se perquè ja s'han esgotat totes les vies de negociació o volen intentar-ne una última?”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Bé, no tinc cap inconvenient en aquest petit tall que farem ara de tornar-ne a parlar.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Jo proposo que se'n parli, si s'arriba a un acord bé, i sinó la Cambra es pronunciarà.

Es suspèn momentàniament la sessió a dos quarts d'una del migdia.

Es reprèn la sessió a un quart de dues de la tarda.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, reprendrem la sessió al punt on l’hem deixat. Passaré la paraula al Sr. Secretari que llegirà el capítol referent a la Conselleria de Turisme i Esports, referent al Servei d’Esports.”

El Sr. Secretari General:

“L’informe de la Comissió legislativa diu:

“SERVEI ESPORTS.

La Comissió de Turisme i Esports, considera que no hi ha control dels diners públics destinats a l’esport, per aquest motiu proposa:

1) Que totes les entitats esportives que, en aquest projecte de pressupost, tenen assignada una subvenció superior a cinc milions de pessetes siguin auditades.

Consegüentment, s’encomana al Govern que procedeixi a la realització d’una auditoria que inclogui a més de l’aspecte financer, l’aspecte social i esportiu dels anys 1990 i 1991 de dites entitats.

A tal efecte, la Comissió demana que, fins que no es coneguin els resultats de dites auditories i mentre no s’hagin aprovat pel M.I. Consell General, es retengui el 50% de la subvenció prevista per l’any 1992 a cadascuna de les entitats afectades.

2) La Comissió considera que aquestes subvencions s’han de transferir a les diverses Federacions esportives i que són elles qui han de distribuir aquests ingressos entre els diferents Clubs, per tant es recomana a Govern que no subvencioni directament els Clubs esportius, amb l’objectiu de que aquells Clubs que no siguin membres d’una Federació, se’n facin membres i quan la Federació no existeixi la creïn.

D’altra banda, la Comissió considera que els diferents clubs han de buscar altres fonts d’ingressos per a finançar-se, ja que a curt termini i en pròxims pressupostos la Comissió pensa aplicar una política prioritària de l’esport de base i restrictiva de l’esport d’élite. Per aquest motiu la Comissió encomana a Govern que faci extensiu, oficialment, a totes les Federacions aquest criteri.

3) La Comissió després d’haver analitzat el Projecte de Pressupost presentat, creu imprescindible detallar les subvencions corresponents a l’any 1992, diferenciant-les de les subvencions pendents de l’any 1991 i dels dèficits d’algunes entitats de l’any 1991.

La motivació per a fer aquest desglossament està en que la Comissió opina, que es tracta de conceptes diferents i que, per tant, s’haurien de tractar totalment diferenciats en el si del M.I. Consell General.

A tal efecte, la Comissió reproduïx a continuació el Compte 4-48-482 -Transferències corrents a Institucions no lucratives- del projecte de pressupost presentat pel M.I. Govern, separant els tres conceptes i, al mateix temps, incorporant les esmenes que s’han considerat convenients.

TRANSFERÈNCIES CORRENTS A INSTITUCIONS NO LUCRATIVES

SUBVENCIONS 1992

(Imports en pessetes)

Subconcepte 40 - Comitè Olímpic Andorrà.

Subvenció 92	12.228.000
Albertville 92	1.518.500
Barcelona 92	9.621.750
Total	23.368.250

Subconcepte 41 - Federació Clubs d'Alpinisme.

Subvenció 92	3.000.000
Total	3.000.000

Subconcepte 42 - Federació, Clubs d'Atletisme.

Subvenció 92	23.000.000
Beques 92 - Esport d'élite	3.550.000
Meeting 92	2.500.000
Total	29.050.000"

El M.I. Sr. Síndic General:

"Sí, potser, ja que hi ha hagut una trobada passaré la paraula al Sr. President de la Comissió legislativa de Turisme i Esport."

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

"Gràcies, Sr. Síndic. Bé, reunits tota la Comissió legislativa de Turisme i Esport conjuntament amb el Sr. Conseller de Govern, Sr. Xavier Espot, i vist el problema que sorgia amb tota aquesta sèrie d'esmenes que, en principi, es tracta de Clubs que s'han de transferir, posteriorment, degut a la Llei de Transferències que es va aprovar el mes de desembre passat; vist que el problema en qüestió radica en què, lògicament, el Govern atenint-se a la Llei General de Finances Públiques ha pagat dotzaves parts del que nosaltres a la Comissió vàrem reduir pràcticament a zero tots aquests Clubs; aleshores, s'ha consensuat conjuntament Govern i Comissió, i el que hem de fer és, una vegada pagades les set dotzaves parts, és a dir fins avui dia 31 de juliol, no pagar res més a partir d'aquí fins que s'aclareixi exactament quins seran els Clubs que es transferiran als Comuns."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Sr. Xavier Espot, algun comentari? Quin seria el procediment a seguir, el d'anar aprovant?"

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

"Bé, jo diria que de l'esmena número 22 a la 33 lògicament s'hauran de llegir, però que se sàpiga ja que la solució a la que ha optat la Comissió d'acord amb el Conseller, Sr. Xavier Espot, és aquesta."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Procedirem, doncs, a llegir-les però en principi ja hi ha un acord entre les dues parts. Proposo de llegir l'esmena número 22."

El M.I. Sr. Ramon Canut:

"Gràcies Sr. Síndic. Tal com diu el Sr. President de la Comissió pel que fa referència a les esmenes de la número 22 a la 33, hi ha molts Clubs que faran objecte de transferència, una vegada delimitades les competències entre l'Estat i les Parròquies. A la Comissió, per

unanimitat, s'ha consensuat el fet que el Govern pogués disposar de les set dotzaves parts del Pressupost 1990 fins al 31 de juliol per aquests Clubs, i una vegada delimitades les competències fem confiança al Govern perquè porti ell els comptes i digui quin és l'import. Per tant, potser valdria la pena no passar a la lectura d'aquestes esmenes perquè queden consensuades per unanimitat entre la Comissió legislativa i l'Executiu.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Doncs, l'acord que es prendria seria de demanar a Govern de fer la valoració de les set dotzaves parts fins al mes de juliol i seria aquest import el que es pressupostaria quan es faci la versió definitiva del Pressupost. És a dir, que això afectaria de l'esmena número 22 a l'esmena número 33 inclosa. Estaríem d'acord sobre aquest principi?”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“No tinc cap objecció sobre aquestes esmenes. Només voldria demanar o posar una pregunta al Sr. Xavier Espot referent a l'esmena número 26 en la què es parla del Futbol Club Andorra. En tant que soci del Futbol Club Andorra tinc present que, La Seu, el Club de Futbol de La Seu és filial de l'Andorra. Llavors, aquí, hi estic completament oposat; a més, semblaria que aquest Club estigués rebent una subvenció sobre l'ordre de 20 o 25 milions del Futbol Club Andorra. A mi m'agradaria que això es conformés i, si realment és cert que aquesta subvenció es tragués d'aquest Club, que la filial de l'Andorra fos l'Andorra, on hi poguessin jugar gent d'aquí, del país; a més a més, estem fomentant una escola del Futbol Club, la qual considero que està fent una gran labor i crec que hem de continuar tirant-la endavant i que en aquesta filial hi juguin jugadors del país, i no que sigui un cementiri d'elefants com està passant actualment.”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Bé, jo a nivell de la Conselleria és la primera vegada que ho sento, o sigui que no em constava fins ara, i vull tranquil·litzar al Sr. Armengol dient-li que, tot seguit, ens en ocuparem. Ara bé, tant dels pressupostos que ens han portat com de l'estat de comptes en lloc constava, crec jo, amb una vista superficial, que això fos així; però bé, no passi cura que això ho examinarem de molt a prop tot seguit.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, fent aquesta observació-recomanació, perdó, sí Sr. Garrallà.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Jo crec que el Futbol Club Andorra fa unes auditories i les deu presentar a Govern aquestes auditories o no?”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Sí, efectivament.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“I dins d'aquestes auditories no hi figura la subvenció que ha dit el Sr. Antoni Armengol de 25 milions de pessetes o 24 o una quantitat similar pel Futbol Club de la Seu d'Urgell?”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Jo les he fullejat per sobre i, la veritat, tampoc m’ho he mirat amb deteniment, degut al fet que vàrem haver de preparar el Pressupost, però la Comissió ja em va encomanar que abans de pagar examinéssim els comptes; doncs això vol dir que si hi hagués una anomalia, la Comissió de Turisme i Esport n’estaria assabentada molt ràpidament.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Passaré la paraula al Sr. Ramon Canut.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Sí, gràcies. Una mica en el sentit que anava el Sr. Garrallà; la Comissió també, dins d’aquest informe, proposa el fet que totes les entitats esportives siguin auditades, si bé és cert que avui l’única que fa auditoria és el Futbol Club Andorrà des de fa molts anys i penso que si el Sr. Antoni Armengol té algun dubte, l’auditoria ho aclarirà.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si ho entenc bé i no hi ha cap més observació per part d’algun Conseller, es donaria per bo l’acord que han pres conjuntament la Comissió de Turisme i Esport i el Sr. Conseller de Turisme i Esports? És a dir, que es donarien per aprovades les esmenes de la número 22 a la número 33 inclosa, tenint en compte però les observacions que han fet per la confecció del proper Pressupost. Alguna observació complementària?”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

Estem parlant dels Clubs que seran transferits als Comuns, en aquest cas concret. Ho dic perquè dins d’aquestes esmenes hi ha observacions que farà tot seguit el Sr. Dolsa.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D’acord. Però, procedim en d’altres esmenes posteriors, a partir de la número 33, no? O sigui, de l’esmena número 22 a l’esmena número 33 queda adoptat de la forma que ara llegirà el Sr. Secretari. És a dir, que és amb dotzaves parts que es confeccionarà el Pressupost, amb les dotzaves parts fins el 31 de juliol, m’ha semblat entendre, i d’aquí fins al final no es contempla en el Pressupost actual.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“En nom dels Consellers d’Encamp, voldria fer una proposta i és que aquestes Entitats no solament fossin auditades des del punt de vista de despesa econòmica, sinó també que s’audités la imatge que donen aquestes respectives Entitats fora d’Andorra, ja que són els nostres ambaixadors -per dir alguna cosa- fora de les nostres fronteres, tant en el pla positiu com negatiu, i es fes també un informe-valoració de si són bons ambaixadors o al contrari, perquè si a més de pagar ens fan quedar fatal.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Passaré la paraula al Sr. Enric Dolsa i després al Sr. Ramon Canut.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, per comentar una mica el que ha dit la Sra. Maria Reig. Nosaltres, quan parlem de l’auditoria, ja fem menció que no solament s’han d’auditar els comptes sinó també el tema social, i suposo que es deu referir una mica a tot això, no?”

Bé, dit això, i contestant ara una mica al que volia iniciar el Conseller Sr. Xavier Espot, a l'esmena número 27 i després parlarem d'una altra que és la número 32; a l'esmena número 27, referent al Campionat Mundial de Hockey, la Comissió proposava de retallar, però, no retallar sinó de rebaixar, transitòriament, de 25 milions a 5 milions. Aleshores, una vegada ara parlat això amb el Sr. Conseller, la Comissió ha decidit que aquesta esmena es deixava sense efecte.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“És a dir, s'anul·la l'esmena número 27?”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Sí. És a dir, que l'esmena número 27 que la Comissió, en el seu moment, va proposar de reduir de 25 a 5 milions, rebaixant així 20 milions l'assignació d'aquest Mundial, i vist que aquest Mundial és un compromís ja adquirit per l'actual Govern i per l'anterior, la Comissió ha cregut convenient de retirar totalment aquesta esmena, la qual quedaria, doncs, en 25 milions de pessetes.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord, es retira aquesta esmena. Bé, com que al Projecte de Pressupost que es confeccionarà hi ha d'haver les xifres exactes, jo proposaria si Govern té els mitjans de poder-les facilitar per aquesta tarda, que ens digués en totes aquestes esmenes amb l'acord que s'ha pres de les dotzaves parts, la quantitat assignada per poder-ho fer figurar, o del contrari seria un acord genèric, però que ràpidament s'hauria de plasmar en quantitats fixes, a fi de poder editar el Pressupost i de posar-lo en coneixement. Això posa un petit problema tècnic.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Penso que per aquesta tarda serà impossible de confeccionar el Pressupost amb les esmenes. Jo suggeriria, si de cas, una confiança amb una Comissió del Consell amb el Govern perquè aprovés les rectificacions que s'acordin, però per aquesta tarda ho veig impossible.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Seria només en aquestes esmenes de les dotzaves parts. No seria factible? És que, es crearia una figura atípica i per això esmentava que, si és amb l'acord conjunt de la Cambra i de Govern, es facultaria al Sr. President de la Comissió, en base a l'acord adoptat, perquè el dilluns o el dimarts ens pogués facilitar les xifres per a poder confeccionar la versió definitiva.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Perdó, Sr. Síndic, jo em referia a la totalitat del Pressupost, és a dir, les esmenes tal com quedaran al sortir; el Pressupost l'ha d'aprovar el Consell amb una quantitat global.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“No, això no ens posa problema amb les altres esmenes. Aquí, com que no es dona una quantitat, -a les altres esmenes s'han donat quantitats que ja han quedat recollides a l'acta-, no ens posarà cap mena de problema. Aquí és un càlcul que s'ha de fer i, evidentment, la quantitat formal no quedarà reflectida avui a l'acta del Consell.”

Bé, a l'espera que se'ns doni aquesta informació, la qual, òbviament, només afectaria aquest cas d'esports pel que fa referència a les esmenes de la número 22 fins a la número 33 inclosa.”

Llavors passarem a la número 34. Sí, perdó, Sr. Dolsa.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

Bé, per complementar la reunió mantinguda, a l'esmena número 32, que hi havia de modificació, la Comissió, en el seu dia, va creure convenient de retallar-hi 10 milions de pessetes i ara, amb les explicacions donades pel Sr. Xavier Espot, la Comissió ho ha reconsiderat i també retira aquesta esmena.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Perdó, s'anul·la l'esmena número 32?”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Sí, l'esmena número 32.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“És a dir, que es retira la número 32. La totalitat? D'acord. Bé, reprendrem a l'esmena número 34 i la llegirem perquè és l'última que queda per acordar. Bé, està acceptada l'esmena número 34? D'acord.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Sr. Síndic, referent al càlcul que ha demanat és impossible per qüestions tècniques; s'ha aprofitat aquests tres dies de festa per canviar l'ordinador i no marxa cap ordinador, fins dijous.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, això ens retardarà la posta en coneixement del Pressupost definitiu adoptat, però podríem optar per la fórmula que es fes un control, per part del Sr. President de la Comissió amb el Sr. Conseller de Turisme i Esports, que donés el vist i plau; és una fórmula atípica però bé, ja es fa en total acord amb la Cambra i el Govern per no retardar l'adopció definitiva del Pressupost. És a dir, de totes maneres ha quedat clar que es calcula les dotzaves parts fins el 31 de juliol i, que a partir d'allí, no queda cap més quantitat pressupostada.”

El M.I. Sr. Albert Gelabert:

“Gràcies, Sr. Síndic. No tinc cap inconvenient en donar la confiança al Sr. Conseller de Govern, juntament amb el Sr. President, o el Secretari, o la Comissió de Turisme i Esport del Consell; ara bé, el que sí que hi veig és una dificultat tècnica, perquè si avui és el Consell del Pressupost, l'acta, evidentment, ha de reflectir unes quantitats per acord del ple del Consell General i, aleshores, no veig això com es podrà fer.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, jo crec que el que tan sols s'hauria de fer és agafar el Pressupost de l'any 1990, votat per aquest Consell i, sobre l'aprovat en aquell Pressupost, s'hi haurien de treure les set dotzaves parts; és a dir, que s'hauria d'agafar la quantitat que es va votar en aquell moment, dividir-la per 12 i multiplicar-la per 7, tan senzill com això i per això no crec que ens calguin 32 ordinadors.”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Jo, el que puc proposar, és d'intentar fer-ho manualment, però si no és possible, no és possible.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, si de cas, reprendrem aquesta qüestió al final del debat sobre el Pressupost, amb el prec que es miri de quantificar aquestes partides pressupostàries, perquè així ens evitarà problemes ulteriors. Llavors, passarem, sí, perdó, Sr. Espot.”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“Només volia dir que posa una dificultat addicional, i és que avui tampoc sabem segur quins seran els Clubs que seran transferits; en general sabem quasi tots el que seran transferits, però no és un número “clausus”. No, perquè clar, això fa part d'un acord dels Comuns amb nosaltres, no? O sigui, que posa aquesta dificultat addicional.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, passo la paraula al Sr. Jaume Bartumeu. A veure si podem trobar la llum en aquest problema.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Gràcies, Sr. Síndic. No, jo crec que la llum la podem trobar i penso poder coincidir amb el Sr. Enric Dolsa. Això es pot fer manualment, i s'ha de fer, i en una hora i mitja ens ho haurem fet agafant els Clubs. El que no podem fer és deixar-ho obert per saber quins Clubs es transferiran o no; això si han arribat a un acord, la Comissió i el Sr. Conseller, doncs, que ens el portin aquí i el votarem i sinó, haurem de prendre un altre determini; però això ho hem de votar avui i, per tant, si després hi ha una modificació en la relació per l'acord Govern-Comuns ja hi donarem una traducció pressupostària, però avui no podem deixar-ho obert, jo crec que ho hem de votar.

Quan s'acabi aquest debat, Sr. Síndic, ja que tinc la paraula vull fer una pregunta al Sr. Conseller sobre una qüestió del Comitè Olímpic, però quan em toqui ja ho tornaré a demanar.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, el Sr. Ramon Canut i, llavors, prendrem una posició sobre aquest tema.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Sí, penso que el Sr. President de la Comissió, en aquest cas, ha donat ja el camí a seguir. Tenim el llistat de les Entitats, el Govern, recordo, ha passat als Comuns un llistat de les Entitats que serien transferides i, per tant, el Govern ja ha pres una decisió en aquest sentit; amb aquesta llista, amb el llistat de les Entitats, el Pressupost del 1990 penso que en una hora i mitja es pot fer i penso que aquesta Cambra això, avui, ho pot votar.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord. Sí, aleshores, que es prenguin manualment, però que hi hagi reflectida la quantitat que es pressuposta. Passarem ara a la Comissió de Finances. Sí, perdó, prèviament, la pregunta que volia posar el Sr. Jaume Bartumeu sobre el Comitè Olímpic.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí, gràcies Sr. Síndic. La pregunta és la següent, perquè a l’informe de la Comissió no acaba de quedar reflectit, i voldria que se’ns precisés que, en aquest dèficit dels Jocs d’Andorra 1991, que paguem la quantitat global de 80 milions de pessetes, i que acceptem de pagar, és una quantitat que resumeix un dèficit però que no hi han acumulats interessos bancaris, perquè sinó es podria donar la paradoxal circumstància que l’entitat bancària que, a més d’haver-se beneficiat de la promoció o del patrocini oficial únic dels Jocs, a més a més, ara encara li haguéssim de subvencionar nosaltres la publicitat pagant-li uns interessos de descobert.”

El M.I. Sr. Conseller de Turisme i Esports:

“En aquest import no hi entren els interessos bancaris; és l’import del deute pur i, evidentment, això genera interessos.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D’acord. Bé, llavors, quedaria pendent d’aprovació definitiva la partida pressupostària que fa referència a la Conselleria de Turisme i Esports fins presentació de l’elenc xifrat de les esmenes que van del número 22 al número 33. Passarem a la Conselleria de Finances.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Sr. Síndic, jo proposaria, ja que les esmenes de Finances estan totes acceptades, no sé si els Consellers volen llegir-les o no, però pel Govern estan totes acceptades.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, si estan totes acceptades i cap Conseller no té observacions a fer-hi, les donarem per aprovades. Hi ha observacions per part d’algun Conseller? Doncs, es donen per acceptades les esmenes que ha formulat la Comissió legislativa d’Economia, Finances i C.E.E. Passarem a la Conselleria d’Educació, Cultura i Joventut.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Gràcies, Sr. Síndic. Jo voldria, si m’ho permet, fer una sèrie de preguntes al Sr. Cap de Govern abans de canviar de Conselleria i com que hem introduït, per pressa del Sr. Xavier Esport, el tema de Turisme i Esports, he considerat inoportú fer-les en aquell moment, però sí que m’agrada fer-les abans de tancar Finances.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Fan referència a la Conselleria de Turisme i Esports?”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“No, a la de Finances i abans de tancar, com vostè diu que vol passar a Cultura?”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D’acord.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Però no fer-les després al final, crec que és més procedent fer-les ara.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Però queda sobreentès de que tothom aprova les esmenes?”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Sí, sí, no té res a veure amb tot això.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D’acord.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“No té res a veure amb això. Bé, compte, si que té a veure, té a veure amb la Memòria del Projecte de Pressupost.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D’acord. Faci les observacions pertinents, Sr. Dolsa. No hi ha cap més Conseller que vulgui formular observacions generals sobre aquest capítol? Llavors, passaré la paraula al Sr. Enric Dolsa.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Voldria fer una pregunta al Sr. Cap de Govern sobre el punt 2.2, apartat I, de la pàgina 14, on textualment diu: “Finalment, les despeses i operacions financeres experimenten un increment desmesurat ja que l’any 1991, al no tenir el Pressupost aprovat, no es van poder aplicar les noves fonts d’ingressos, que havien de reduir considerablement el dèficit per l’any 1991 i, conseqüentment, no hauria augmentat el deute públic.” Aleshores, el que voldria és que el Sr. Cap de Govern em contestés realment, perquè jo crec que aquesta afirmació que fa és desmesurada.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Al Pressupost del 1991, que no es va aprovar, hi havia unes fonts d’ingressos pressupostades. La proposta pot ser desmesurada o no, és una interpretació subjectiva, però el que sí és cert és que no es van aprovar i, per tant, no es van cobrar aquestes noves fonts d’ingressos.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, jo li dic que la trobo desmesurada, Sr. Cap de Govern, per un sol motiu. Vostè recordarà que a l’any 1991, en el segon Projecte de Pressupost que va presentar al ple del Consell preveia un dèficit, incloent ja el que són les entrades a nivell d’impostos indirectes, i va presentar un dèficit de 11.990 milions de pessetes. Llavors, jo difícilment puc creure que poguéssin realment contenir la despesa financera, i permeti’m que discrepi amb Vostè.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Això és una opinió.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si no hi ha cap més observació passarem al punt següent. Torno a passar la paraula al Sr. Enric Dolsa.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, en el seu Projecte de Pressupost, presenta uns 916 milions de pessetes que corresponen a l’any anterior. És a dir, que hi ha: 295 milions d’esports, 239 del S.A.A.S., 46 d’Educació, 346 de Serveis Públics; personalment, penso que aquesta partida “a grosso modo”

de 916 milions de pessetes, no hagués hagut de formar part integrant d'aquest Pressupost, sinó que crec que hauria d'haver arribat al ple del Consell sota una altra fórmula que s'hagués dit crèdit extraordinari o d'alguna altra manera, perquè això no fa referència al Pressupost 1992, sinó que fa referència, exactament, al Pressupost 1991. Aleshores, el que voldria que em digués Sr. Cap de Govern, és quina interpretació i sota quin concepte s'ha emparat per poder-los introduir dins del Pressupost 1992."

El M.I. Sr. Cap de Govern:

"Si pot precisar més quines partides són aquestes, quines partides són aquests 900 milions."

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

"Miri, té 295 milions que corresponen a Esports de l'any 1991; 239 milions del S.A.A.S. -això ho diu Vostè inclús a la Memòria, en fa referència a la Memòria del Projecte-; després té 46 milions d'Educació i 346 milions de Serveis Públics, que són inclús una nota annexa que hi ha a l'informe de la Comissió."

El M.I. Sr. Cap de Govern:

"Són compromisos de l'any passat. L'any passat no hi havia Pressupost i no podíem pas presentar un Pressupost Extraordinari si no es votava l'ordinari; són compromisos de l'any passat urgents."

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

"Jo, tal com ho interpreto, a l'any 1991, al no tenir Pressupost, el que està molt clar és que ens basem en dotzaves parts del Pressupost 1990, com hem dit abans en el tema d'esports; aleshores si, pel motiu que sigui, jo no vull polemitzar sobre aquest tema ni tampoc entrar a si realment ens vam passar o no de les dotzaves parts, però si no hi va haver dotació suficient amb aquestes dotzaves parts, crec que hauria hagut d'arribar a aquest Consell, sota una altra fórmula, perquè el que aquest Consell no pot dir avui -crec jo, i ja li dic que la meua opinió és molt particular-, és que aprova aquests 916 milions de pessetes perquè, realment, no és una despesa de l'any 1992 i, per a mi, el Pressupost contempla uns ingressos i unes despeses que es creu que hi haurà aquest any, però no l'any passat."

El M.I. Sr. Cap de Govern:

"D'acord, el més lògic hauria estat al 1991 presentar un Pressupost Extraordinari, però si no s'aprovava l'Ordinari menys s'hagués aprovat l'extraordinari. Doncs, aquí potser faria un suggeriment de cara al Pressupost, que constés en acta, que al citar la xifra final, l'aprovada, s'hauria de dir que aquestes partides "x", corresponen a despeses de l'any 1991."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Sr. Enric Dolsa, i no allarguem més el tema, perquè dic que hi ha un acord."

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

"Bé, és la darrera pel que concerneix a nivell de Finances; ara hi ha una partida que és completament a la inversa del que estàvem comentant. És a dir, jo estic a la Comissió de Serveis Públics i quan es va analitzar el Pressupost, va sortir una partida d'uns 2.500 milions, aproximadament, que també figuren com annex a l'informe de la Comissió legislativa de Serveis Públics i, aleshores, aquest Projecte, perdó, aquests 2.500 milions de pessetes, no

estan introduïts dins del Projecte de Pressupost 1992; jo penso realment que si ens atenim a l'article 35.3 de la Llei General de Finances, la qual és bastant clara, aquests 2.500 milions de pessetes haurien de fer part integrant del Pressupost, cosa que si fos així, llavors, no parlariem d'un deute, d'un dèficit de quatre mil i pico, sinó que parlariem d'un deute de 6.800 milions."

El M.I. Sr. Cap de Govern:

"Potser que continuem i aquestes preguntes les contestarem quan tinguem més detalls i quan arribem a treure els precedents, perquè ara aquí, amb els papers no es va massa ràpid."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Costa de seguir, sí."

El M.I. Sr. Cap de Govern:

"Jo demanaria que s'ajornés la contesta del Govern per més tard."

El M.I. Sr. Síndic General:

"D'acord."

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

"Bé, jo no hi tinc cap inconvenient que s'ajorni però, ja li dic, el seu Conseller de Serveis Públics, és qui ens va facilitar inclús les còpies que figuren a l'annex de la Comissió legislativa, d'aquest 2.500 milions de pessetes."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Jo el que proposaria: és evident que hi ha hagut una sèrie de compromisos contrets l'any 1991, degut al problema que tots coneixem i, evidentment, part d'aquests compromisos s'han reflectit potser al Pressupost actual perquè és possible que corrin durant l'any 1992 i, en tot cas, quedaran pendents els 2.500 milions que esmentava el Sr. Enric Dolsa, ja que aquests, probablement, hauran de ser objecte d'un crèdit extraordinari, no? Sí, passaré la paraula al Sr. Conseller de Finances."

El M.I. Sr. Conseller de Finances:

"Sí, gràcies, Sr. Síndic. Voldria fer un aclariment al respecte. Ja en el seu dia, i suposo que quan es parli de Serveis Públics el Sr. Conseller de Serveis Públics n'informarà al respecte, el que demana el Sr. Enric Dolsa, si ho entenc bé, són partides que provenen de romanents o de compromisos contrets l'any anterior, i la Llei de Finances Públiques preveu que no s'han de fer figurar en el Pressupost de l'any en curs, sinó a la liquidació del mateix any."

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

"Miri, potser no fem la mateixa interpretació de la Llei General de Finances; jo tinc la Llei General de Finances aquí, al davant, i l'article 35.3 diu: "les obligacions reconegudes corresponents a despeses derivades d'operacions de capital no realitzades al finalitzar l'exercici, s'imputaran als capítols, articles i conceptes corresponents al Pressupost i Exercici següent". És a dir, la meua interpretació -no sé si és la de la gran majoria d'aquesta Cambra- però la interpretació que jo en faig de l'article 35.3, és que si aquests compromisos es van adquirir l'any 1991, que és totalment possible, i s'ha previst fer-los, realitzar-los i pagar-los l'any 1992, per a mi, el que està molt clar, és que aquests 2.500/2.600 milions han de formar

part integrant del Projecte de Pressupost del què estem parlant avui, perquè sinó no entenc sota quina fórmula després es presentaran aquí.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Reitero la meva demanda de contestar a la tarda a la pregunta.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, acceptaré una última intervenció del Sr. Jaume Bartumeu, i deixarem aquest debat per després, quan el Govern ens pugui facilitar el conjunt d'informació.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí, gràcies Sr. Síndic. Sota reserva que hi hagi una informació que tingui el Govern, jo donaré la meva opinió sobre aquesta qüestió. Com molt bé ha explicat, al principi d'aquest matí, el company Conseller de Sant Julià, Joan Santamaria, l'any passat, en aquesta casa, es va viure una situació absolutament anormal i atípica. Això fa, que a finals d'any, el Govern va consolidar un Pressupost, tot i que no en tenia; aquest Pressupost era les dotzaves parts que s'havien estat aplicant, més un crèdit extraordinari que s'havia votat durant l'any, el mateix any 1991, més els dos Decrets aprovats pel Consell Executiu i firmats pel Cap de Govern durant l'any 1991, activant despeses d'inversió amb caràcter plurianual. Aquests milions als quals fa referència el Sr. Enric Dolsa, jo crec que segur, més ben dit només pot ser així, formen part dels plurianuals que vàrem activar al 1991. Si hi ha hagut una consolidació de l'exercici 1991 al 31 de desembre, s'entén que hi ha hagut un Pressupost, i el que s'ha de mirar és veure com es fa casar això d'alguna manera, perquè sinó estariem amb dos exercicis pressupostaris i hi hauria la mateixa quantitat. Jo només he de donar aquesta opinió sobre la qüestió. No tinc res més a dir.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Enric Dolsa i després passarem a l'anàlisi del Pressupost, deixant posteriors aclariments que ens puguin subministrar per part de Govern per aquesta tarda.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Jo no vull polemitzar sobre el que diu el Sr. Jaume Bartumeu de la legislatura anterior. Jo crec que la meva feina no és polemitzar sobre el que va passar i crec que a partir del dia en què vàrem entrar aquí, val més oblidar tot el que va passar. Aleshores, la meva preocupació són aquests 2.800 milions de pessetes, que avui estan plantejats damunt de taula, algú els haurà d'aprovar i d'alguna manera els haurà d'aprovar. Per tant, penso que si realment s'ha de tractar els 2.800 milions de pessetes, no cal ajornar el debat, jo crec que s'ha de fer avui.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Jaume Bartumeu i ja tallarem aquí, esperant el complement d'informació.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“No és per fer polèmica. Si jo he recordat la situació de l'any anterior ha estat per dir que, difícilment, podem raonar en aquesta qüestió com si l'any passat hi hagués hagut Pressupost. Com que no hi va haver el Pressupost normal, hem de mirar de trobar els camins per intentar resoldre aquesta qüestió; jo li voldria contestar dient que no crec que ho haguem d'aprovar avui i que això ho haurem d'aprovar amb la liquidació de l'exercici 1991, el que ja

estigui pagat, i amb la liquidació de l'exercici 1992 el que no n'estigui. Aquesta és la meva opinió, n'hi pot haver, tècnicament, de més bones que la meva, segurament!"

El M.I. Sr. Síndic General:

"Bé, passarem, doncs, a la Conselleria d'Educació, Cultura i Joventut, deixant ben clar que, posteriorment, el Govern, si té algun complement d'informació sobre aquest tema ens el pugui facilitar en el decurs del debat que tindrà lloc aquesta tarda."

El M.I. Sr. Cap de Govern:

"S'accepten totes les esmenes."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Pel que fa referència a la Conselleria d'Educació, Cultura i Joventut, no hi ha cap observació per part dels Consellers a formular en aquest capítol? Passarem, doncs, al punt següent que és la Conselleria ..., sí, perdó?"

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

"Jo faré una pregunta sobre el tema de la Conselleria de Cultura: sempre analitzant la Memòria del Projecte de Llei, en la pàgina 26, on reflecteix el Sr. Cap de Govern 287 milions en despeses de personal del Departament d'Educació; és a dir, aquests 287 milions són un augment. Igualment fa referència al nombre d'alumnes i diu que a l'any 1990 hi havia 633 alumnes i que a l'any 1992 hi haurà la previsió de 907 alumnes. Aleshores, la meua pregunta és: No creu el Sr. Cap de Govern que si es tenia personal per 633 alumnes no és desmesurat l'increment que suposa 274 alumnes i, la divisió és fàcil, si es divideix el nombre d'alumnes i el que ens costa el personal, es veurà que solament en personal l'escola ens costa 1.086.000 pessetes per alumne. Jo el que demano és si no creu que això se'ns està escapant una mica de les mans."

El M.I. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Joventut:

"Referent a les despeses de personal, tothom sap que s'està tirant endavant el Projecte d'Escola Andorrana; l'increment d'alumnes que hi va haver a l'Escola Andorrana va ser de 19% l'any anterior i de 24% l'any després; no tinc les xifres al davant però, si mal no recordo, l'increment a nivell de personal és, aproximadament, d'un 19%. Per què? Això és perquè en el curs 1991-1992 es va incloure la iniciació del segon cicle i hi havia personal pels cursos anteriors, però no n'hi havia per iniciar el primer curs del segon cicle. Per exemple, aquest any hi ha molta menys demanda perquè, automàticament, es va absorbir el personal agafat l'any passat, el que no es podia deixar és les escoles sense el professorat, i l'increment aquest correspon exactament a això."

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

"Bé, jo, com diu el Sr. Josep Dalleres, no pretenc pas que ens quedem sense professorat. La meua pregunta, sobretot la segona, penso que ha sigut bastant clara, i el que li demano al Sr. Cap de Govern o al Sr. Josep Dalleres -m'és igual-, és si no creuen exagerat o sobrelevat l'import de 1.086.000 pessetes que ens costa, a nivell de concepte, solament en salaris per cada alumne, perquè jo crec, no sé si el Sr. Dalleres ens podrà informar, que el nivell global europeu és bastant més baix."

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Dalleres té la paraula.”

El M.I. Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Joventut:

“No fa gaire estona s'ha parlat d'auditories; a part de tota una sèrie d'auditories financeres, d'un altre tipus d'auditories, en sembla recordar que és Vostè mateix qui n'ha parlat de valorar el social, i jo diria també el cultural i el valor de país. Llavors, dir que és massa car o no, em sembla que és difícil de valorar i jo no em permetria pas fer-ho. En tot cas, em sembla que tots plegats, vist que es va donar una opció i és una opció política de tirar endavant el sistema andorrà d'ensenyament, penso que s'ha de defensar i procurar que s'arribi a assolir-lo al màxim nivell. És en aquell moment quan es podrà valorar; jo, avui, sóc incapaç de dir-ho. S'està tirant endavant amb el màxim de possibilitats que hi ha i crec que s'estan assolint bons resultats. És una opció política, en el seu moment aquesta Cambra la va tirar endavant, i Govern l'ha anat assumint i l'ha anat tirant endavant.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, si no hi ha cap més observació sobre aquest capítol, passarem al capítol següent, que es la Conselleria de Serveis Públics. Sí, perdó, farem el capítol de Serveis Públics i anirem a dinar; bé, però tinc entès que a Serveis Públics hi ha moltes esmenes que ja estan pactades, és així? Llavors, proposaria de fer Agricultura, Comerç i Indústria que anirem més ràpid i deixarem Serveis Públics per aquesta tarda.

Començarem per la Conselleria d'Agricultura. Al capítol de la Conselleria d'Agricultura hi ha alguna observació per part de Govern?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“N'hi ha una; la núm. 6, Transferències corrents. L'esmena presentada per la Comissió és de reduir tres milions i no s'accepta per part del Govern, el Sr. Casal explicarà per què no s'accepta.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“És l'esmena número 6, o sigui que només hi ha una sola observació per part de Govern?”

El M.I. Sr. Conseller de Finances:

“Exacte Sr. Síndic. Les demés esmenes estan totes acceptades, excepte la número 6, que és un capítol de transferències corrents; entenem que el Govern és lliure de poder subvencionar Entitats que ell cregui que estan fent una bona labor.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Demanaria al Sr. Secretari que la llegís.”

El Sr. Secretari General:

“L'esmena número 6, diu:

“ESMENA NÚM. 6.

Dins del Servei Núm. 63 -Patrimoni Natural- en el Capítol 4 -Transferències Corrents- Article 48 -A Famílies i Institucions no lucratives- Compte Núm. 482 -Institucions no lucratives- Subconcepte Núm. 85 - Associacions Protecció de la Natura- es proposa de

reduir la seva dotació en 3.000.000 PTA. Aquesta passaria doncs, de 4.000.000 PTA a 1.000.000 PTA. L'assignació per a cada entitat seria de 500.000 PTA.

MOTIVACIÓ:

La Comissió considera que tant l'Associació de Defensa de la Natura com l'Associació Protectora d'Animals, Plantes i Medi Ambient, estan fent una labor molt lloable en la defensa i preservació del patrimoni natural. No obstant, aquesta Comissió considera suficient d'atorgar l'assignació abans ressenyada per a cada entitat.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Llavors, demanaria al Sr. President de la Comissió si té alguna cosa a dir sobre la demanda que formula Govern.”

El M.I. Sr. Miquel Naudí:

“Gràcies, Sr. Síndic. Bé, la Comissió d'Agricultura quan va deliberar sobre aquest tema, ja va considerar, com diu la motivació d'aquí, que la labor que feien aquestes Entitats, efectivament, era molt lloable però per l'avançat del període en què estàvem, meitat de l'any, ens va semblar que no era prudent tornar als 2 milions de cada una d'aquestes Entitats. Malgrat això, el que sí que puc dir és que he tingut una conversa amb el Sr. Conseller d'Agricultura, el qual em va demanar si podíem arribar a consensuar aquesta esmena.

Bé, personalment, -i parlo ben bé a títol personal-, vull dir que no voldria involucrar aquí a la resta de la Comissió, vista la informació que em va donar el Sr. Conseller he reconsiderat una mica tot això i potser sí que seria prudent de reestudiar aquesta esmena. Però, malgrat això, també voldria ser una mica coherent amb el que es vàrem decidir el dia que es va deliberar aquest punt, i veig una mica difícil que jo mateix pugui anar en contra d'aquesta esmena que jo mateix vaig firmar. És tot el què volia dir.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Llavors, sembla ser que la Comissió d'Agricultura, en certa manera, mantindria l'esmena, i no quedaria més opció que procedir a una votació, a part que es pogués formular una proposta intermitja com deia anteriorment, però veig que no és una fórmula que agradi massa.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Sí, jo aquí recolzaré totalment la postura de Govern, perquè crec que, sobretot una de les dues, i em pronunciaré, que és l'Associació de Defensa de la Natura que fa una labor però que molt positiva i cultural. A més a més, ja se'ls hi ha retallat un capítol que tenien, a nivell de la Conselleria d'Educació i Cultura, i em sembla que actualment és el moment oportú de mantenir-los-hi aquesta assignació.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, si no hi ha cap més observació queda entès, per assentiment, que s'aprova la retirada de l'esmena, seguint la proposta que ara ens ha fet Govern i que recullen alguns Consellers presents en aquesta Cambra. És a dir, ho deixem tal com estava i és retira l'esmena, no?”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“M'agradaria saber exactament com queda això, s'accepta l'esmena de Govern?”

El M.I. Sr. Síndic General:

“No, no, la proposta anava en el sentit que feia Govern, és a dir que es manté l'assignació pressupostària que havia fet inicialment Govern. Seria aquesta, no?”

El M.I. Sr. Miquel Naudí:

“Bé, em sap greu de tornar a entrar en el tema de les votacions, però potser valdria la pena de plantejar-se una votació per aquesta esmena concretament.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, si el Sr. Antoni Armengol vol afegir alguna cosa al suggeriment que ha fet el Sr. Miquel Naudí, d'anar a votació?”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

Bé, jo m'he de mantenir amb l'esmena que vaig acceptar a la Comissió; l'esmena que vàrem proposar a nivell de la Comissió i m'he de mantenir amb aquesta. Jo crec que passem a votació si és necessari.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“No, no, si els membres de la Comissió demanen de mantenir-la, procedirem a la votació. Alguna paraula més?”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“A mi em sembla recollir l'esperit d'aquesta Cambra, de que la majoria estaria d'acord amb la proposta de Govern. Per tant, que quedi en constància que és per majoria, més que per assentiment i no cal que anem a votació.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Jo estaria d'acord amb la proposta que acaba de fer el Sr. Jordi Mas, però també demanaria al Sr. President de la Comissió legislativa d'Agricultura que abans d'arribar, en futurs exercicis, i en aquest cas en el de l'any vinent en una situació tan desagradable com la que ens trobem ara, en aquest tema concret, jo crec que valdria més que la Comissió en parlés amb el Conseller i amb el Govern i si consideren que aquestes Entitats estan fent una labor lloable, -com s'ha dit aquí-, i la qual cosa no tinc per què discutir, tot i que m'adhereixo al que a dit el Sr. Josep Garrallà, fent una distinció entre una i altra Associació. Jo no crec que aquí haguem d'anar a una votació sobre aquesta mena d'actuacions, però em permeto incriminar cordialment als companys de la Comissió d'Agricultura que una altra vegada no s'arribi a aquestes situacions, si us plau.”

El M.I. Sr. Guillem Areny:

“Vull dir al Sr. Miquel Naudí que, després de la Comissió, un dia em vàrem estar parlant i que ho vàrem consensuar generalment amb tots, no amb Vostè particularment.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, ja seria l'última intervenció i la donarem per acceptada, per assentiment, perquè jo crec que és el parer que han anat manifestant els diferents Consellers, i estalviarem una votació sobre aquest tema.”

El M.I. Sr. Miquel Naudí:

“Efectivament que va ser realment consensuat a nivell de la Comissió, i ja he dit que la manifestació que he fet abans era a títol personal meu.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Llavors, donarem per aprovada per assentiment, és obvi que no es fa per unanimitat, per majoria, més ben dit, la proposta de retirar l'esmena i de deixar l'assignació pressupostària tal com Govern ha recollit. Ara, si no hi ha cap més observació per part del Sr. Cap de Govern ni d'aquesta Cambra sobre el tema de la Conselleria d'Agricultura, passarem a la Conselleria de Comerç i Indústria i, tan aviat com haguem acabat amb aquest capítol, aixecarem la Sessió i la reprendrem, posteriorment.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“L'esmena número 6, hi ha una objecció a la númro 6.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Pel que fa referència a Comerç i Indústria, no? Hi ha una sola objecció per part de Govern?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Sí.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“L'esmena número 6, també?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Sí.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord. Hi ha una esmena única?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Sí. La motivació és que amb la dotació que quedaria no es podria realitzar el previst, i llavors ...”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Perdó, és que només hi ha una esmena, hi ha una esmena única de la Conselleria, de la Comissió, perdó.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“No, perdó, és que ho teníem barrejat, com que no hi ha el Sr. Conseller, estava barrejat Agricultura, Comerç i Indústria, perdó, ho retiro.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, sobre el capítol de Comerç i Indústria, alguna observació de Govern? No n'hi ha cap, és a dir que es dóna per acceptat. Llavors, suspendrem la sessió i la reprendrem, probablement, a les quatre de la tarda.”

Es suspèn la sessió a un quart de tres de la tarda.

Es reprèn la sessió a dos quarts de cinc de la tarda.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Reprenem la sessió en el punt on l’havíem deixat. És a dir, que tractarem ara la Conselleria de Serveis Públics. El Sr. Secretari llegirà l’informe de la Comissió de Finances.

El Sr. Secretari General:

“L’informe de la Comissió de Finances en relació a la Conselleria de Serveis Públics, diu:

“4. CONSELLERIA DE SERVEIS PÚBLICS.

La Comissió legislativa de Serveis Públics, que ha examinat aquesta secció, ha presentat un informe que conté un seguit d’esmenes i recomanacions, al qual aquesta Comissió és remet. Dit informe s’adjunta com annex núm. 2.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Ara, el Sr. Secretari llegirà l’informe de la Comissió de Serveis Públics.”

El Sr. Secretari General:

“La Comissió legislativa de Serveis Públics ha examinat el Projecte de Pressupost per a l’exercici de 1992, en aquella part que correspon al seu àmbit d’actuació, i d’acord amb allò que preveu l’article 15.2 de la Llei General de les Finances Públiques, té l’honor d’informar el següent:

1 - PROJECTE DE PRESSUPOST GENERAL.

La Comissió ha examinat els comptes i els projectes d’inversió que han estat afectats a la Conselleria de Serveis Públics, i ha acordat, d’informar-los favorablement, tot formulant-hi les esmenes que es recullen a continuació.

1.1 - DESPESES DE FUNCIONAMENT.

ESMENA NÚM. 1 - DE MODIFICACIÓ.

Dins de les despeses de personal adscrites a la Conselleria de Serveis Públics s’ha previst un increment d’un 10% global per l’any 1992. La Comissió considera que havent-se augmentat el punt d’un 6%, aquest augment ja és suficient.

MOTIVACIÓ:

El mes de gener de 1992 es va incrementar en un 6% el valor del punt, que es la base de càlcul de les despeses de personal, acordant-se que el valor del punt no es tornaria a modificar fins a l’any 1993. S’encomana a la Comissió legislativa d’Economia, Finances i C.E.E. la realització d’una dotació a preu alçat per a fer front als triennis i altres promocions que afectin a les remuneracions de personal. També es considera necessari recomanar a la Comissió d’Economia, Finances i C.E.E., que es faci el necessari per regular de la forma més equitativa possible el pla de jubilació dels empleats de l’Administració General.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, aquesta esmena ja ha estat contemplada a l'informe General de Finances, llavors el Sr. President de la Comissió de Serveis Públics té la paraula.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Gràcies, Sr. Síndic. Jo voldria demanar, si és possible i per abreujar-ho, que poguéssim fer una lectura general de les modificacions i després, si ens fa la rèplica el Govern de les partides que no cregui convenient, ja les tornarem a contrareplicar i potser això ens faria guanyar molt de temps.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Aleshores, potser passaré la paraula al Sr. Conseller de Serveis Públics, per saber amb quines de les esmenes que ha formulat la Comissió, la Conselleria no hi té cap objecció.”

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics:

“Moltes gràcies, Sr. Síndic. Nosaltres, tindriem cinc esmenes a contemplar i aquestes les voldriem debatre avui, aquí. Això és tot, i estem d'acord amb el procediment que ens demana el Sr. President de la Comissió.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si ho entès bé, hi hauria una aprovació per part de Govern de totes les esmenes, menys cinc.”

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics:

“Sí, efectivament, podem anomenar-les, si els-hi sembla. Les esmenes són la número 13, la 22, la 27, la 31 i la 48.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, procedirem a l'anàlisi d'aquestes esmenes i si cap Conseller no té objeccions a fer a la resta d'esmenes que ha formulat la Comissió, les donarem per aprovades, ja que hi ha consens entre el Govern i la Comissió de Serveis Públics. Passem, doncs, a la lectura d'aquestes esmenes. Sí, perdó, Sr. Pujal.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Gràcies, Sr. Síndic. Jo li voldria demanar de fer donar lectura a una correspondència que tenim del Govern, respecte al tema escoles, que potser ja clarificaria des del principi una mica el problema aquest.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord. Llavors, començarem potser per la carta que Govern ha enviat a la Comissió de Serveis Públics, referent al tema dels edificis escolars.”

El Sr. Secretari General:

“La carta diu:

“M.I. Sr. Oscar Ribas Reig, Cap de Govern, Edifici Administratiu.

Per tramitació al M.I. Sr. Joan Pujal Areny, President de la Comissió legislativa de Serveis Públics.

Molt Il.lustre Senyor:

Després de la reunió mantinguda avui, dia 28 de juliol, a la Conselleria de Serveis Públics, entre els Presidents de les Comissions legislatives de Serveis Públics, d'Educació i Cultura, d'Economia, Finances i C.E.E., el Secretari de la Comissió de Serveis Públics i els Consellers de Govern de Serveis Públics i d'Educació, Cultura i Joventut, en la què s'ha exposat a aquests últims, la posició de les respectives Comissions quant al projecte d'escoles de Santa Coloma; tenint en compte que no és voluntat de dites Comissions paralitzar la realització del Centre Escolar esmentat, però considerant també que el procés administratiu d'adjudicació ja està encetat, si bé per part de Govern no hi ha negativa en replantejar dit projecte, cal que de forma clara el M.I. Consell General es manifesti sobre la quantitat que hi vol dedicar, votada en forma de plurianuals pels anys 92, 93, 94, que són els que considerem necessaris per la seva realització.

Per part de Govern es considera que la capacitat màxima del Centre, que s'ha de tenir en compte, és de 600 alumnes amb un costa aproximat de 600 milions de pessetes.

Això implica una modificació total del Projecte i s'haurà d'assumir les despeses i el possible retard que se'n derivi.

Així mateix cal recordar que la partida de 50 milions de pessetes destinada a les escoles d'Escaldes correspon únicament a les despeses de moviment de terres.

Per altra banda, volem posar de manifest la necessitat de poder iniciar ja els treballs corresponents a l'ampliació de les escoles del Pas de la Casa.

Prego a la V^a M.I. Sria. vulgui fer arribar el contingut d'aquesta comunicació al M.I. Sr. Síndic General.

Aprofitant l'avinentesa. vulgui rebre M.I. Senyor, la nostra més distingida consideració.

Està signada pel Sr. Conseller d'Educació, Cultura i Joventut i pel Sr. Conseller de Serveis Públics."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Sí, té la paraula Sr. Pujal."

El M.I. Sr. Joan Pujal:

"Gràcies, Sr. Síndic. A la vista del contingut de la carta de data 28 de juliol de 1992, tramesa pel Conseller d'Educació, Cultura i Joventut i pel Conseller de Serveis Públics, la Comissió legislativa de Serveis Públics es va reunir en el dia d'ahir i va acordar de tornar a considerar les esmenes 28, 29 i 36. En conseqüència, proposem al ple d'aquesta Cambra que s'adopti, en relació a aquestes tres esmenes, els següents acords:

1r.) Esmena Núm. 28. S'accepta l'assignació prevista de 50 milions de pessetes amb el benentès que aquesta quantitat serà destinada al treball d'agençament del terreny.

2n.) Esmena Núm. 29. S'accepta el principi de la construcció del Centre Escolar per un cost aproximat de 600 milions de pessetes. En conseqüència, es proposa una assignació per l'exercici pressupostari del 1992 de 150 milions de pessetes.

3r.) Esmena Núm. 36. S'accepta l'assignació prevista inicialment de 25 milions de pessetes.

És tot, Sr. Síndic."

El M.I. Sr. Síndic General:

“Gràcies, Sr. Pujal. Aleshores, quedarien per examinar les esmenes núms. 13, 22, 27, 31 i 48. El Sr. Secretari passarà a llegir l'esmena 13.

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 13 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 53 - Obres públiques - Capítol 1 - Despeses de personal - Article 19 - Altres despeses de personal - Concepte 194 - Viatges i desplaçaments - Subconcepte 01 - Obres públiques - es proposa reduir l'assignació prevista de 2.000.000 a 1.500.000 de pessetes.

Reducció -500.000 pessetes”

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics:

“Jo no voldria allargar-me massa amb aquestes esmenes, però la previsió de la Conselleria i de Govern era de 1.800.000 pessetes; per això vàrem preveure els 2.000.000 de pessetes i demanàvem aquesta quantitat. Llavors, demanàrem a aquesta M.I. Cambra que volgués mantenir aquests 2 milions de pessetes, si us plau.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Gràcies Sr. Síndic. La Comissió legislativa de Serveis Públics es manté en la proposta de rectificació.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“És a dir, es manté en la rebaixa de mig milió de pessetes.”

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics:

“No hi ha cap problema amb la Comissió en aquest sentit, però nosaltres haurem de retallar alguna afectació que ja teníem prevista. L'acceptem. Mercès.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“S'accepta? D'acord, gràcies. Llavors, passarem, doncs, a l'esmena núm. 22.

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 22 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 54 - Serveis exteriors -Capítol 2 - Consum de béns corrents i serveis - Article 24 - Subministraments - Concepte 249 - Altres subministraments - Subconcepte 02 - Servei manteniment de carreteres - es proposa reduir l'assignació prevista de 40.000.000 a 25.000.000 de pessetes.

Reducció -15.000.000 pessetes”

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics:

“Moltes gràcies, Sr. Síndic. El càlcul de 40 milions de pessetes es basa en despeses d'altres anys i, veritablement, aquest any tots Vostès en tenen un exemple d'algunes esllavissades importants; voldria parlar de la Carretera General Núm. 2 a l'entrada del poble d'Encamp, on vàrem tenir una intervenció bastant important un divendres, dissabte i diumenge al matí, i això està reflectit en aquest Pressupost i nosaltres demanàrem que es mantingui

perquè, en algun moment no podrem fer front a les despeses que els mals naturals puguin ocasionar a les carreteres o a altres indrets del nostre país. Jo demanaria, doncs, que es mantingui la previsió de 40 milions de pessetes.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Bé, els esdeveniments de fenòmens naturals, com en aquest cas ha explicat molt bé el Sr. Montané, jo crec que sempre han succeït i sempre s’hi ha fet front, i per això ens queda sempre el recurs de recórrer a un pressupost o a una dotació extraordinària.”

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics:

“Tal com ho tinc apuntat a la meua esmena, evidentment, sempre podria passar per un crèdit extraordinari. Ara, discrepo lleugerament, i a mi em sembla que el Govern ha de tenir els mitjans per funcionar com a Govern i, per això, m’havia permès demanar els 40 milions, perquè ho considerava necessari. És tot, si cal procedirem al crèdit extraordinari. La pregunta està closa per la meua part, per part de Govern.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Algú altre Conseller voldria fer una intervenció sobre aquest tema? Jo, voldria posar una pregunta subsidiària. En els mesos que han transcorregut ja hi ha una forta inversió que s’ha fet, sobre aquest capítol?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Aquest capítol és, precisament, d’imprevisibles en cas d’esllavissades. N’hi han hagut, últimament, que encara no es deuen haver valorat les despeses.

Sí, és un dels capítols d’aquells imprevisibles que han figurat en anys anteriors i alguna vegada s’ha gastat més o menys, depèn dels esdeveniments.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Bé, personalment, estic completament d’acord amb el raonament del Govern i per això abans he mencionat que com que és un capítol imprevisible, si malauradament aquesta previsió arribés, o si ja ha arribat, es podria fer-hi front amb un pagament extraordinari.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Només voldria fer remarcar que bé, d’acord, el Govern no intervindrà més, però que en els pressupostos de tot arreu hi ha capítols d’aquest sentit, que siguin imprevisibles. És a dir, que s’ha de preveure una quantitat en un Pressupost Ordinari si no es justifica el fet extraordinari, però és igual, el Govern accepta el que digui el Consell.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D’acord, gràcies. Seguirem, llavors, amb l’esmena següent, la número 27. Si la vol llegir Sr. Secretari.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 27 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 53 - Obres Públiques -, Programa núm. 27 - Camps d’esport/liquidació -, Subprograma núm. 41 - M.I. Consell General -, Naturalesa núm.3 - Cons-

truccions i millores de terres -, Projecte núm. 86-0102 - Pave. i casal esport, med.esport -, es proposa suprimir l'assignació prevista d'1.000.000 de pessetes.

Es proposa crear un nou projecte que seria el 92-0044 - Ampliació del pavelló del M.I.C.G. - amb una dotació d'1.000.000 de pessetes, que anirà inclòs en el Servei núm. 53 - Obres Públiques -, Programa núm. 27 - Camps d'esports/liquidació -, Subprograma núm. 41 -M.I.Consell General -, Naturalesa núm. 1 - Estudis i projectes -.

MOTIVACIÓ:

En realitat aquesta despesa d'inversió correspon als estudis necessaris per a una possible ampliació del Pavelló del M.I.C.G., per tant, es considera inadequada la intitulació del projecte núm. 86-0102 i se'n proposa la creació d'un de nou."

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics:

"Moltes gràcies, Sr. Síndic. L'esmena no ens afecta a nivell pressupostari, o sigui que l'acceptem plenament. Voldria aclarir, solament, que aquest milió de pessetes el necessitarem per plànols del Pavelló del M.I.C.G. a Andorra la Vella i també voldria assabentar aquesta M.I. Assemblea, i la Comissió que, en aquest cas, no n'està assabentada, que segurament haurem de readaptar el Pavelló perquè el Bàsquet hi puguí jugar la lliga d'A.C.B. i, segurament, en els propers dies proposarem algun crèdit extraordinari per a l'adequació d'aquest Pavelló. Actualment, no tenim les xifres precises davant nostre, per això no podem fer-ho, però s'accepta l'esmena."

El M.I. Sr. Síndic General:

"S'accepta l'esmena. Llavors, passarem la paraula al Sr. Josep Garrallà."

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

"Aquí, jo voldria saber si aquestes modificacions són realment necessàries a nivell del Pavelló del Polisportiu, perquè no crec que quan es comenci la lliga de l'A.C.B. aquestes millores estiguin efectuades. Aleshores, si comencen a jugar tal com està, poden continuar durant l'any i així no ens caldrà precipitar per poder fer aquestes obres. I si l'any que ve estan a l'A.C.B., llavors es podran tirar endavant i si no hi són potser ja no ens les caldrà fer."

El M.I. Sr. Cap de Govern:

"Les normes de l'A.C.B. són que hi hagi una capacitat de seients, o sigui, per 5.000 persones assegudes. Aquí, a Andorra, no hi ha cap Pavelló actualment que tingui aquesta capacitat, i si no es fa una readaptació per arribar a un consens, jo suposo que això ho ha de fer el Club de Bàsquet, però que per molt que es faci o es readapti, els Pavellons que tenim no arribaran als 5.000, i això vol dir que el Bàsquet no pot jugar a l'A.C.B. En les condicions actuals, en qualsevol Pavelló d'Andorra, no pot accedir a la categoria d'A.C.B."

Llavors, el que proposa Govern perquè puguin iniciar la temporada, el proper mes de setembre, és una remodelació, una ampliació de cabuda del Pavelló d'aquí, d'Andorra la Vella, que, evidentment, haurem d'afinar la capacitat màxima a la que es podrà arribar, però que estarà pròxima a les 5.000 persones, als 5.000 espectadors."

El M.I. Sr. Ramon Canut:

"És més que res per centrar-nos en el debat. Vista l'esmena de la Comissió i vista l'opinió de Govern en el sentit del que ha expressat el Sr. Conseller, el Govern presentarà, cas de voler

fer una ampliació interna del Pavelló del M.I.C.G., d'Andorra la Vella, un crèdit extraordinari. Per tant, tots estem d'acord.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, si no hi ha cap més intervenció sobre aquest tema, passarem a l'esmena següent. Queda, evidentment, acceptada.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 31 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 53 - Obres Públiques -, Programa núm. 35 - Altres edificis -, Subprograma núm. 22 - Centre hospitalari -, Naturalesa núm. 4 - Edificis -, Projecte núm. 87-0082 - Centre Hospitalari -, es proposa rebaixar l'assignació prevista de 20.000.000 a 1.000.000 de pessetes.

Reducció -19.000.000 pessetes

MOTIVACIÓ:

Quan la Comissió disposi de la redacció del projecte corresponent a la rehabilitació de la Clínica Meritxell, amb els terminis corresponents a les diferents fases de la construcció, i el cost previst corresponent a cada una d'aquestes fases, considerarà que té prou informació per examinar l'oportunitat d'aquesta despesa d'inversió; per tant, s'encomana a Govern que, vistes les circumstàncies, en el seu moment presenti un crèdit extraordinari per a finançar aquesta inversió.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Bé, sobre l'esmena 31, jo demanaria al Sr. Conseller, Sr. Montané, que ens expliqués ben bé el contingut de la mateixa perquè aquí, en aquesta esmena, hi podria haver una confusió, perquè la Comissió legislativa de Serveis Públics vàrem demanar bastants informes al respecte de la mateixa i tècnics del Govern ens varen dir que era per la inversió de remodelació de la Clínica Meritxell; una inversió important i per això, per aquest motiu, la Comissió va adoptar aquesta postura. Ara sembla ser que aquest capítol no correspon exactament a aquesta titularitat que li hem donat abans. Per favor, el Sr. Montané que ens-ho vulgui aclarir.”

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics:

“Gràcies, Sr. Síndic. El Sr. President de la Comissió, té tota la raó, dins d'aquest compte el Govern hi ha imputat les despeses habituals d'acondiament dels Centres Hospitalaris existents, Santa Coloma i Verge de Meritxell, on anualment s'executen canvis d'ascensors, remodelació d'espais, aparcaments i un llarg etcètera. Es pot veure en les liquidacions dels pressupostos dels darrers exercicis, les despeses efectuades. A títol d'exemple, els dos darrers anys s'han executat com a obres més significatives, relacionades amb aquests dos Centres: els canvis d'ascensors de la Clínica Verge de Meritxell, l'import només d'aquest fet és de 11 milions de pessetes; la remodelació d'una planta de l'edifici Toyota per aparcaments d'infermeres, el preu era de 15 milions de pessetes. Per això, ens vàrem basar en càlculs d'altres anys i en inversions d'altres anys, abans de passar a l'oferta que en el seu moment es va fer de 20 milions de pessetes. O sigui, que Govern demanaria que es mantingués aquesta partida.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Bé, jo voldria que el Sr. Montané em precisés exactament si aquest capítol 31, correspon a manteniment de la Clínica Meritxell i del Centre Hospitalari o bé si també correspon a la futura remodelació de la Clínica Meritxell.”

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics:

“No correspon, en cap cas, a la remodelació de la Clínica Meritxell.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“En aquest cas, i ara ja ho he de fer a títol personal, perquè això no s’ha passat per la Comissió, jo estic completament d’acord en retirar l’esmena.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“S’accepta, per part del Consell, de retirar l’esmena que s’havia presentat? Si no hi ha cap objecció, enregistrem l’acord. Es retira, doncs, l’esmena presentada per la Comissió i ara quedaria l’última esmena a contemplar, és a dir la núm. 48.

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 48 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei Núm. 53 - Obres Públiques -, Programa núm. 35 - Altres edificis -, Subprograma núm. 25 - Despatx Central de Policia-, Naturalesa núm.1 - Estudis i projectes -, Projecte núm. 92-0037 - Estudis i projectes -, es proposa modificar la descripció de la fitxa de projectes d’inversió, deixant el següent: “Redacció del Projecte del Despatx Central de Policia i aparcament”. També es proposa reduir l’assignació prevista de 50.000.000 a 25.000.000 de pessetes.

Reducció 25.000.000 pessetes

MOTIVACIÓ:

Atès que estem a mig exercici pressupostari i encara no s’ha adjudicat la redacció d’aquest projecte, es considera suficient una assignació de 25 milions de pessetes.”

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics:

“La proposta és acceptable parcialment; és acceptable en la quantitat econòmica que proposa la Comissió, de 50 a 25 milions de pessetes, amb això estem totalment d’acord. En canvi, hi ha un error de consideració al dir que encara no s’ha adjudicat la redacció del Projecte. Això no és cert, fa més de tres o quatre mesos que es va adjudicar el Projecte a l’equip tècnic Ginjaume i Dorca. Llavors, només una qüestió de matisació i només demanaria que s’aclarís aquest concepte. És tot.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Gràcies, Sr. Síndic. Bé, aquí entrem ja en un tema una mica més profund, és la filosofia que creu la Comissió legislativa de Serveis Públics; aquí hem rectificat la projecció i direcció d’obra, hem modificat la direcció d’obra i hem deixat la dotació en 25 milions de pessetes, que com bé ha dit el Sr. Conseller, poden ser suficients per aquest any. Però la filosofia de la Comissió legislativa de Serveis Públics és que per concedir dotacions pressupostàries de qualsevol tipus d’obra, vol i creu que ha d’ésser coneixedora del Projecte i del valor total de la mateixa obra, i aquest és el motiu de la rectificació d’aquest capítol. Gràcies.”

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics:

“Jo, estic completament d'acord amb la filosofia que el Sr. President de la Comissió està suscitant; em sembla que n'hem debatut varies vegades sobre aquest tema i estem totalment d'acord amb la filosofia base, però això són uns compromisos ja adquirits. Per tant, nosaltres hem de fer-hi front i, en aquest cas, el Govern es manté en la seva demanda. És tot, no en voldria parlar més, si us plau.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord, és a dir, s'accepta l'esmena. Es demana, potser, una rectificació, si ho he entès bé, de forma?”

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics:

“Sí, sí. És una qüestió de forma, o sigui el que no podem fer, si hi havien uns compromisos adquirits fa “x”, nosaltres no podem canviar-los.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí, gràcies, Sr. Síndic. Bé, si la rectificació de forma que demana el Sr. Conseller de Serveis Públics és la qüestió de la redacció de la descripció de la fitxa, en relació a que el Projecte ja ha estat adjudicat, jo em permeto de dir-li que no cal que ens ho demani perquè considero que això és feina totalment interna de l'Executiu. Aquí, al Parlament, ens hem de dedicar, -com s'ha dit també aquest matí que això algun dia hauria de ser de veritat un Parlament-, no ens hem de dedicar a mirar com fa les fitxes l'Executiu, sinó únicament a tenir un control de l'actuació del Govern, sobre el control de la despesa pública; al Govern, hi hagi qui hi hagi, ja sabrà com ha de gestionar les seves fitxes. Nosaltres, el dia de la liquidació, ja veurem si els conceptes que hem votat corresponen a la despesa realment executada. Per tant, em permeto rectificar-li que no cal que ens demani de rectificar una cosa que si ho considera adient ja ho farà Vostè, però no crec que són nosaltres els qui li hem de dir com ho ha de fer.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, s'accepta, doncs, l'esmena presentada per la Comissió de Serveis Públics, amb la quantitat de 25 milions de pessetes sobre aquest capítol. No hi ha cap més esmena litigiosa, per dir-ho d'alguna manera? Llavors, en principi, quedaria aprovat el capítol de Serveis Públics.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Bé, jo voldria només fer una pregunta al Govern i després fer una mica d'esmena que ja em vaig pronunciar a nivell de la Comissió de Serveis Públics:

En primer lloc, el Servei Núm. 53 d'Obres Públiques, al Programa número 23, Subprograma 41, Naturalesa 2 i al Subprograma 88-0065 adquisició de terrenys, hi ha 50 milions de pessetes que se'ns va dir que venien derivats d'un Conveni firmat entre Govern i un particular, a l'Avinguda Tarragona, i això va passar al mes d'abril d'aquest any. Aleshores, aquí m'agradaria si Govern em pogués donar algunes explicacions sobre aquest Conveni, perquè aquí és adquisició de terrenys i em sembla que el Conveni tampoc no concorda totalment amb això.

Després, una altra esmena, aquesta és només també una esmena de forma, és el Servei Núm. 53, d'Obres Públiques, al Programa 32, Subprograma 35 i després el projecte 92-0039, Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell; aquí fa referència a una transferència que

ha de fer Govern a l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell i a mi em sembla que no és el lloc adequat per estar-hi perquè no és cap inversió; hauria d'estar al lloc de transferències i no aquí a nivell d'inversió. És tot."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Sí, donem temps al Sr. Cap de Govern perquè pugui repassar els seus dossiers. El Sr. Conseller de Serveis Públics demana la paraula, té la paraula Sr. Montané."

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics:

"En quant al primer concepte de l'Avinguda Tarragona, és un tracte que el Govern va fer amb un particular. Tracte que la Comissió legislativa va demanar en el seu moment i que, nosaltres, li vàrem fer passar. Jo crec que el text està en poder de la Comissió legislativa i m'abstindria aquí, momentàniament.

El concepte de l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell, potser sí que tingui raó el Sr. Josep Garrallà en què és una transferència més que una inversió. Estic totalment d'acord amb això, si és solament això el que em demanava com a pregunta."

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

"Començaré pel primer lloc: aquest Conveni el tenim, el tinc al meu poder i, precisament, no hi consta en aquest Conveni que hi hagi una adquisició de terrenys, és obres a fer i aquí jo no hi puc estar d'acord perquè si s'ha de fer compensació d'obres no és pot fer adquisició de terrenys, és una cosa o l'altra i, aleshores, és un altre tipus d'inversió. En quant al segon, si que a mi m'agradaria que això no figurés aquí com a inversió, i que figurés al lloc de les transferències corrents, sobretot a nivell de la Conselleria de Benestar, Sanitat i Treball que crec que és al qui correspondria."

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics:

"En quant al segon punt, em sembla que hi ha, o sigui que em sembla que estem totalment d'acord al Govern en el mot transferències. En quant al primer text, només puc fer que assumir-lo i crec que si hem d'entrar al detall d'aquest text seria un debat una mica llarg, però clar, Vostès tenen la paraula i el Consell avui pot demanar."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Sí, demana la paraula el Sr. Ramon Canut, sobre el mateix tema suposo, no?"

El M.I. Sr. Ramon Canut:

"Sí, Sr. Síndic. Bé, jo sóc coneixedor del Conveni aquest, penso que els demés companys de la Cambra no en són; penso que s'està donant explicacions a l'actual Conseller de Serveis Públics i això és un Conveni signat per l'anterior. Potser seria oportú que l'anterior ens donés les explicacions oportunes, demano que es llegeixi."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Sí, el problema que tenim és que, evidentment, no obra en el nostre poder aquest Conveni. No sé si el Sr. Cap de Govern en té una còpia a la seva disposició?"

El M.I. Sr. Cap de Govern:

"No, no la tinc."

El M.I. Sr. Síndic General:

“L'altra proposició seria que si està en estudi a nivell de la Comissió de Serveis Públics, que ens informi en funció del que hi hagi, no? Està en tràmit, diguéssim? Passo la paraula al Sr. Cap de Govern.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Bé, estem discutint un problema de Pressupost o d'una xifra del Pressupost. Evidentment, al Consell s'està parlant d'un capítol que no és el sol Conveni sinó que hi ha varis Convenis. Jo crec que no és avui, també ho podem discutir, però no és el moment adequat de discutir un Conveni concret. Estem parlant de Pressupostos i el Govern, en el pròxim Consell, ja des d'ara demana que s'inclouï en l'ordre del dia, no aquest Conveni sinó tots els Convenis que vulgui el Consell i que en vulguin discutir. És a dir, que estem parlant de Pressupost i demanaria que es respecti l'ordre del dia i, pel pròxim Consell, fer una demanda ja des d'ara per discutir aquest problema, aquest Conveni i els que consideri el Govern de posar damunt de taula.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Estic totalment d'acord amb la proposta que acaba de fer el Sr. Cap de Govern.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Estic satisfet per la contesta del Sr. Cap de Govern i, en el seu dia, ja ho discutirem aquí, si es dona el cas.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord. Enregistrem la proposta del Sr. Cap de Govern i la tindrem present.”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“Sí, jo he demanat la paraula, però per un altre tema concernent Serveis Públics, de caire general, ja que avui estem analitzant un Pressupost, sobretot fet a la baixa, pels temes de despeses. En tot cas, em permeto fer unes recomanacions a Govern perquè, si és el cas, les pugui prendre en consideració ja que crec que poden servir, a la llarga, per arreglar, almenys, el que és el capítol de despeses de la Conselleria.

He pogut constatar des de fora, una sèrie de punts que poden incidir directament en aquest tema del què parlo; el primer d'ells és, evidentment, la planificació de recursos humans que pot tenir dins de la Conselleria, en el sentit d'aplicació de la Llei de Transferències als Comuns. Jo penso, -ja dic des de fora perquè desconec totalment el de dintre-, que això pot ser un incentiu per reduir despeses i aprofitar recursos. Ja que parlem de recursos, un altre dels temes principals penso que són els estudis, o el cost dels estudis, o el capítol d'estudis destinats a projectes exteriors que, si no recordo malament, sobrepassen els 300 milions; penso que aquest és també un capítol important comparat o contrarestat amb el que són els recursos de la Conselleria. Si tenim tècnics dins de la Conselleria no veig per què s'han de demanar tants estudis a fora o, almenys, racionalitzar una mica aquests projectes, això possiblement ajudaria a reduir la despesa.

Una altra recomanació és que, -penso que en recullo una que havia fet un company a la mateixa Comissió-, com que la Conselleria de Serveis Públics és la que és més carregosa dins de tots els serveis, jo crec que seria interessant d'estudiar la centralització de serveis: parlo de serveis de neteja, de serveis de manteniment i, possiblement, això, adjudicar-ho a

empreses de fora. Tot això, potser ens reduiria el personal de dintre i ens podria ajudar a remetre una mica al dia el que són concretament les despeses d'aquesta Conselleria i de totes les Conselleries en general, però d'aquesta en particular, perquè és la que realment presenta un panorama més alt."

El M.I. Sr. Conseller de Serveis Públics:

"Gràcies de les seves recomanacions, Sr. Mas. El Govern n'és conscient, i és possible que aquesta Conselleria hagi de reestructurar-se després de les transferències als Comuns. Molt cert, també som conscients, que una sèrie de projectes els podem fer nosaltres, però crec que val la pena deixar passar una mica de temps, que aquestes transferències siguin efectives i, llavors, intentarem reestructurar la casa de la millor manera possible."

El M.I. Sr. Albert Gelabert:

"Gràcies, Sr. Síndic. Jo, abans de tancar aquest capítol de Serveis Públics, voldria fer una referència al que són esmenes individuals i al sistema d'introduir-les, perquè si ara donem per aprovades aquestes esmenes i tanquem el tema de Serveis Públics, no veig clar com es pot tornar després endarrera d'un acord que el Consell General ja ha pres."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Bé, jo crec que és la costum una mica que s'ha seguit sempre en aquesta Casa, de tractar les esmenes individuals al final. Llavors, òbviament, si hi hagués un canvi d'actitud en funció d'una argumentació substanciada per part d'alguna de les esmenes que s'han presentat, si el Consell tingués a bé tenir-les en compte, l'acord final seria la decisió que s'adoptés al final. Jo crec que això no altera, en absolut, la posició que el Consell pugui agafar. En tot cas, es tractaran les esmenes individuals al final i el Consell serà, en l'exercici de la seva sobirania, qui decidirà si s'admeten o no s'admeten. Fins ara el que hem fet és tractar els informes globals que han fet les Comissions."

El M.I. Sr. Albert Gelabert:

"Sí, perdó, evidentment, no poso pas en dubte que es tractaran al final del Consell, però és una opinió personal, i penso que estem amb una mica de contradicció. Dic això, perquè quan es tracta un capítol determinat, al mateix moment que hi ha una proposta de Govern, hi ha una esmena de la Comissió, o altra esmena que es pugui presentar en el si d'aquesta Assemblea i s'hauria de tractar conjuntament amb les esmenes individuals. No en vull fer una qüestió, és una opinió personal."

El M.I. Sr. Jordi Mas:

"Esperava la manifestació dels companys de La Massana en aquest sentit, perquè a la Comissió vaig fer una reserva expressa per part dels Consellers d'Encamp. Si aquest debat s'ha de postergar al final de l'anàlisi del Pressupost, quan analitzarem les esmenes personals, llavors, em reservo totalment per manifestar-me en aquell moment."

El M.I. Sr. Síndic General:

"No, no, les esmenes individuals es tractaran al final i, òbviament, el Consell s'haurà de pronunciar. Cap més observació sobre el capítol de Serveis Públics? Passarem ..., sí, Sr. Aleix, perdó."

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“No, no, està perdonat, Sr. Síndic. És referent al Conveni que ha dit el Sr. Cap de Govern que el tractaríem un altre dia; desconec totalment el tema però pel que ha dit el Sr. Garrallà, sembla ser que hi havia una partida de 50 milions de pessetes en el Projecte de Pressupost. Llavors, si es tracta un altre dia el tema dels Convenis, la partida aquesta que se'n fa? S'aprova i es deixa supeditada a l'aprovació del Conveni després, pel propi Consell General, o queda en entredit la partida? Jo solament és perquè quedi clar aquest tema, perquè sinó quedarà aquí.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“No, jo he entès que s'ha acceptat la proposta de Govern, és a dir que es manté. Es manté l'assignació pressupostària que el Govern havia posat i es farà un debat posteriorment, no solament -si ho he entès bé- sobre aquest Conveni sinó sobre tots els altres Convenis que Govern cregui convenients.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“No, el que jo he volgut dir és que estem parlant d'un concepte global, d'una quantitat global, sobre Convenis. Aquest, és un dins d'aquesta; n'hi ha una quantitat, i no veig com aquest Conveni pugui afectar aquesta quantitat si és un global. És a dir, el Govern no passarà, ni amb aquest ni amb els altres que pugui tenir, de la quantitat que voti el Consell General.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Sí, Sr. Cap de Govern, però a nosaltres, la informació que se'ns va donar a la Comissió de Serveis Públics és que aquesta quantitat anava destinada únicament a aquest Conveni, quan precisament el valor total d'aquest Conveni ja és superior a 50 milions de pessetes, perquè aquí, si no ho he llegit malament, la totalitat del Conveni anava de 100 milions de pessetes. Aleshores, jo tampoc arribo a comprendre que si aquesta quantitat és això, els altres 50 milions de pessetes d'on sortiran?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Crec recordar que el Conveni era un pagament en obra, o sigui la compensació era pel terreny que s'adquiria; anava compensat en obres que a més tenen una afectació i una indirecta per la pròpia Administració, per l'eixample de la carretera.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, passaré la paraula al Sr. Josep Garrallà i potser aquest debat el podríem deixar per un proper Consell, a suggeriment del Sr. Cap de Govern, amb tota la informació disponible.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Jo tinc el Conveni aquí, en el meu poder, si volen els hi llegiré el que és amb compensació i el que diu el Conveni, perquè és molt clar, són 100 milions de pessetes; aquí, però, hi posen 50 milions de terrenys. Aleshores, potser sí que el Sr. Miquel Aleix té raó que aquesta partida s'hauria de votar o no s'hauria de votar.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Jo crec que seria millor que se'n prenguéssim coneixement amb tota la informació disponible i ara no crec que sigui el moment més convenient per tractar-ho. Si he entès bé al Sr. Cap de Govern, és una assignació global que fa referència a diferents Convenis, llavors aquí, entrem en una matèria que ens seria difícil potser de pronunciar-nos avui. En tot cas,

hi ha el compromís del Sr. Cap de Govern d'incloure'l en un proper ordre del dia i podem fixar que al proper Consell s'hi inclogui aquest punt i que, prèviament, s'hagi tractat a nivell de la Comissió de Serveis Públics, que és la Comissió pertinent en aquest aspecte. La proposta seria aquesta i, en tot cas, seguint la recomanació que ha fet el Sr. Cap de Govern es mantindria aquesta assignació i, després, s'analitzaria no solament aquest Conveni sinó també, si ho he entès bé, els Convenis de l'exercici actual i anterior, és a dir dels dos últims anys, o sigui la globalitat del tema. Jo crec que potser seria més convenient de fer-ho amb el màxim d'informació i amb un informe preceptiu de la Comissió de Serveis Públics. Llavors, deixarem aquest tema per clos, abans però passaré la paraula al Sr. Josep Garrallà i ja el donarem després per acabat."

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

"En tot cas només vull fer una sola matisació. A l'acceptar aquests 50 milions de pessetes que van destinats a aquest Conveni no vull dir que em faci solidari d'aquest Conveni, ni molt menys."

El M.I. Sr. Síndic General:

"No, no, ja ho entenem així."

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

"Jo m'abstinc en aprovar aquest 50 milions de pessetes."

El M.I. Sr. Ramon Canut:

"Igual que el Sr. Miquel Aleix."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Llavors, si no hi ha cap més observació per part de cap altre Conseller direm que queda aprovat per majoria, però queda pendent d'examen, tal com ha suggerit el Sr. Cap de Govern en una propera sessió del Consell, el tema més global dels Convenis, no solament aquest sinó també els altres. Passarem a l'últim capítol que ens queda que és la Conselleria de Benestar, Sanitat i Treball pel que fa referència als informes de les Comissions. El Sr. Secretari llegirà l'informe de Sanitat referent a aquest capítol. Llegirem la introducció únicament."

El Sr. Secretari General:

"L'informe de la Comissió legislativa diu:

"La Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient ha examinat el Projecte de Pressupost General per a l'exercici de 1992, en aquella part que correspon al seu àmbit d'actuació i, d'acord amb allò que preveu l'article 15.2 de la Llei General de les Finances Públiques, ha acordat informar-lo favorablement, tot i formulant les observacions de caràcter general que figuren a continuació. Aquest informe, així com les corresponents observacions afecten tant al Projecte de Pressupost de l'Administració General, com als Projectes de Pressupost de les Entitats Parapúbliques següents: Caixa Andorrana de Seguretat Social, Servei Andorrà d'Atenció Sanitària i Residència Solà d'Enclar."

OBSERVACIONS:

Tot Pressupost ha de ser elaborat tenint en compte que és el mitjà o l'expressió xifrada de les línies d'actuació marcades en l'orientació política del Govern."

Aquesta Comissió considera que no ha pogut examinar el Projecte de Pressupost per a l'exercici 1992 sota aquesta perspectiva ja que ha constatat la manca de definició d'una Política Sanitària del país, on s'estableixi quin tipus de Sanitat es vol, quins serveis s'han de crear, ampliar o anul·lar, quines campanyes de sensibilització i educació sanitària i sobre estils de vida s'han de realitzar, per tal de conscienciar a la població sobre la importància de la salut, i quina interrelació ha d'existir entre els prestadors dels serveis i els usuaris o receptors dels mateixos a fi d'obtenir una òptima qualitat dels serveis prestats.

Es per això que s'encomana al Govern que procedeixi a la definició de la Política Sanitària del país, per tal que el Projecte de Pressupost per a l'exercici de 1993, el qual s'ha de presentar equilibrat, s'elabori en base a uns criteris sanitaris prèviament establerts i definits.

Mentre i tant, és considera imprescindible aprovar un Projecte de Pressupost on la voluntat política marqui ja la ineludible necessitat de contenció de la despesa de funcionament i d'inversió, i aquesta Comissió demana que el Projecte de Pressupost per al 1993 es presenti equilibrat i que tingui en compte el següent:

- * Creixement controlat de la massa salarial i definició i aplicació d'una política de recursos humans.

- * Racionalització i coordinació entre els diferents serveis de l'Administració, de manera que el cost dels serveis es tradueixi en l'obtenció de resultats proporcionats a la despesa realitzada.

A tal efecte, aquesta Comissió legislativa, després d'haver debatut àmpliament aquest Projecte de Pressupost i algunes de les principals línies per a l'establiment dels primers fonaments d'una Política Sanitària amb col·laboració amb la M.I. Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball, ha considerat oportú de formular les següents recomanacions i esmenes.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, passaré la paraula a la Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball.”

La M.I. Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball:

“Gràcies, Sr. Síndic. Bé, en relació a les esmenes presentades per la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient, al Projecte General de Pressupost per l'any 1992, en la part que afecta a la Conselleria de Benestar, Sanitat i Treball, he de dir que en les meves compareixences successives davant la referida Comissió, vaig accedir a examinar les 98 esmenes proposades. Un cop efectuades les avaluacions corresponents, he de palesar davant d'aquesta Cambra que no puc acceptar vuit de les referides esmenes. Em refereixo a les esmenes número 15, 42, 48, 85 ...”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Perdó, una mica més a poc a poc, perquè el Sr. Secretari en prengui nota.”

La M.I. Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball:

“Dic que em refereixo, quant a les esmenes que no puc acceptar, sense aturar el funcionament de la Conselleria, a les esmenes números 15, 42, 48, 85, 96 i 97, en la totalitat

de l'import pressupostari assignat, i a les esmenes números 59 i 98, en part de l'assignació pressupostària.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“La Comissió de Sanitat accepta les esmenes núms. 15, 42, 48, 85, 96, 98; aquestes s'accepten per part de la Comissió i les esmenes núms. 59 i 97, preferiríem que la Sra. Consellera de Govern argumentés cada una d'aquestes dues esmenes a fi de sotmetre-les a la votació o al debat d'aquesta Cambra.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, llavors, passarem a la lectura de les esmenes 59 i 97 si cap altre Conseller no té observacions. És a dir, que el que potser no ha quedat clar és si la Comissió retira les que ha citat la Sra. Maria Reig.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Sí, la Comissió les retira, menys dues que esperem que la Sra. Consellera de Govern les argumenti.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord. Aleshores, seria l'esmena núm. 59 que la passarem a llegir, i la núm. 97 o 98, no?”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“No, l'esmena núm. 59 i la núm. 97; és la Sra. Consellera qui ha d'explicar l'argumentació.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Llavors el Sr. Secretari llegirà l'esmena número 59.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 59 - DE MODIFICACIÓ.

Dins del Servei núm. 72 -Sanitat- Capítol 2 -Consum de Béns Corrents i de Serveis- Article 27 -Treballs realitzats per altres empreses- Concepte 274 -Treballs d'informàtica- Subconcepte 01 -Serveis Generals de Sanitat- es proposa de reduir els crèdits de 15.000.000 de pessetes a 200.000 pessetes.

-14.800.000 pessetes

MOTIVACIÓ:

S'ha considerat que, pel que resta d'any, la previsió realitzada és excessiva.”

La M.I. Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball:

“Gràcies, Sr. Síndic. Bé, pel que fa a l'esmena número 59, s'accepta en part, s'accepta per un import de 10 milions sobre els 15 milions de pessetes pressupostats i, efectivament, es considera que es necessita 5 milions de pessetes. És a dir, afegir-hi 4.800.000 pessetes, que es consideren necessaris per aprofundir estudis encaminats a obtenir indicadors sanitaris. En aquest concepte voldria assenyalar que, per cert, -com per tot altre concepte pressupostat-, previsió no és sinònim de despesa obligada, però sí de possibilitat de dur a terme una tasca

de necessari compliment per a poder disposar dels elements necessaris per fer planificació sanitària.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Bé, no sé, però crec que el desig d'aquesta Comissió era aprofundir en la filosofia, diguem, d'aquest Projecte que es diu “Projecte Tarja”. Potser ens podria explicar una mica les finalitats.”

La M.I. Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball:

“Sí, jo voldria contestar a la Sra. Presidenta de la Comissió legislativa que, si bé en un bon principi s'havia pogut lligar amb el “Projecte Tarja”, hi ha dues vessants: d'entrada potser no és el moment de parlar del “Projecte Tarja” però, malgrat tot, i aquesta és la segona vessant, sí que puc avançar des d'ara que el “Projecte Tarja”, com a tal, és un Projecte que no vull dir que hagi estat abandonat, però quasi gairebé. El que sí que és segur és que caldrà substituir-ho per altres estudis, precisament com he dit en l'argumentació que he fet per demanar que l'esmena no es mantingui, o que part de l'esmena no es mantingui; doncs, el “Projecte Tarja” serà substituït per estudis encaminats, precisament, a obtenir els indicadors sanitaris per fer política sanitària i per fer planificació sanitària. Llavors, la denominació Projecte Tarja, com s'ha pogut comprovar en el descriptiu de l'assignació pressupostària, no consta en cap indret; no consta de manera voluntària perquè, si bé s'ha vingut denominant Projecte Tarja, ens adonem que el Projecte Tarja, possiblement com a tal, no hagi de continuar viu, d'una certa manera.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí, gràcies, Sr. Síndic. A nosaltres el que ens preocupa, es digui Projecte Tarja o es digui estudis per mesurar, per tenir indicadors o per fer planificació sanitària, és tot el que sigui emmagatzematge de dades personals, la major part en temes sanitaris íntims, sense una prèvia legislació de protecció de la intimitat i de la confidencialitat. Per tant, nosaltres ens oposarem a aquesta assignació i considerem que abans, el que hauríem de tenir, és una legislació que establis estrictament la confidencialitat per evitar, el dia de demà, que persones que pateixen malalties o problemes es vegin confrontades a una voluntària o involuntària, maliciosa o no, distribució de dades que puguin afectar la seva situació de salut, per exemple. Gràcies.”

La M.I. Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball:

“Voldria contestar al Sr. Jaume Bartumeu que la seva inquietud és compartida per mi mateixa i que, precisament, en una compareixença que vaig demanar davant de la Comissió legislativa aquesta setmana, fa només dos o tres dies, es va indicar un llistat de textos legals, lleis entre altres, que es consideraven necessaris per a poder portar a terme tota la política sanitària que es vol desenvolupar des de la Conselleria. Un dels textos legals que estíem necessaris i indispensable, és un text que reguli la protecció de la persona, de la intimitat de la persona front a la informàtica. Llavors, d'acord, comparteixo la vostra inquietud però, malgrat tot, tinc l'esperança que potser podrem desenvolupar aviat aquest text i que, alhora, podrem continuar treballant, aprofundint els estudis encaminats a obtenir aquests indicadors sanitaris que necessitem; possiblement, el dia que puguem posar en pràctica aquests estudis que esperem que hagin culminat, esperem també que ja tindrem la llei que protegirà adequadament la intimitat de les persones.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, ara el Sr. Miquel Aleix i, després, ja ens pronunciarem sobre si s’accepta o no s’accepta l’esmena que ha presentat la Comissió.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Sí, el que jo volia dir, Sr. Síndic, és el que ha dit el Sr. Bartumeu, és saber si hi ha una prioritat legislativa primer en la matèria, abans d’una prioritat pressupostària a cubrir, llavors, penso que hi ha dues opcions: procedim a la votació.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, jo el que penso sobre aquesta matèria és que, actualment, en el que afecta a l’àrea sanitària, hi ha molta informació arxivada i informatitzada, entre altres, a la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Personalment, no tinc coneixement que hi hagi hagut divulgacions intempestives d’aquesta informació i jo crec que, potser, fins i tot, hi ha textos -em sembla- que reglamenten una mica l’accés als temes informàtics. No sé exactament si estan actualitzats però, en tot cas, a la pràctica no tinc coneixement a nivell professional, i quan actuava dins d’aquest camp no tenia coneixement de que n’hi hagués. És a dir, jo crec una cosa i és que -com deia la Consellera- tampoc no s’ha de fer d’una certa manera que no es pugui avançar en aquesta matèria. Jo entenc, i amb això em permeto de fer una mica un complement d’informació, entenc que es pot fer indicadors de la salut de forma anònima, no forçosament han de ser amb caràcter nominal.

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sr. Síndic, només per discrepar i per dir-li que, al nostre entendre, només que n’hi hagués un de cas, ja seria un cas de massa i, per tant, és important que protegim la llibertat de les persones.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Potser, puc fer un aclariment; aquests estudis no són per obtenir indicadors, sinó per obtenir un sistema que permeti obtenir els indicadors sanitaris, o sigui, que aquí es tractaria de posar en marxa uns treballs d’aprofundització d’un sistema d’informàtica que, després d’èsser aprovada una llei sobre confidencialitat de dades i amb tot el que s’aprovi, permetrien obtenir indicadors sanitaris. No dic que això sigui per obtenir-los, sinó per posar en marxa aquest sistema.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, passaré la paraula al Sr. Robert Cassany, després la passaré a la Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball i donarem ja per tancat aquest tema. Jo crec que ens haurem de pronunciar en un sentit o en un altre.”

El M.I. Sr. Robert Cassany:

“Jo, personalment, penso que en un àmbit tan delicat com és el de la intimitat de la persona, crec que hauríem de procedir per ordre: començar primer per una legislació que protegeixi la persona, la famosa llei informàtica i de llibertats que tenen els altres països, i a partir d’aquest moment en què tinguem la llei, llavors, penso que sí, que podrem procedir en funció d’aquesta llei, a la preparació i a l’estudi del “Projecte Tarja” o del Projecte que pugui permetre de recollir totes les dades necessàries.”

La M.I. Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball:

“Sí, gràcies, Sr. Síndic. Jo només voldria fer una última intervenció en el sentit de dir que si ens hem permès posar en el Pressupost d'aquest any aquesta quantitat de diners, és perquè només pensem començar a aprofundir en els estudis, com he dit en l'argumentació, encaminats a obtenir els indicadors sanitaris. És a dir, no per començar a recollir els indicadors sanitaris, perquè considerem que ens manca d'una banda això que dèiem, aprofundir els estudis encaminats a fer-ho, i d'altra banda, evidentment, tot el marc legal necessari que asseguri la intimitat de les persones i per això ens hem permès també de demanar-ho a la Comissió legislativa. Llavors, només era en el sentit de guanyar temps, doncs, de dir estem treballant per saber com farem aquests estudis perquè, paral·lelament, treballarem fent la Llei i, un cop tinguem la Llei i acabats els estudis, no la recollida sinó un cop tinguem això, començarem la recollida d'informació. És tot.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, la Sra. Maria Reig i tallarem aquí el debat.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Em permeto recolzar a la Sra. Consellera en el sentit de contestar al Sr. Cassany, de que si bé tots som conscients que la confidencialitat de les dades és un fet molt important, també hem de ser conscients que a Andorra sofrim les conseqüències d'una falta de control sanitari en moltes malalties que ens porten a obtenir una mortaldat, segons en quins aspectes, molt superior a la mitja europea. Per tant, jo crec que és important que aquests estudis s'estiguin confeccionant paral·lelament amb la Llei de confidencialitat de dades, perquè un cop aquesta Llei estigui aprovada es pugui posar en marxa; no sé, aquests indicadors sanitaris que ens permetran planificar la nostra sanitat d'una manera més racional i molt més realista que la que tenim fins ara.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Aleshores, si ho he entès bé, la proposta de la Presidenta de la Comissió és d'acceptar l'esmena, rebaixant-ho als 5 milions que demana la Sra. Consellera.”

La M.I. Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball:

“Demano 5 milions, en lloc dels 15 previstos.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Llavors, crec transmetre el parer de la Cambra, s'accepta per majoria, no? És perquè m'ha semblat entendre que hi havia parers contraris. S'accepta la proposta o es vol passar a votació?”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Demanem que es voti.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Que es voti? D'acord. Bé, llavors es vota.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Sí, jo voldria saber si la Sra. Maria Reig ha parlat aquí en nom personal o en nom de la Comissió, perquè a mi no m'ha quedat molt clar tot això, ara últimament.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Torno a fer l'aclariment: aquests estudis, crec que aquí hi ha una confusió de conceptes, la Sra. Consellera no demana uns estudis per obtenir indicadors, sinó uns estudis per a posar en marxa un sistema que ens permeti obtenir aquests indicadors el dia que diguem. O sigui, que no és res d'accedir a les dades d'una manera automàtica.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Sra. Maria Reig, jo li he fet una pregunta molt concreta; parla en nom personal o en nom de la Comissió. Només vull saber això.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Torno a repetir que és un aclariment.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Si em pogués contestar realment a la pregunta que li poso?”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“És un aclariment del que ha dit la Sra. Consellera.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“És a dir, perdó, el Sr. Josep Garrallà demana ...”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“En nom de l'objectivitat, no en el meu.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Perdó, el Sr. Josep Garrallà demana a la Presidenta de la Comissió, si la Comissió s'ha concertat sobre aquest tema, i si l'acceptació per part de la Presidenta és una acceptació per part de la totalitat de la Comissió o és únicament personal.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“No sé, em posa en un compromís, penso que la Comissió té el desig de donar suport a la Consellera per una cosa molt concreta, perquè va presentar fa uns dies un pla sanitari on ens va demostrar tota una sèrie de greus problemes que sofria la sanitat a Andorra i que, per falta de dades no es podien planificar adequadament i llavors va reconsiderar o va proposar de reconsiderar el que un dia poguéssim obtenir unes dades més fiables.”

La M.I. Sra. Nadia Aleix:

“Jo demano que es procedeixi a una votació, com bé ha dit la Sra. Maria Reig al començament; la Sra. Consellera ha fet vuit esmenes, d'aquestes vuit esmenes la Comissió n'ha acceptat sis, deixant-ne dues sense acceptar i jo demano que es procedeixi a la votació perquè la Comissió tampoc ha acceptat l'esmena 59 ni l'esmena 97. Per tant, que aquesta Assemblea es determini.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord, procedirem a la votació. La proposta número 1 és la de la Comissió de rebaixar en 14.800.000 pessetes l'assignació inicial que hi havia i que era de 15 milions, és a dir, de reduir-la a 200.000 pessetes; els que estiguin a favor d'aquesta proposta de la Comissió és la

número 1. La proposta número 2 és la proposta de Govern de deixar-hi 5 milions de pessetes. Llavors, procedim a la votació.”

Voten a favor de la proposta núm. 1 les MM.II. Sres. Rosa Maria Mandicó i Maria Reig, els MM.II. Srs. Jordi Mas i Gabriel Dalleres, la M.I. Sra. Olga Adellach, els MM.II. Srs. Andreu Gaspà, Albert Gelabert, Josep Garrallà, Daniel Armengol, Josep Areny, Jaume Bartumeu, Miquel Armengol, Robert Cassany i Antoni Armengol, la M.I. Sra. Nadia Aleix i el M.I. Sr. Antoni Jordi.

Voten a favor de la proposta núm. 2 els MM.II. Srs. Josep Areny, Enric Casadevall, Miquel Naudí, Joan Santamaria, Joan Pujal, Ladislau Baró i Pere Altimir.

S'abstenen els MM.II. Srs. Enric Dolsa, Miquel Aleix i Ramon Canut.

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Secretari efectuarà el recompte.”

El Sr. Secretari General:

“El resultat de la votació és: 16 vots a favor de l'esmena presentada per la Comissió, 7 vots a favor de la proposta presentada per la Consellera de Govern i 3 abstencions.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Llavors, queda acceptada la proposta d'esmena formulada per la Comissió. Passarem a l'última esmena, que és l'esmena 97. El Sr. Secretari la llegirà.”

El Sr. Secretari General:

“ESMENA NÚM. 97 - DE SUPRESSIO.

Dins del Servei núm. 73 -Benestar Social- Capítol 7 -Transferències de Capital- Article 78 -Institucions sense finalitat de lucre- Concepte 782 -Institucions sense finalitat de lucre- Subconcepte 66 -Ajudes al Tercer Món- es proposa de suprimir els crèdits de 15.000.000 de pessetes.

-15.000.000 pessetes

MOTIVACIÓ:

La Comissió considera que s'hauria de definir clarament a qui i com es destinen aquestes ajudes.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“La Sra. Bibiana Rossa té la paraula.”

La M.I. Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball:

“Bé, en relació a l'esmena número 97 per un import de 15 milions de pessetes, jo precisaré que aquests diners corresponen a ajudes internacionals benèfiques a repartir, de manera interna, entre Institucions no lucratives com Càritas i Mans Unides.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Voldria precisar que aquest és un capítol tradicional que sempre s'ha mantingut des de fa uns anys en el Pressupost de l'Estat i que és global perquè, abans es repartia per les diferents Entitats que existeixen al país, però es va arribar a un acord amb les Entitats que

s'ho reparteixen, proporcionalment, elles mateixes. És a dir, es vota una quantitat global i el repartiment l'han acceptat per Mans Unides, Càritas i no sé qui més, que tenen un repartiment proporcional per cada una, o sigui que està ja definit.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Hi ha alguna intervenció per part de la Comissió de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient sobre aquest tema? Hi ha alguna intervenció Sra. Presidenta o es manté la Comissió en la seva posició? Llavors, potser no queda cap altra opció que passar a votació, no?”

La Proposta núm. 1 seria l'esmena de la Comissió a la totalitat i l'altra, la núm. 2, seria la proposta de Govern, que seria el manteniment.”

Voten a favor de la proposta núm. 1 les MM.II. Sres. Rosa Maria Mandicó i Maria Reig, els MM.II. Srs. Jordi Mas i Gabriel Dalleres, la M.I. Sra. Olga Adellach, els MM. II. Srs. Andreu Gaspà, Albert Gelabert, Josep Garrallà, Daniel Armengol, Guillem Areny, Jaume Bartumeu, Miquel Armengol, Robert Cassany i Antoni Armengol, la M.I. Sra. Nadia Aleix i el M.I. Sr. Antoni Jordi.

Voten a favor de la proposta núm. 2 els MM.II. Srs. Josep Areny, Enric Casadevall, Miquel Naudí, Joan Santamaria, Joan Pujal, Ladislau Baró i Pere Altimir.

Els MM.II. Srs. Enric Dolsa, Miquel Aleix i Ramon Canut s'abstenen.

El M.I. Sr. Síndic General:

“El resultat de la votació, Sr. Secretari.”

El Sr. Secretari General:

“Sí, el resultat de la votació és: 16 vots a favor de l'esmena presentada per la Comissió, 7 vots a favor de la proposta presentada pel Govern i 3 abstencions.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Queda, doncs, aprovada la proposta formulada per la Comissió de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient. Llavors, si no hi ha cap més intervenció, donarem per clos el capítol de la Conselleria de Benestar, Sanitat i Treball. Bé, passarem a les esmenes individuals i quedaran pel final les parapúbliques. Quedarà també el tema de regularització de les quantitats referent a la Conselleria de Turisme i Esports. Si el Sr. Cap de Govern ens pogués facilitar la informació per escrit i en poguéssim disposar, potser ho podríem tractar abans de les esmenes individuals.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Les esmenes entre la 23 i la 33.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Un moment, si us plau, que el Sr. Secretari pugui prendre nota. Sí, Sr. Cap de Govern.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Les esmenes entre la 23 i 33, ambdues incloses, de la Comissió de Turisme i Esports, en el seu capítol 83.482 acceptades per les 7 dotzaves parts pressupostades, pel que fa als Clubs que s'han de transferir als Comuns, suposen una reducció sobre la quantitat pressu-

postada pel Govern, és a dir, sobre la proposta de Govern, de 40.002.981 pessetes; sí, 40.002.981 pessetes.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Això és la quantitat global?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Global, sí.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“És a dir, que s’hauria de fer una relació global d’aquests diferents capítols.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Si vol, al sortir, donarem la llista a la Comissió.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Està desglossat?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Aquest és el global, sí. Ho estan preparant i al final, al sortir, hi haurà la llista per a la Comissió.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Per al final de la reunió tindrem el ...”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Sí, aquesta és la quantitat global.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D’acord. Bé, així ho reprendrem al final de la sessió. Llavors, passarem a les esmenes individuals, en funció de l’ordre de recepció a Casa de la Vall.”

El Sr. Secretari General:

“Les esmenes individuals, l’annex número 7, que és la primera diu:

“Els sotasignants, Olga Adellach Coma, Enric Dolsa Font, Andreu Gaspà Picart i Albert Pujal Trullà, Consellers Generals per la Parròquia d’Ordino formulen, dins del termini establert per l’edicte de 8 de juliol i d’acord amb allò que disposa l’article 15 de la Llei General de les Finances Públiques, l’esmena al Projecte de Pressupost General per l’exercici de 1992 que es detalla a continuació:

Esmena única - de supressió.

Dins de les despeses adscrites a la Conselleria de Serveis Públics -Obres Públiques-Servei núm. 53, -Programa 24 (Canalització de Rius) Subprograma núm. 33 -Parròquia d’Ordino, -naturalesa núm. 3 -Construccions i millores de terres, Projecte núm. 91-0021 (Canalització Ansalonga-Pont de Sornàs); es proposa suprimir el total de la dotació i l’exclusió d’aquest projecte del Pressupost General.

Motivacions:

A) Per raons ecològiques: Doncs, les obres als rius provoquen danys irreparables a l'ecosistema, al paisatge i al medi natural, ja que, entre altres: Es destrueix els arbres de ribera, niu i parada d'aus autòctones i migratòries; ... Es crea una barrera física per la "biosimosi entre el riu i la terra; ... Es suprimeix els caus dels mamífers aquàtics, -si encara en queden- i els tolls laterals on solen fresar les truites; ... Es remou les pedres, xafant tota la vida sota d'elles; ... S'aboca ciment que canvia la composició química del fluid, matant la flora i la fauna aigües avall; ... I també amb els murs s'impedeix l'ancestral accés de pescadors, bestiar i usuaris tradicionals.

B) Per raons tècniques: Doncs, l'acotament del riu amb pedra i formigó armat, al canalitzar les aigües comporta un augment de la seva velocitat, i permet el pas d'un major cabal d'aigua que, allí on s'acaben els murs, s'estén amb molta més força, podent generar desastres superiors a allò que s'ha volgut arreglar. La muralla que tanca el riu, a l'hora d'aturar la sortida d'aigua, també impossibilita l'entrada de les escorrenties laterals. Això en temps normal pot transformar en patamolls terrenys que es desaiguaven pel sistema natural. En cas d'avingudes importants genera un embassament d'aigües, que o bé resten estancades, o per pròpia dinàmica obren un llit lateral fora de la canalització, i a la llarga poden fer pivotar el mur de protecció que caurà sobre el riu provocant conseqüències catastròfiques. Per fer les obres, es transita dins l'aigua amb maquinària pesada i al modificar els processos naturals d'erosió es crea una disgregació dels sòls del fons que s'havien anat compactant durant centúries; si de seguida esdevé un aiguat, el frec de l'aigua s'enduu tot el material sosmogut, rebaixant el nivell i deixant els fonaments laterals al descobert.

S'ha de dir que, si en casos molt puntuals, cal fer un mur -allí on cal protegir vivendes-, en general és millor deixar córrer les aigües que, al estendre's, baixen més manses. Els mateixos arbres actuen de fre; i un cop passat l'aiguat solament s'ha de netejar les prades de la pinata.

C) Per raons jurídiques: Doncs, el riu d'Ordino, resta en un estat encara acceptable i no s'hi ha actuat amb treballs importants. Una obra com la que es proposa comportaria, per demandes d'altres veïns, la seva successiva canalització amb la subsegüent destrucció.

Entenem que les motivacions que concorren en aquesta obra, van a l'encontre dels més elementals principis de l'Estat de Dret. Podríem esmentar diferents Articles del vigent Codi de l'Administració del 29 de març del 1989, per recolzar la nostra demanda però, de moment, reproduïm l'Apartat 2 de l'Article 59, -Capítol V La responsabilitat administrativa- que diu el següent: Constitueixen causes de responsabilitat administrativa:

"2.- El risc anormal, originat per la realització d'activitats administratives que exposin un o alguns administrats a un perill particular i excepcional, àdhuc si aquelles activitats es portaven a terme en interès general."

Tot l'anteriorment exposat és el que tenim a bé de portar al coneixement de V^a M.I. Sria., amb el prec que vulgui donar-hi el tràmit reglamentari."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Jo crec que l'exposició dels Consellers de la Parròquia d'Ordino és prou explícita; llavors, potser demanaria si hi ha algun Conseller General que vulgui fer alguna observació sobre aquest tema, o el Sr. Cap de Govern, ja que fa referència, segons he cregut entendre, a

un Conveni passat per l'Administració. Hi ha algun complement més d'informació abans de pronunciar-nos sobre l'esmena presentada pels Consellers d'Ordino?"

El M.I. Sr. Jordi Mas:

"Bé, jo comparteixo plenament el criteri dels Consellers d'Ordino amb el fons de preservar els rius. El que passa és que com a membre de la Comissió de Serveis Públics, i penso que d'altres també ho tenen, l'afectat per aquests Convenis va enviar una carta dient que, possiblement, estaria disposat a canviar el Conveni però rebent una quantitat de diners. Jo penso que això és una opció totalment de Govern i no sé el Govern que en pensa al respecte, si és que es pot arreglar o no, però el problema és que ve d'un Conveni signat anteriorment."

El M.I. Sr. Cap de Govern:

"El Govern, en aquest cas concret, només vol fer remarcar als Consellers que han presentat la moció que, fora ja del cas concret, evidentment, hi ha un compromís; l'anul·lació d'aquesta partida podria comportar, no sé, una demanda de danys i perjudicis per no complir el compromís. Però, a part d'això, el que vol fer remarcar el Govern és que, amb aquesta mesura de suprimir del Pressupost un mur, si la política territorial d'Ordino és el prohibir fer murs al riu, jo crec que no pot assolir el seu objectiu que és el fet d'oposar-se a la construcció de murs, perquè després de les autoritzacions o denegacions de Govern hi ha el contenciós administratiu que, a falta de Llei, autoritzaria aquest mur. És només una observació que faig a Ordino. Respecte a la qüestió econòmica, el Govern no es pronuncia i s'absté."

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

"Bé, jo comparteixo l'opinió del Sr. Cap de Govern, però a mitges: perquè si un qualsevol particular a la Parròquia d'Ordino vol fer un mur de contenció a vora del riu, primer haurà de demanar permís al Quart afectat i després a l'Honorable Comú."

El M.I. Sr. Síndic General:

"En tot cas, una demanda d'informació personal. La política del Comú d'Ordino és de no autoritzar murs de contenció al riu?"

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

"Bé, això nosaltres ja ens hem manifestat dins del plec de l'esmena que hem presentat i, aleshores, lògicament, els polítics d'Ordino no volem que es destrossin els rius, tal com considerem que en algunes altres Parròquies, i en alguns llocs estrictes, s'ha fet."

La M.I. Sra. Maria Reig:

"Bé, jo, per ajudar una mica a les raons ecològiques que donen els de la Parròquia d'Ordino, voldria fer una reflexió; la canalització del riu, sigui on sigui, a part dels danys irreparables a l'ecosistema, porta una erosió al propi riu i que de res serveix -per dir algo- fer uns murs de contenció alts quan, al cap d'uns anys, la mateixa corrent del riu -un riu canalitzat baixa amb molta més rapidesa que un normal- erosiona el llit del riu de tal manera que produeix una baixada del llit, el que fa que els murs de contenció que es puguin haver fet en aquell moment es descalcin i provoquin els mateixos danys. O sigui que, no sé, potser aquesta esmena de la Parròquia d'Ordino ha de servir per fer reflexionar a la Conselleria de Serveis Públics, en quant a la política de canalització de rius, perquè veig que en el Pressupost hi ha

quatre o cinc obres destinades a canalitzar els rius, que fan uns set milions de pessetes d'obra pública, per això.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, jo aquí veig dos problemes: el primer, és que hi ha un Conveni, segons he entès, entre el particular i Govern, per fer una obra i després hi ha la demanda -jo crec legítima- de la Parròquia d'Ordino, que no es faci aquesta obra en concret. Llavors, si s'accepta l'esmena d'Ordino, queda sense assignació la possible indemnització que s'hauria de donar al propietari, corresponent a l'obra aquesta de canalització. És a dir, que no es podria potser desglossar el tema aquest en dues parts.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, nosaltres proposem que no es canalitzi el riu, però no demanem que surti la dotació d'aquesta partida; el que demana la Parròquia d'Ordino és que la dotació que hi ha en el Pressupost, que no serveixi per canalitzar el riu sinó que serveixi per indemnitzar al propietari. És a dir, que al que no ens oposen pas, lògicament, és que a la signatura d'aquell Conveni, si hi ha d'haver això com a indemnització, se li aboni; nosaltres al que ens oposem és a que es canalitzi el riu.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Per a millor informació, el propietari, verbalment perquè no ho té firmat, no accepta indemnització; vol el mur. Evidentment, ho ha dit verbalment.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord. Hi ha quatre Consellers més que tenen la paraula, per ordre: el Sr. Jordi Mas, el Sr. Josep Garrallà, el Sr. Enric Dolsa i el Sr. Antoni Armengol. Després, demanaria que la Cambra es volgués pronunciar.”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“Per precisió i informació del Sr. Cap de Govern, abans he fet menció d'una carta que el particular m'havia enviat com a Conseller i n'hi ha d'altres que suposo que la tenen; per això ho he comentat dient que ell, en contrapartida, acceptaria els diners amb interessos, possiblement, i amb una altra condició que ja no depèn d'aquesta Cambra. Llavors, potser, és el Govern. No en té constància el Govern?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“A nosaltres no ens consta. Ens consta a Govern la paraula de que volia el mur; les cartes que puguin tenir els Consellers no ens consten.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Amb referència a aquesta carta que ha mencionat el Sr. Jordi Mas i que, a més a més, ell diu que: “després d'unes converses amb Govern, d'haver tingut unes converses amb Govern”. Aleshores, jo no sé el que hi ha aquí. Acceptaria això suposo, perquè ell no sé com s'ho ha inventat, doncs, tot aquest problema; el que sí que posa són unes condicions que, després no sé si seran acceptables pel mateix Comú d'Ordino. Això es una altra història, però ell està disposat a negociar-ho això, perquè, personalment, ha portat una carta dient que està disposat a la negociació aquesta.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, abans de passar més paraules, si hi ha una carta de l'interessat que s'adreça a la Comissió, potser el millor seria llegir-la per prendre coneixement de la matèria o ens allargarà? No, deia que s'allargarà molt aquest debat perquè veig que hi ha moltes demandes, jo crec que ens hem de pronunciar en funció de la informació que tenim a la nostra disposició; sembla ser i se'ns manifesta que hi ha una carta de l'interessat a la Comissió de Serveis Públics o al Govern, no? La passem a llegir? El Sr. Enric Dolsa si la pot subministrar al Sr. Secretari i la llegirem.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Sr. Síndic, és una carta oficial a la Comissió o als Consellers, o privada a uns Senyors?”

El M.I. Sr. Síndic General:

“És una carta adreçada pel propietari al Sr. Conseller de Serveis Públics, és a dir, adreçada a Govern.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Al Govern no la tenim.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“A veure, el Sr. Enric Dolsa que és qui tenia la carta, si ens ho pot aclarir.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, lògicament, si Govern no en té constància d'aquesta carta, jo el que entenc és que seria de molt mal gust llegir-la aquí. Aleshores, per no polemitzar i avançar en aquest tema, demano al Sr. Síndic que passi a votació.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“La votació es faria sobre que es retira l'assignació pressupostària que hi ha prevista o si s'accepta? La proposta és: “Es proposa suprimir el total de la dotació i l'exclusió d'aquest projecte del Pressupost General”. És que jo hi veig un problema aquí, hi ha un compromís de l'Administració i sí tornéssim a llegir l'esmena única de supressió que fa la Parròquia d'Ordino sobre aquest tema, per veure si jurídicament ...”

El Sr. Secretari General:

“L'esmena diu:

“ESMENA UNICA - DE SUPRESSIO.

Dins de les despeses adscrites a la Conselleria de Serveis Públics -Obres Públiques- -Servei núm. 53, Programa núm. 24 (Canalització de Rius) Subprograma núm. 33 -Parròquia d'Ordino -naturalesa núm. 3 -Construccions i millores de terres, Projecte núm. 91-0021 (Canalització Ansalonga-Pont de Sornàs); es proposa suprimir el total de la dotació i l'exclusió d'aquest projecte del Pressupost General.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, llavors, es passaria a votació si s'accepta o no l'esmena presentada pels Consellers de la Parròquia d'Ordino.”

Voten a favor de l'esmena presentada pels Consellers Generals de la Parròquia d'Ordino els MM.II. Srs. Enric Casadevall i Miquel Naudí, la M.I. Sra. Maria Reig, el M.I. Sr. Enric Dolsa,

la M.I. Sra. Olga Adellach, els MM.II. Srs. Andreu Gaspà, Albert Gelabert, Josep Garrallà, Daniel Armengol, Guillem Areny, Ladislau Baró i Pere Altimir, i la M.I. Sra. Nadia Aleix.

Voten en contra de l'esmena els MM.II. Srs. Jordi Mas, Gabriel Dalleres i Antoni Armengol.

S'abstenen el M.I. Sr. Josep Areny, la M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó, i els MM.II. Srs. Jaume Bartumeu, Miquel Armengol, Robert Cassany, Joan Santamaria, Joan Pujal, Miquel Aleix, Ramon Canut i Antoni Jordi.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si algun Conseller vol fer alguna observació o alguna constància en acta.”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“Sí, únicament fer una justificació de vot; ja he dit abans que compartia plenament l'esperit de l'esmena presentada pels Consellers d'Ordino; els Consellers d'Encamp, els dos que hem votat en contra de l'esmena, entenem que el Govern ha de disposar de les eines necessàries per fer front als Convenis que ha signat en algun cert moment.

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“La meva votació va en el mateix sentit que el Sr. Jordi Mas, considero que hi ha un Conveni firmat del Govern amb aquest Senyor i no puc votar en contra.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“Precisament, per evitar que el Govern pugui fer front a les despeses aquestes que comporta, es podria votar una esmena d'addició en el capítol que correspongui, a terrenys o bé on sigui dins del Pressupost, perquè el Govern pugui disposar d'aquesta quantitat; això és una solució que es podria adoptar.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Jo crec que seria la solució idònia. És a dir, canviant l'intitulat i deixant la partida pressupostària per poder fer front al compromís que, en el seu moment, el Govern va contreure amb aquest particular.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“M'adhereixo totalment al que acaba d'indicar el Sr. Josep Garrallà.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sr. Cap de Govern, que li semblaria la proposta que, d'una certa manera, es reduiria potser a fer un canvi d'intitulat d'aquesta partida pressupostària? És a dir, deixant-hi la quantitat, però deixant ben clar que no va destinada a construir el mur en qüestió, sinó que va destinada a indemnitzar al propietari.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Jo voldria fer una pregunta. I si el propietari recull la indemnització i fa una sol.licitud per fer el mur? El Govern haurà de denegar la sol.licitud; no hi ha cap Llei ni del Comú d'Ordino, ni del Govern, ni del Consell, ni cap Reglament, que prohibeixi a un propietari de fer un mur. I afegiria que, potser, no som sensibles a que fa sis o set mesos o un any que funciona un Tribunal Contenciós Administratiu i Fiscal i el Govern a totes les súplices

denegades hi té, automàticament, recurs a les dues instàncies, i en perd o en guanya el Govern. Per tant, si al Govern -jo crec que d'acord amb la Llei- hi ve una demanda d'aquest Senyor o d'un altre que demana un mur, amb indemnització del mur o sense indemnització, malgrat tingui denegat el recurs sobre el Comú d'Ordino, el Govern no té base legal per denegar la construcció d'aquest mur. És a dir, si el Comú d'Ordino vol seguir una política de que no hi hagi murs, ha de prendre per Ordinació, o per Llei, o aquest Consell pot fer una Llei dient que a Ordino no hi haurà canalitzacions de riu, però tal com està la situació, el Govern és impotent per denegar un mur a un particular d'Ordino."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Passaré la paraula a la Sra. Maria Reig sobre aquest tema i després al Sr. Enric Dolsa per veure si hi ha una Ordinació del Comú d'Ordino que estableixi alguna cosa en la matèria."

La M.I. Sra. Maria Reig:

"Bé, jo crec que si arriba mai aquest supòsit, el Comú d'Ordino, com d'altres vegades, sabrà afrontar un problema com aquest, vist que també ha passat d'altres coses en el pla d'urbanisme i ha sabut buscar l'estètica i no la Llei; convèncer a la gent també que millorar l'ecosistema o el paisatge és una cosa de tots, no només d'un propietari o d'una Llei determinada.

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

"Bé, una mica és el que acaba de dir la Sra. Maria Reig, és exactament o pràcticament el que jo volia dir, però ratifico el que he dit abans; si un particular vol construir un mur, primer ho haurà de demanar al Quart i després al Comú corresponent, abans d'arribar a Govern. En canvi, si és el Govern qui el fa, és bastant diferent tot això."

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

"Sí, gràcies Sr. Síndic. Només per intentar a veure si poguéssim conduir el debat pressupostari per uns mínims canals reglamentaris; jo entenc el sentit de l'esmena d'addició que ara formulava el company Conseller de La Massana, Sr. Josep Garrallà, però a mi em sembla que no és procedent. Acabem de fer una votació per mantenir un Pressupost formulat per Govern i informat per la Comissió, o bé per aprovar una esmena que havien formulat, dins d'un termini reglamentari, uns altres Consellers Generals? Jo voldria manifestar, a més a més, que no considero procedent que una vegada feta aquesta votació, ara es faci una esmena diferent sobre el mateix tema, perquè si continuem en aquesta via, no hi tinc cap inconvenient personalment, però aleshores no caldrà que fem reunions de Comissions, això ja ho he dit aquest matí."

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

"Passo."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Bé, llavors, queda aprovada l'esmena presentada per la Parròquia d'Ordino. Sr. Secretari, si us plau."

El Sr. Secretari General:

"Sí, l'esmena queda aprovada per 13 vots a favor, 3 vots en contra i 10 abstencions."

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, passarem a la següent esmena.”

El Sr. Secretari General:

“La següent esmena individual és l'annex número 8, que diu:

“Els sotasignants, Consellers Generals de les Valls d'Andorra, desitgen formular, dins del termini establert per Edicte de V^a M.I.Sria., i a l'empara d'allò que disposa l'article 15 de la Llei General de les Finances Públiques, le esmenes al Pressupost General per a l'exercici de 1992, que es detallen a continuació:

ESMENA NÚM. 1 - AL PROJECTE DE PRESSUPOST DE LA CONSELLERIA DE SERVEIS PÚBLICS.

Dins de les despeses adscrites al Servei 53 -Obres Públiques- en el Programa 35 -Altres Edificis- Subprograma 27 -Habitatges Socials, esmenat per la Comissió legislativa de Serveis Públics, la qual proposa canviar aquesta denominació per la de “Pla del primer habitatge” -Projecte 92.0035, -Redacció de Projecte- amb una assignació de 25.000.000 de pessetes i en el Projecte 92.0036 -Construcció d'edificis- amb una dotació d'1.000.000 de pessetes, es proposa de suprimir ambdós crèdits.

MOTIVACIÓ:

Conscients del problema existent al Principat d'Andorra pel que respecta als habitatges on hi ha un fort desequilibri entre l'oferta d'aquests, tant de lloguer com de venda, i la demanda interior, on el preu de mercat és molt elevat i els crèdits que atorguen les entitats bancàries per accedir a un habitatge de propietat són de curta durada i alt cost.

Considerem que s'han d'aportar vies de solució a aquesta situació mitjançant la definició d'una Política de l'Habitatge on es determini les línies d'actuació que s'han de dur a terme des del Govern en col.laboració amb la resta de les Institucions Públiques i Privades del país i s'ha d'elaborar una Llei d'Arrendaments d'habitatges i de locals de negoci. Aquesta legislació ha de permetre posar en marxa mecanismes reguladors del mercat amb l'aplicació de mesures operatives i eficaces.

Per tant, amb la construcció des del Govern d'aproximadament 100 habitatges no es resol la situació més amunt exposada al no fonamentar-se en un pla d'acció general on es plantegi el model de creixement econòmic i social del Principat.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, llavors, primer passarem a la primera esmena que presenten conjuntament la Parròquia d'Ordino i de La Massana i llegirem les firmes que acompanyen el document.

El Sr. Secretari General:

“Sí, és que el nom dels Consellers està al final de l'escrit. Està signat pels Senyors, Josep Garrallà, Albert Gelabert, Daniel Armengol, Guillem Areny, Andreu Gaspà, Olga Adellach, Albert Pujal i Enric Dolsa.”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

Bé, ja havia expressat una reserva en el si de la Comissió en el moment en què vàrem analitzar aquest Projecte. Evidentment, tots som conscients del tema delicat que presenten, avui potser menys que ahir, però encara estem en una època difícil, i el que sí que voldríem fer és no ser ni tan dràstics ni posar-n'hi ni no posar-n'hi. En tot cas, voldríem aportar una

proposta, després d'estudiar l'esmena presentada pels Consellers Generals de la Parròquia d'Ordino i de La Massana, en el sentit que es dotessin aquestes partides pressupostàries i que es destinessin a trobar fórmules eficaces, més concretes i bastant diverses per poder accedir a l'habitatge. No considerem que el Govern hagi de fer de promotor, ni que hagi de fer edificis ni que els hagi de finançar a qualsevol Parròquia, és igual sigui on sigui; pensem que hi pot haver d'altres fórmules, donat que avui, ja ho he dit adés, no és la mateixa situació que abans perquè avui en dia es poden trobar pisos en unes altres connotacions i uns altres preus que no es trobaven, per exemple, fa un any. És tot."

El M.I. Sr. Robert Cassany:

"Gràcies Sr. Síndic. Jo voldria prendre la paraula, ben entès, per oposar-me a l'esmena feta pels companys de dues Parròquies i voldria recordar que en l'última legislatura, el Govern va comprar uns terrenys per edificar unes vivendes a fi de facilitar l'accés a la propietat dels joves andorrans. Nosaltres, dins del Consell, erem també una colla de Consellers partidaris d'aquest sistema. És clar que, negar que tenim a Andorra un problema d'habitatge seria tapar-se els ulls i negar l'evidència; aquest problema d'habitatge es posa a dos nivells diferents i a la vegada complementaris. El primer, és la dificultat de trobar apartaments de lloguer a un preu que guardi relació amb els salaris percebuts. El segon, és la dificultat per les joves parelles andorranes que enceten la vida en comú, d'adquirir un pis de propietat a unes condicions que el seu salari els hi permeti sense hipotecar-se tota la seva vida. La generació d'andorrans que hem tingut el privilegi de no conèixer aquest problema s'està acabant cada dia més. Vivim en una Andorra on s'ha construït molt i on avui l'escassetat dels terrenys fa que aquests s'hagin posat a uns preus molt elevats, i també vivim en un país on les contingències climatològiques fan que la construcció també sigui cara. En conseqüència, el preu de les vivendes, tant de compra com de lloguer, estan -diguem- no diré prohibitius però sí molt elevats en funció de les possibilitats dels joves andorrans que debuten en la vida activa, i als quals la possibilitat d'accedir a la propietat de la seva pròpia vivenda se'ls fa cada dia més minsa. Aquests casos, són molt nombrosos en les Parròquies de forta població com Andorra i Escaldes, en les altres Parròquies no ho sé, la qual cosa explicaria una mica l'esmena que han fet dues Parròquies que, sortosament, no semblen estar confrontades amb aquest problema. Tots els arguments que es puguin aportar contra aquest pla d'accés a la propietat de la vivenda no són, en aquest moment, acceptables si tenen per efecte el retardar aquest primer pas. Que hem de fer una Llei d'Arrendaments, això ja fa dies que en parlem i és indiscutible que s'ha de fer. Que hem d'estructurar una política d'habitatge amb la col.laboració de la resta de les Institucions Públiques i Privades també és una cosa ineluctable, però que això no serveixi de maniobra dilatòria per passar el temps; els que estan pendents de les nostres decisions no tenen temps. No hem sigut ni serem mai partidaris de l'intervencionisme a ultrança de l'Estat, ni volem fer d'Andorra un país d'assistits, però sí que tenim clar que allí on l'empresa privada és deficient l'Estat ha d'intervenir per a suplir-la i donar, d'aquesta manera, un impuls a la iniciativa privada marcant-li el pas. Mal favor fariem a Andorra, de fer andorrans que no tinguin res que els arrelhi materialment a la seva terra; penso que tot andorrà ha de tenir d'Andorra quelcom més que un treball i un passaport; penso que tot andorrà ha de ser propietari d'una petita parcel.la d'aquest país per arrelar-s'hi i tenir algo d'ell, per estimar-lo i defensar-lo com tots nosaltres, els que estem aquí.

Aquest primer pas, que és la construcció de cent vivendes a Santa Coloma, no volem tenir la responsabilitat d'aturar-lo. Sabem tots que després, la iniciativa privada, tal com ho demana el Sr. Jordi Mas, emparant-se amb les Lleis que suposo haurem de votar, prendrà el

relleu de l'Estat. A més a més, voldria remarcar que aquesta intervenció de l'Estat és una intervenció, diguem-ne, una inversió momentània, ja que aquesta inversió és recuperable sigui a través del preu de venda sigui dels lloguers. No crec que això sigui malbaratar els diners públics sinó que, al contrari, es donar al diner públic una afectació en sentit humà i a l'ensems nacionalista.

Som conscients que hi pot haver altres mètodes per accedir-hi, per procurar que els andorrans puguin accedir a la propietat de la seva vivenda, però com que el temps apressa, penso que el primer pas que hem de fer és executar aquestes vivendes, vist que ja tenim un projecte a nivell de Govern, i no crec que ens haguem d'aturar mentres s'estudien d'altres fórmules. Res més.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Bé, després de l'exposat que ha fet el Sr. Cassany sobre l'aspecte social de la qüestió, és cert que hi ha una preocupació de la manera en què aquesta prova pilot es podrà portar a terme. És cert també que hi ha dubtes importants per part dels companys d'algunes Parròquies, per veure de quina manera aquesta prova pilot podrà arribar a bona fi. No és menys cert tampoc el fet que ha de ser una prova pilot, i aquesta ha de ser des de la tasca que ha de tenir l'Estat; aquest matí aquest Consell ha aprovat la filosofia expressada per la Comissió de Finances en el seu informe. La Comissió de Finances ha dit, i ho hem aprovat aquest matí, que l'Estat haurà d'assumir un paper de motor de l'economia, mitjançant la realització, ara i en els propers anys, d'aquelles obres públiques que són indispensables per la reconversió de l'economia i de la societat andorrana. Jo demano que aquesta Cambra faci confiança a l'Executiu per aquesta prova pilot, que li faci confiança pel reglament d'aplicació i d'adjudicació d'aquestes vivendes, perquè avui són una necessitat real i urgent, i en funció de l'aplicació d'aquesta prova pilot, aquesta Cambra tindrà la paraula. No demano res més.”

El M.I. Sr. Albert Gelabert:

“Gràcies Sr. Síndic. Som conscients, evidentment, de l'existència d'aquesta problemàtica social i negar-la, -crec que amb paraules del company Robert Cassany-, seria tapar-se els ulls. Penso que podem dir que compartim en el fons tots els problemes que han vingut exposant els diferents companys fins ara, concretament el Sr. Robert Cassany i el Sr. Ramon Canut. En el que no estem d'acord és amb la forma: al nostre entendre el Govern ha de ser el promotor i l'inductor d'aquesta política per a facilitar l'accés a l'habitatge; o sigui, ens oposem amb la forma que sigui el Govern, com a Institució, el que compri el terreny, el que construeixi i el que vengui o llogui els apartaments i, com ja hem dit en d'altres ocasions, que actuï de promotor immobiliari, per dir-ho en uns termes que tothom compregui.

En quant a la intervenció del Sr. Jordi Mas diré que, per part dels companys de La Massana, els d'Ordino suposo que ja ho faran després, no hi hauria cap problema en modificar l'esmena que hem presentat, i enfocar-la a l'inici d'aquesta política d'accés a l'habitatge, si aquesta modificació de l'esmena presentada hagués de servir per assolir un consens o un acord àmpliament majoritari en aquest Consell General. Res més, gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Té la paraula el Sr. Miquel Naudi, després el Sr. Enric Dolsa i el Sr. Robert Cassany. Si algú més vol demanar la paraula i després passarem a la votació. Sí, el Sr. Joan Santamaria i el Sr. Cap de Govern. Ningú més vol intervenir sobre aquest tema? Llavors, tancarem ja el

debat aquí. El Sr. Jaume Bartumeu, també. Ningú més? Bé, doncs, donarem per tancat el torn de paraules.”

El M.I. Sr. Miquel Naudí:

“Gràcies, Sr. Síndic. Jo només voldria deixar constància, en nom dels companys Consellers Srs. Josep Areny i Enric Casadevall, i en nom propi, en relació als habitatges socials esmenat per la Comissió legislativa de Serveis Públics, la qual proposa canviar la denominació per la de Pla del Primer Habitatge. Voldria deixar constància del nostre recolzament a l'esmena presentada, de manera conjunta, per les Parròquies de La Massana i d'Ordino i de l'esperit que predomina en la nostra posició. Efectivament, no tenim cap voluntat d'oposar-nos a que tot ciutadà tingui dret d'accedir a una vivenda digna, sinó tot el contrari. Tanmateix, opinem que no és funció del Govern promoure de manera directa qualsevol operació immobiliària de vivendes dites socials. Creiem que una política d'accés a la vivenda per a tothom podria passar per l'atribució de crèdits preferencials a través d'una Entitat que, si bé podria ser pública, no hauria de tenir connotacions polítiques directes. És tot.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, jo, primerament, em voldria manifestar en nom dels companys i en nom propi, de que el camí que ha proposat el Sr. Jordi Mas, per la nostra part, seria totalment acceptat. Després, ja contestant al Sr. Robert Cassany quan abans ha dit que les Parròquies que presentaven aquesta esmena segurament no tenien el problema de vivendes socials, li voldria dir al Sr. Cassany que això no és així. És a dir, segurament que, tant a la Parròquia de La Massana com a la Parròquia d'Ordino hi ha gent que necessiten aquesta vivenda social. Aleshores, si jo estic en contra d'això, i parlo ara particularment, i suposo que els meus companys s'hi adheriran, la filosofia d'anar en contra d'aquestes vivendes socials no és pel fet social en si, sinó que al contrari, crec que seria una discriminació social, el fet d'agafar cent famílies i posar-les totes al mateix conjunt residencial com a vivenda social. Jo crec que fora d'Andorra ja ha quedat totalment demostrat que això no funciona i que al final són “ghettos” de marginació. Llavors, jo crec que les vivendes socials han d'estar repartides i aquesta gent s'ha d'integrar, tant a diferents edificis com a diferents Parròquies i han de ser ells qui han de poder triar el lloc de residència i la Parròquia on volen viure i no que els hi diguin: “heu d'anar tots aquí”.”

El M.I. Sr. Robert Cassany:

“Bé, en una cosa estic d'acord amb Vostè i és que la terminologia de vivenda social, que nosaltres no hem empleat mai, però que s'ha empleat perquè ha interessat o bé, en fi, no és la terminologia adequada. La terminologia adequada és vivendes per facilitar l'accés a la propietat, aquesta és la terminologia. En quant al que diu Vostè de que posar cent famílies juntes es fa un “ghetto”, li recordaré, aleshores, que a Andorra la Vella i a Escaldes tot són “ghettos”, perquè si mirem la Prada Casadet, hi ha més de cent vivendes, més de cent famílies agrupades en un espai molt més petit que les cent vivendes que es faran aquí, a Santa Coloma, i ja dic que es faran perquè espero que la vostra esmena no prosperi. Vostè diu que el Govern no ha de ser promotor, doncs estic totalment d'acord, perquè jo sóc un lliberal i sempre he preferit l'empresa privada a l'empresa d'Estat. Però, com he dit abans, quan l'empresa privada està deficient, i és el que ha passat fins ara, no hi ha hagut cap promotor que hagi volgut iniciar una política de fer apartaments a pagar a llarg termini i a vendre a uns preus raonables, serà perquè els terrenys són cars, la construcció és cara, -vull dir que d'excuses n'hi ha moltes-, però jo crec que al fer aquestes vivendes, i ara ho estem vivint aquí, ha donat -diguem- una

incitació a l'empresa privada; per quant veig la reacció de tota una sèrie de Consellers d'aquí que ja volen que aquesta empresa privada es faci càrrec de fer aquestes vivendes i me'n felicito, i és el que voldria. Ara, de moment, aquestes primeres, aquest primer pas que crec que l'hem de fer, i l'hem de fer conjuntament i votar-ho tots. Després, mentrestant, que l'empresa privada agafi la successió del Govern i, llavors, ens en felicitem tots, però de moment no crec que puguem aturar aquest projecte, no seria bo pel país. Penso que el Govern si no ha de fer de promotor i si no ha d'intervenir massa en el sector privat, també té una obligació que és la de protegir a tots els ciutadans i, sobretot, als més desfavorits. No diré res més."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Sí, té la paraula demanada el Sr. Santamaria."

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

"Gràcies, Sr. Síndic. Com és comprensible, els Consellers de Sant Julià, adoptarem una postura de recolzament amb aquesta iniciativa a la qual hi vaig tenir una certa participació quan era al Govern. Però no voldria deixar passar una sèrie de coses que he sentit aquí, que no vull pas dubtar que s'han dit amb bona voluntat però, està clar, com ha dit molt bé el Sr. Cassany, no sé si amb aquestes paraules, aquests joves andorrans que esperen un primer habitatge el que necessiten és el primer habitatge i no bones paraules, i està bé això dels crèdits preferencials, però mal podrà fer crèdits preferencials un Govern que ja té prou dificultats per assumir el seus de funcionament normal. Per tant, la diferència entre aquesta promoció pública i les evidents futures promocions privades que es poguessin donar, penso que podrien funcionar dins del marc de l'I.N.A.F., o el que sigui; però, aquesta és l'única diferència amb un privat i és que si no pretenen perdre diners el que tampoc pretenen és guanyar-ne, com ha dit molt bé el Sr. Cassany. Jo crec que això no s'ha remarcat prou, aquí es va adquirir un terreny, penso que amb unes bones condicions econòmiques, es tracta de construir uns pisos -diguem-ne- normals, sense luxes, i es tracta d'amortitzar-ho en un temps i amb un finançament que puguin assumir aquests joves als quals pretenem donar accés. Per consegüent, una vegada finalitzada aquesta operació, l'Estat Andorrà no hi haurà invertit exactament ni cinc cèntims i haurà recuperat la inversió. Per tant, no és que ho hagi de fer sistemàticament, si el públic s'hi vol substituir quan els organismes financers tals com l'I.N.A.F estiguin funcionant, potser es podrà canviar la situació, però, de moment, em penso que aquests joves andorrans el que esperen és que aquesta Cambra, en lloc de fer el que ha fet durant una sèrie d'anys, massa repetidament, que és xerrar molt i treballar poc, es xerri menys i es faci més."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Sí, queden dos torns de paraules, el Sr. Cap de Govern i el Sr. Jaume Bartumeu; després, el Sr. Enric Dolsa, per al·lusions, respondrà al Sr. Robert Cassany, i si alguns altres membres volen respondre sempre quedarà l'opció, després de la votació, de fer una constància en acta explicativa del vot. Ho faig amb l'ànim de no allargar innecessàriament el debat i que no sigui massa repetitiu, i em sembla que ja s'han plantejat una mica tots els punts de vista. Llavors, donaré la paraula al Sr. Cap de Govern."

El M.I. Sr. Cap de Govern:

"Està ben clar que el debat que s'ha suscitat a l'examinar aquest capítol pressupostari és un debat de gran contingut social. Aleshores, el Govern pensa que l'anàlisi que es pot fer

és veure si hi ha problema o no. Si hi ha problema de vivenda, si no n'hi ha, ben entès, la proposta pressupostària cau de la base. Però, pensem que hi ha un problema i que és un problema profund i greu. Llavors, el que s'ha proposat per mesura pressupostària, i que quedi ben clar, és una dotació per construir -diguem-ne- vivendes socials; el nom al Govern li és igual, o accés a la primera vivenda, amb la intenció de servir aquestes vivendes, no regalades, sinó en el seu preu de cost, amb facilitats de pagament. És a dir, amb les facilitats que es donin, a l'Estat no li ha de costar res ni ha de fer beneficis al final d'aquesta operació. Ben entès que, com que discutim puntualment un capítol del pressupost per l'any 1992, és cert que la quantitat sol·licitada pel Govern en aquest Consell no arreglarà el problema de la vivenda ni el problema d'accés a la primera vivenda, sinó que intentarà de començar a arreglar el problema. Ben entès, també, que hi ha múltiples fórmules i no és l'única de participació per a solucionar la qüestió de la manca de vivenda; hi pot haver crèdits, com ha dit molt bé el Conseller de Sant Julià, Sr. Santamaria. Avui en dia, el Govern no està en condicions de facilitar crèdits als privats, pot trobar d'altres fórmules; quan hi hagi l'I.N.A.F. serà un instrument útil per contribuir a ampliar aquest objectiu, que ja dic que no és l'únic, per facilitar l'accés a la vivenda.

Però, cenyint-nos ja al cas concret d'avui, que és una discussió del Pressupost, que quedi ben clar que el Govern demana una dotació pressupostària per construir o fer construir vivendes, -això que quedi ben clar-. Voldria afegir, i que consti en acta, que amb la coherència que ha de tenir tot Govern, recordaré que això era un motiu del Discurs-Programa que va ser aprovat per la majoria d'aquesta Cambra. És a dir, en resum, el Govern no accepta l'esmena individual presentada, salvat si volen canviar el títol."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Bé, queda una paraula donada i una resposta del Sr. Enric Dolsa, per al·lusions. Demano que les intervencions siguin breus vist que sobre el tema de fons ja s'ha discutit llargament. Passarem a la votació d'aquesta esmena i suspendrem uns moments la sessió i la reprendrem després, perquè ja hi comença a haver una mica de cansament i, potser, valdria la pena que féssim una interrupció.

Tenen la paraula, concretament, el Sr. Jaume Bartumeu i després el Sr. Enric Dolsa, que és un dels signants de la carta i donaré per clos el debat; procedirem a la votació i quedarà l'opció, per part dels Consellers que no han pogut intervenir, de fer una explicació de vot, al final."

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

"Sí, gràcies, Sr. Síndic."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Procurant ser breu, si us plau."

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

"Sí, Senyor. En primer lloc, les intervencions que hi ha hagut abans em permetran ser breu. Precisament, i ara diré perquè, m'adhereixo a algunes de les que s'han fet, però abans voldria fer una pregunta perquè crec no haver copsat bé el sentit de la intervenció del Sr. Miquel Naudi, que si vol em contesta, sinó després el resultat de la votació ja serà per mi explícita contesta del que preguntaré. M'ha semblat entendre que parlava entre altres companys, en nom del company de la Parròquia de Canillo que és membre de la Comissió

de Serveis Públics i que jo he d'entendre que va aprovar, i sinó ja ens ho dirà, el Pressupost de la Comissió i que, per tant, ara canviaria d'opinió. En tot cas, a mi m'agradaria saber si és així però, ja dic, si això no se'm contesta ara la votació em serà ja contesta il·lustrativa.

M'adhereixo totalment, per ser breu, a les paraules que ha tingut el company Sr. Joan Santamaria, crec també que el Sr. Cap de Govern ha definit molt bé quina és l'alternativa que se'ns presenta i com ha dit el Conseller de Sant Julià, Sr. Joan Santamaria, jo també vaig estar implicat, i molt implicat, en aquest Projecte d'accés a la propietat per joves andorrans. Per tant, no cal dir que hi participo plenament i el defensaré com ho he fet sempre; s'havia de precisar però, ja s'ha fet, de que això no costarà diners a l'Erari Públic; s'havia també de dir i jo no em vull estar de repetir-ho, que les paraules estan molt bé però que aquí el que calen són fets i que si, legítimament, es pot considerar que cent vivendes no resolen res, jo crec que cent famílies, sobretot cent parelles, cent joves andorrans, són molt importants. En tot cas també hem de recordar, sobretot quan s'ha estat vàries legislatures en aquesta Cambra o, com a mínim s'hi ha estat l'any 1990 i l'any 1991, i crec que a mi se'm faria difícil dir aquí que la solució és la Llei d'Arrendaments i tota una sèrie d'actuacions legislatives, de les quals no n'hi ha traça que s'hagués fet quan es podia fer. Aleshores, a mi em sembla i em permeto pensar que això, per dir-ho col·loquialment, són excuses de mal pagador. Jo crec que valdria més que definíssim o ens definíssim en base a l'alternativa que acaba de formular el Sr. Cap de Govern. És a dir, estem a favor de que els joves andorrans que per la llei del mercat no poden accedir a la propietat, puguin arrelar-se al país també a través d'una propietat? O no ho volem? O volem una altra cosa? Doncs, es vota i el resultat serà clar i entenedor. Res més.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, passaré la paraula per al·lusions i, al mateix temps, crec que sent un dels signants de l'esmena presentada per la Parròquia d'Ordino i de La Massana, ens pugui donar la conclusió; la conclusió, evidentment, en base a la seva posició i abans de passar a la votació. Després, hi haurà l'opció per la resta de Consellers que vulguin intervenir i que per no donar peu a un debat massa llarg no han pogut fer-ho; hi haurà després una justificació de vot que crec que podran perfectament matisar i valorar la seva posició.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Gràcies, Sr. Síndic. Bé, solament era per contestar al Sr. Cassany, perquè jo abans he fet referència i he parlat de la paraula “ghetto” i ell ha interpretat, ràpidament, que Andorra i Escaldes eren un “ghetto”; compte, Sr. Cassany, no interpreti perquè ja una vegada, en aquesta Cambra, va passar exactament el mateix i els problemes que vaig tenir. Aleshores, solament era aquest aclariment. A més, li diré que això no és així, perquè suposo que tothom que viu a Andorra i a Escaldes ha escollit de viure a Andorra o a Escaldes, ja sigui perquè s'hi hagi comprat la propietat, ja sigui perquè per herència ha estat així, o ja sigui perquè a través de lloguer ha decidit viure aquí, i a mi em sembla perfecte.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, passarem a votació i, en aquest cas, procedeix passar a votació de l'esmena que han presentat els Consellers de la Parròquia d'Ordino i de la Parròquia de La Massana. La votació consistirà en si s'accepta o no l'esmena presentada per la Parròquia de La Massana. Jo entenc que la votació s'ha de fer sobre l'esmena presentada, altra cosa serà que després hi hagi alguna altra proposta com ha formulat el Sr. Jordi Mas, que es pugui contemplar, però entenc que si l'esmena ha estat posada s'hi ha de respondre.”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“És que després ja no hi ha raó de ser. Si s'accepta la proposta de les Parròquies d'Ordino i de La Massana s'ha de dir ara abans de la votació, o sinó després ja no hi ha raó de ser. Això també modificaria el vot de la Parròquia d'Encamp.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Jo crec que per rigor procedeix que ens pronunciem sobre l'esmena, altra cosa és que després la Cambra decideixi de valorar-ho d'una altra manera però, en tot cas, hi ha d'haver primer el pronunciament sobre l'esmena. Llavors, la pregunta concreta és: S'accepta la proposta formulada a l'esmena número 1, per part de les Parròquies d'Ordino i de La Massana, si o no?”

Accepten la proposta els MM.II. Srs. Josep Areny, Enric Casadevall, Miquel Naudí i Enric Dolsa, la M.I. Sra. Olga Adellach, i els MM.II. Srs. Andreu Gaspà, Albert Gelabert, Josep Garrallà, Daniel Armengol i Guillem Areny.

No accepten la proposta la M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó, Jaume Bartumeu, Miquel Armengol, Robert Cassany, Antoni Armengol, Joan Santamaria, Joan Pujal, Ladislau Baró, Pere Altimir i Miquel Aleix, la M.I. Sra. Nadia Aleix, i els MM.II. Srs. Ramon Canut i Antoni Jordi.

S'abstenen la M.I. Sra. Maria Reig, i els MM.II. Srs. Jordi Mas i Gabriel Dalleres.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, llavors, mentre el Sr. Secretari fa la comptabilització dels vots, hi ha vàries explicacions de vot demanades; començarem, potser, per la Parròquia de Canillo.”

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

“Com he dit abans, nosaltres, si bé estem d'acord amb el fons, no estem d'acord amb la forma, i hauríem optat, segurament, per la proposta que ha fet Encamp. Finalment, com que s'ha desestimat, hem optat per la primera.”

La M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó:

“Si bé sóc conscient que aquest Projecte no resoldrà, de moment, el problema de l'accés a l'habitatge, si que es pot dir realment que, almenys, és l'inici d'una posta en marxa d'un pla d'acció general i d'una política de l'habitatge a Andorra. Per tant, faig confiança al Govern perquè dugui a terme aquesta tasca tal com ho va manifestar el Sr. Cap de Govern en aquesta mateixa Sala en la seva presentació del Discurs-Programa, i que acaba de ratificar fa un instant.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, em sembla que la Parròquia d'Encamp també havia demanat de fer una explicació de vot.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“És una mica com han dit els de Canillo, que si bé estem d'acord amb el fons d'això, estem d'acord en que l'Estat ha de ser el motor de la nostra economia però també, a la vegada, ha de ser capaç de conèixer els problemes a temps, planificar el flux migratori, saber planificar les necessitats, legislar amb justícia i saber trobar solucions imaginatives en cada cas, tot trobant incentius perquè es pugui evitar el que tingui de fer de promotor. Per exemple, creiem

que l'empresa privada es podria trobar interessada en la promoció d'habitatges socials si l'Administració hi posés una mica d'imaginació i li donés eines eficaces com, per exemple, reducció de taxes en els permisos de l'edificació, pactar convenis amb la banca, desbloquejar Lleis que dificulten l'accés a l'habitatge o també legislar en el sentit de dotar a Andorra d'una justa i veritable Llei que eviti els abusos que, actualment, es cometen en l'accés a l'habitatge.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si no hi ha cap més explicació de vot. El Sr. Jaume Bartumeu, algun altre més? El Sr. Gabriel Dalleres. Bé, llavors, procedirem per ordre, potser.”

El M.I. Sr. Gabriel Dalleres:

“Bé, hem quedat una mica sorpresos amb el plantejament que s'ha fet del tema de l'habitatge social, o de l'ajuda a l'habitatge. No crec que hi hagi ningú en aquesta Cambra que s'hagi pronunciat en contra d'una política d'accés a l'habitatge, i vist en els termes en què s'ha plantejat, potser per culpa nostra, de no efectuar una esmena a temps, en la posició concreta que teníem Encamp, doncs ens hem vist abocats aquí a una votació que no ens portava ni a poder votar la una, ni a poder votar l'altra. Hem intentat, després de molta reflexió, saber quin havia de ser el nostre vot, en aquesta Cambra, i hem optat per l'abstenció. Això vol dir que, votant els crèdits estem d'acord amb una política social, però no estem d'acord en què aquesta sigui l'única política social, pensem que la política social no toca per loteria, i si en tot cas toca d'una manera més majoritària. Llavors, hem intentat sortir de “l'impasse” com hem pogut. El que sí anunciem en aquesta Cambra és que no estem d'acord amb la construcció, i els pròxims crèdits voldríem tenir alternatives d'aquesta política social abans de votar-los i de complementar-los; si estem convençuts i no hi ha altra fórmula millor que aquesta, gustosos votarem el complement del crèdit que faci falta, però voldríem que es legislés sobre altres fórmules de donar accés a la vivenda social.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí, gràcies, Sr. Síndic. Precisament, i en nom dels companys d'Andorra la Vella, és per agrair el resultat d'aquesta votació; tant als Consellers Generals que han cregut que havien de votar a favor com als que, abstenint-se i amb l'explicació de vot que han fet, manifesten que, efectivament, no és que vulguin oposar-se a aquest pla d'accés a l'habitatge sinó que demanen mesures complementàries. Només em permetré de recordar que no n'hi ha prou amb que les demanem a Govern, que la funció legislativa, també la iniciativa, la tenim nosaltres i que, per tant, també podem agafar nosaltres la iniciativa. En tot cas, tant de bo que, front a l'ambient esmorteït en el què ens tenia acostumats aquesta legislatura amb sessions que semblaven plenes de la més gran unanimitat, de tant en tant sovintegin més aviat debats com els que hem tingut avui, perquè així anirem donant als ciutadans andorrans unes pautes més clarificadores de les posicions de cadascú. Gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, llavors, si no hi ha cap més justificació de vot, el Sr. Secretari ens llegirà el resultat de la votació.”

El Sr. Secretari General:

“El resultat de la votació és: 10 Consellers han votat a favor de l'esmena número 1, 13 Consellers han votat en contra de l'esmena i hi ha hagut 3 abstencions.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, voldria recalcar un punt que han mencionat els Consellers de La Massana i d’Ordino, i que ha sorgit al llarg del debat, que és la famosa Llei d’Arrendaments que també urgeix. Llavors, potser, fer l’encàrrec a la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient, que obra en la seva possessió diferents informes i un Projecte de Llei antic sobre aquest tema, a veure si pogués també posar fil a l’agulla en aquest tema, ja que és un tema que està a la palestra i que crec té una certa urgència. Només és una recomanació que voldria fer a la Sra. Presidenta.

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Bé, ja he parlat d’aquest tema i tinc intenció a principis de setembre de posar-ho a debat.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Molt bé, llavors, suspendrem uns moments la sessió, uns deu minuts, per reprendre una mica de forces i ens quedaria la resta d’esmenes individuals i les entitats parapúbliques.”

Es suspèn la sessió a tres quarts de set del vespre.

Es reprèn la sessió a les set en punt del vespre.

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Secretari llegirà a continuació l’esmena núm. 2 presentada en el mateix escrit pels Consellers d’Ordino i de La Massana”

El Sr. Secretari General:

“L’esmena Núm. 2 diu el següent:

“ESMENA NÚM. 2 - AL PROJECTE DE PRESSUPOST DE L’ENTITAT PARAPÚBLICA SERVEI DE TELECOMUNICACIONS D’ANDORRA (S.T.A.).

Dins de les inversions previstes en el Projecte de Pressupost per a l’exercici de 1992 del Servei de Telecomunicacions d’Andorra hi ha inclòs 50.000.000 de pessetes per la compra d’accions del Termolúdic que s’està construint a Escaldes-Engordany. Es proposa de suprimir aquest crèdit.

MOTIVACIÓ:

Considerem que les inversions que ha de realitzar aquesta Entitat Parapública han d’anar destinades a la creació i millora de les infraestructures que li permetin optimitzar la gestió i explotació dels serveis de telecomunicacions en general i entenem, doncs, que no és la seva finalitat la d’invertir en actius financers.

D’altra banda, la gestió de les disponibilitats líquides de que disposa actualment el Servei de Telecomunicacions d’Andorra, l’assumirà progressivament l’Institut Nacional Andorrà de Finances el qual té per objecte, entre altres, facilitar, directament o indirecta, el finançament del sector públic.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si no hi ha cap comentari, posem a votació l'esmena dels Consellers d'Ordino i de la Massana.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“El Govern no accepta l'esmena.”

Voten a favor de l'esmena la M.I. Sra. Maria Reig, Jordi Mas, Gabriel Dalleres i Enric Dolsa, la M.I. Sra. Olga Adellach, i els MM.II. Srs. Andreu Gaspà, Albert Gelabert, Josep Garrallà, Daniel Armengol i Guillem Areny.

Voten en contra de l'esmena els MM.II. Srs. Josep Areny i Enric Casadevall, la M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó, els MM.II. Srs. Miquel Naudí, Jaume Bartumeu, Miquel Armengol, Robert Cassany, Antoni Armengol, Joan Santamaria, Joan Pujal i Miquel Aleix, la M.I. Sra. Nadia Aleix i el M.I. Sr. Ramon Canut.

S'abstenen els MM.II. Srs. Ladislau Baró i Pere Altimir.

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Secretari procedirà al recompte de vots. Sí, sobre un total de 25 vots Sr. Secretari.”

El Sr. Secretari General:

“Sí, han votat a favor de l'esmena 10 Consellers Generals, han votat en contra 13 Consellers Generals i hi han hagut dues abstencions.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, el resultat final seria que no s'accepta l'esmena presentada pels Srs. Consellers de les Parròquies d'Ordino i de La Massana. Si no hi ha cap justificació de vot ni cap constància en acta, passarem a l'esmena següent. Passem, doncs, a l'annex número 9 que llegirà el Sr. Secretari.”

El Sr. Secretari General:

“L'esmena següent és l'annex número 9 que diu:

“Els sotasignats, Robert Cassany Vila, Antoni Armengol Vila i Jaume Bartumeu Cassany, Consellers Generals per la Parròquia d'Andorra la Vella, d'acord amb el que disposa l'article 15 de la Llei General de les Finances Públiques i dins del termini establert a l'Edicte de 8 de juliol de 1992, compareixem per davant d'aquesta M.I. Sindicatura i,

E X P O S E M :

Que en temps i forma formulem una Esmena de Supressió de despeses d'inversió de Servei Exterior de la Conselleria de Serveis Públics, número 92-0006, (Ampliació Forn) que compta amb una assignació pressupostària de cinquanta milions de pessetes (50.000.000 PTA) per a l'exercici 1992 i altra previsió plurianual de cent cinquanta milions de pessetes (150.000.000 PTA) per a l'exercici del 1993.

MOTIVACIÓ:

Tal i com els Consellers sotasignats ja vàrem manifestar en la Sessió Extraordinària del dia 16 de juny, en ocasió del debat sobre el Discurs-Programa del Cap de Govern, convindria que abans de preveure l'ampliació del forn actual, el Govern presentés un pla urgent, global i coherent, de tractament de residus sòlids d'abast nacional.

Com sigui que aital pla global no existeix, hem de concloure amb preocupació que el Govern ha renunciat a intentar aquell "consens previ" que anunciava en el Discurs-Programa del mes passat.

Continuem pensant, a l'igual que el Cap de Govern, que aquesta matèria requereix "... una visió global de país". Precisament, per aquesta raó no ens sembla raonable acceptar que Andorra la Vella hagi de continuar suportant tot l'impacte ambiental d'aquesta ampliació, per a la qual es sol·licita una assignació pressupostària sense haver fet cap pas, almenys públicament explicitat, en la recerca i elaboració d'una solució amb visió global del país.

Per tot el que a la M.I. Sindicatura per la present i atentament,

S O L L I C I T E M :

Que vulgui rebre el present escrit, fent-ne tramesa a la Comissió d'Economia i Finances, d'acord amb el que disposa l'article 15 de la Llei General de Finances Públiques, en el marc de la discussió del Projecte de Pressupost per l'exercici 1992."

El M.I. Sr. Miquel Armengol:

"Gràcies, Sr. Síndic. Pel que respecta l'esmena de supressió de despeses d'inversió de la Conselleria de Serveis Públics, per l'ampliació del forn incinerador de deixalles, presentada pels altres companys meus, Consellers de la Parròquia d'Andorra la Vella, vull fer constar que m'adhereixo a la seva esmena, la qual no vaig signar per trobar-me absent.

Voldríem remarcar que no ens oposem al simple fet que l'actual forn incinerador es trobi dins de la nostra Parròquia. No es tracta de veure on es crema, qui rep el fum o bé on van a parar els residus finals. Quedi ben clar que no volem per cap altra Parròquia el que no volem per la nostra. Som conscients de la situació precària de l'actual forn incinerador i, per tal motiu, demanem al Govern que, amb caràcter urgent, busqui una solució global pel país sense detriment de cap Parròquia.

Una solució global, no solament per la recollida de deixalles i eliminació de residus sòlids, sinó també pel bon equilibri del medi ambient. No es tracta ara d'aplicar mesures urgents en detriment de ningú; es tracta, creiem, més que d'una política de medi ambient verda, que hem de prendre decisions conscients. Baix tal concepte, i amb una visió global de país, demanem que es voti una esmena de supressió d'aquestes despeses d'inversió i que, com ja hem demanat al Govern amb caràcter urgent, presenti un pla global i coherent, que no solament abasti el tractament i possible reciclatge de residus sòlids, sinó que també permeti respectar i vetllar per la bona harmonia del medi ambient que ens envolta.

Tanmateix, i per a finalitzar, en previsió d'una possible avaria del forn actual, demanem al M.I. Govern que prengui els contactes necessaris a l'exterior per paliar temporalment si aquest possible problema arriba. Res més."

El M.I. Sr. Cap de Govern:

"Bé, la posició pressupostària o la dotació que es demana pel Govern, és per fer front a una urgència inajornable perquè em sembla que ja s'ha explicat en aquesta Sala o a nivell de Comissions, en tot cas a nivell de Cònsols, que la situació del forn és crítica d'arreglar i, per tant, la dotació aquesta és per ampliar en cas de necessitat, que ja és absoluta necessitat. En quant al que s'ha parlat aquí de futur, la Conselleria de Serveis Públics té una oferta per

la realització d'un estudi global, d'un cost de 10 milions aproximadament, i amb les dates 4 maig 1990, 15 juny 1990, 15 febrer 1991 i 10 febrer 1992, aquest tema s'ha debatut en reunions del Conseller de Serveis Públics amb els Cònsols de totes les Parròquies. El dia 6 de març de 1992, el Govern acordà contractar l'empresa I.P.B. per fer la redacció del plec de bases, d'un cost de 8 milions de pessetes aproximadament, per la confecció del pla integral de gestió de residus. És un acord de Govern que, precisament, no s'ha pogut materialitzar perquè no hi ha Pressupost. En conseqüència, el Govern no accepta l'esmena de l'annex número 9 proposada pels Consellers d'Andorra la Vella.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Bé, jo m'adhereixo al que ha dit el Sr. Conseller Miquel Armengol; crec que la construcció d'un segon forn crematori porta, a part de tornar a concentrar al mateix lloc la pol·lució atmosfèrica que suporten en aquest moment Andorra i Escaldes, té el mateix inconvenient i és que fa fum. Llavors, penso que la solució del reciclatge i l'exportació dels residus recuperables és també molt urgent i aquesta altra solució alternativa que ha dit d'emergència de pactar -per dir algo-, una possible col·locació dels residus en cas d'avaría del forn també la recolzo, però també voldria fer una recomanació al Govern: Vostè, en el seu Discurs-Programa, va dir que volia cuidar el medi ambient i també hem vist que la Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball l'altre dia ens va presentar un programa d'objectius de la salut pública, amb els quals ens va fer palès que la segona causa de mortaldat a Andorra, després dels accidents, són les malalties respiratòries. Aleshores, jo recomanaria al Govern, que fos una mica coherent i coordinés els objectius entre totes les Conselleries. Gràcies.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Em permeto recordar que estem en un debat pressupostari però, malgrat tot, acceptem la recomanació.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Bé, a mi m'agradaria demanar al Govern si poguessin encarregar un estudi per saber si realment aquí, a Andorra, existeix algun fenomen físic o químic, ja que quan comprem un forn crematori, al moment de la compra, sempre ens asseguren que no farà mai fum. Aleshores, jo crec que deu ser quelcom relacionat amb l'atmosfera que provoca aquesta fumata blanca, que podem observar des dels jardins de Casa de la Vall, i que considero que si anem de cara a una reconversió turística, com volem portar al país, crec que es molt maco poder-la admirar.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Bé, no vull prejutar del resultat d'aquesta votació, però el Sr. Cap de Govern ha recordat unes dates en les quals, en algunes, em sembla que jo hi era protagonista. Primer m'agradaria contestar al Sr. Armengol perquè té una explicació molt senzilla: com que s'està treballant al 95% de capacitat, s'ha de fer funcionar amb un estarter i per això fa fum, o sigui que aquests forns treballen molt més del que haurien de treballar. Això ho sabem tots, i penso que haver de fer debats d'aquests, ara el que sí que està clar i que m'ha semblat entendre pel que ha dit la Sra. Maria Reig, és que si es torna a espatllar ho tornaran a deixar enterrar a Encamp el que no es pugui cremar; perquè clar, si no se'n fa cap de nou, el que sí és evident és que aquest un dia o altre es tornarà a espatllar i, llavors, jo ja dic que a Sant Julià, aquestes deixalles que no podran cremar, m'oposo totalment a que si portin. Per tant, potser el fons de l'esmena que fan els Consellers d'Andorra la Vella té una part de raó, perquè sí que és cert

que, en un moment determinat, es va dir que per la quantitat de deixalles que hi havia a Andorra, no solament era necessari fer una planta d'unes condicions més modernes i més ben feta, sinó que també hi havia, paral·lelament, una qüestió de tria de deixalles. Em sembla recordar que, quan jo vaig plegar de la Conselleria de Serveis Públics, es tiraven en aquest forn de l'ordre de 35 tones diàries de vidre. Tots sabem que el vidre, a part que no és perfectament combustible, sinó que es transforma en una cosa rara, necessita unes temperatures molt elevades. Bé, no vull pas fer un curs, això és un debat pressupostari; el que sí és cert és que la inquietud dels Consellers d'Andorra la Vella jo la comprenc, però també ens haurien de mirar de donar alguna solució. El que tampoc hauriem de fer és fer maniobres dilatòries; el forn pot petar demà, pot petar d'aquí un mes i, aleshores, entre tots, bé hi haurem de trobar una cosa o una altra. Gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, la Sra. Maria Reig i després passarem a la votació.”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Sí, per al·lusions. El Sr. Santamaria ha dit una cosa, que em sembla que no ha entès ni el que ha llegit el Sr. Armengol, ni el que jo he dit. El Sr. Armengol no es referia a exportar les deixalles al cap d'una muntanya com ara s'està fent incorrectament i sense permís dels Comuns, sinó de mirar de trobar una solució, perquè hi ha empreses que comprarien aquestes deixalles, i més que comprar s'hauria de pagar perquè les vinguessin a retirar. I de pla de reciclatge, quan Vostè era Conseller de Serveis Públics pel que veig tampoc en va ficar cap en marxa, per quant ha dit el Sr. Cap de Govern que ara es faria un estudi d'això. O sigui, jo penso que a tot el món es veu, Sr. Santamaria, que abans de cremar hi ha una altra solució que és el reciclar i, fins i tot, li puc assegurar que a Alemanya està prohibit continuar de fer forns crematoris; en canvi els que existeixen se'ls continua deixant operar, però d'aquí a quinze anys a Alemanya es prohibiran els forns crematoris.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Només voldria dir-li dues coses: la primera no es va fer sense permís dels Comuns, sinó amb total conformitat per part del Comuns, cosa que m'estranyaria que per aquesta pròxima vegada s'obtingués, i veu amb això també li dono la raó. Per altra banda, el debat aquest que Vostè em fa, que si a Alemanya, que si aquí o allà, jo el que dic és una cosa: hi ha el que hi ha. Hi ha un Conveni pel qual aquest forn està a Andorra, jo no dic que s'hi hagi de quedar. Jo el que dic és que si aquest forn s'espatlla, cosa que passarà ineluctablement, voldria que en lloc de discursos també se'm donés una solució, perquè l'altra vegada la solució va ser d'enterrar aquestes deixalles que no es van poder cremar, perquè estava espatllat el forn, i es van enterrar, precisament, en uns terrenys que afectaven la seva Parròquia i la de Canillo, penso recordar. A Sant Julià d'això ja en patim molt, i només els emplaço fa un mes i mig que hi va haver aquesta mica d'aiguats, allí al davant del Punt de Trobada, tot allò que va baixar era vidre d'aquest pseudocremat del forn, que cada cop que hi ha una riada surt a baix a la carretera. Per consegüent, com que aquí de solucions miracle no en trobarem i si s'espatlla el forn no podem cremar les deixalles, les haurem d'enterrar, fatalment, una vegada més. Doncs, no esperem que això arribi, prenem una mesura transitòria per poder trobar una solució i, llavors, estudiem seriosament una alternativa d'aquestes que Vostè diu que són millors, no ho dubto pas, jo no hi entenc prou.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, abans de passar a la votació jo crec que, de totes formes, el suggeriment que ha fet la Sra. Maria Reig i penso que també l’ha fet el Sr. Miquel Armengol, d’una planta de reciclatge, em semblaria bastant racional, i potser no seria un tema tan pol.luant com el forn crematori. En tot cas, si he entès bé al Sr. Cap de Govern, hi ha un estudi que està pendent d’aprovació de pressupost, i jo suposo que tan prompte com es tinguin els resultats d’aquest estudi es podrà començar a engegar una sèrie d’accions sobre aquest tema. És el que desitgem tots, i si això ens pogués estalviar un segon forn crematori, millor que millor.

Passarem a la votació de l’esmena que presenten els Consellers de la Parròquia d’Andorra la Vella. Aleshores, la votació serà la següent: sí, si s’accepta l’esmena; no, si es rebutja l’esmena presentada pels Consellers de la Parròquia d’Andorra la Vella.”

Voten a favor de l’esmena la M.I. Sra. Maria Reig i els MM.II. Srs. Jaume Bartumeu, Miquel Armengol, Robert Cassany i Antoni Armengol.

Voten en contra de l’esmena els MM.II. Srs. Josep Areny i Enric Casadevall, la M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó, els MM.II. Srs. Miquel Naudí, Jordi Mas, Gabriel Dalleres i Enric Dolsa, la M.I. Sra. Olga Adellach, i els MM.II. Srs. Andreu Gaspà, Albert Gelabert, Josep Garrallà, Daniel Armengol, Guillem Areny, Joan Santamaria, Joan Pujal, Ladislau Baró i Pre Altimir.

S’abstenen el M.I. Sr. Miquel Aleix, la M.I. Sra. Nadia Aleix i el M.I. Sr. Ramon Canut.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Farem el recompte. El resultat de la votació Sr. Secretari, si us plau.”

El Sr. Secretari General:

“Sí, han sigut 5 vots a favor de l’esmena, 17 vots en contra de l’esmena i 3 abstencions.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, 17 vots en contra. Doncs, queda rebutjada l’esmena presentada pels Consellers d’Andorra la Vella. Passarem a l’esmena següent.”

El Sr. Secretari General:

“L’esmena següent és l’annex número 10 que diu:

“Els sotasignats, Nadia Aleix Tugas, Ramon Canut Bové i Antoni Jordi Areny, Consellers Generals d’Andorra, elegits a la Parròquia d’Escaldes-Engordany, desitgen formular, dins el termini establert per l’Edicte de V^a M.I. Sria. de data 8 de juliol, i a l’empara d’allò que disposa l’article 15 de la Llei General de les Finances Públiques, l’esmena al Pressupost General per a l’exercici de 1992 que es detalla a continuació:

ESMENA ÚNICA.

Dins les despeses adscrites al Servei Núm. 62 -Agricultura-, i en el Capítol 4 -Transfèrències corrents-, article 47 -A empreses privades-, Concepte 471 -Empreses privades-, Subconcepte 85 -Ajuda a la ramaderia-, es proposa modificar la dotació d’aquesta assignació pressupostària pel que fa referència als bovins, equins i animals de treball, en funció dels barems següents:

* 120.000 pessetes per cada cap de bestiar fins a un nombre de 20 unitats per explotació;

* en cas que l'explotació superi aquesta quantitat, només se subvencionarà per un nombre igual a 20 caps de bestiar.

Aquestes subvencions s'atorgaran exclusivament per aquells caps de bestiar que portin inscrits 12 mesos en el padral del Departament d'Agricultura de la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria.

En cas que aquests animals es desplacin fora del país, la subvenció atorgada serà de 30.000 pessetes, com fins ara.

MOTIVACIÓ:

Considerem que, amb l'adopció d'aquesta mesura, s'afavoreix la protecció real i efectiva de les explotacions ramaderes familiars."

El M.I. Sr. Ramon Canut:

"Sí, gràcies, Sr. Síndic. Bé, vist la implicació que aquesta esmena tenia i té en l'informe que ha aprovat aquest matí el Consell General, que és l'informe d'Agricultura a proposta de la Comissió d'Agricultura; no havent, en aquest cas, ni Vostè ni Govern reclamat l'esmena en el moment en què es tractava la temàtica corresponent, ni havent-hi per part dels altres Consellers cap intervenció en aquest sentit, dins de la política que els Consellers d'Andorra, elegits a la Parròquia d'Escaldes-Engordany i signataris de la present, mantenim i volem mantenir en tots els aspectes de la nostra vida de cada dia i de la política nacional que nosaltres practiquem; vist el poc interès d'aquesta Cambra en reclamar aquesta esmena en el moment oportú, nosaltres, malgrat la nostra voluntat d'aquesta política nacional d'ajuda a la ramaderia i a la petita ramaderia en particular, per equiparar-la amb les subvencions i amb el criteri de subvencions que la de l'Alt Pirineu rep arreu d'Europa; malgrat aquesta nostra bona intenció, nosaltres, vista la poca participació d'aquesta Cambra, i la poca voluntat de recollir l'esmena en el moment en què la Comissió d'Agricultura ha plantejat les seves esmenes i el Consell les ha votat, si ens ho permeten la retirarem."

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

"Bé, Sr. Canut, jo no comparteixo pas el seu criteri i demanaria que no la retirés i el motivaré; no és per riure sinó que el motivaré. Jo crec que quan es fa l'anàlisi del Pressupost, primer passa l'anàlisi de totes les Comissions, dels Informes i, posteriorment, passa l'anàlisi de les esmenes particulars; perquè si Vostè ho constata, veurà que hi han altres esmenes particulars que hi fan referència també. Per exemple, quan hem parlat d'habitatges socials també estava escrit dins de la Comissió legislativa de Serveis Públics i, en canvi, ningú l'ha reclamat perquè es donava, o jo almenys ho donava per sobreentès, que es passaria al final amb esmenes particulars. En el seu dia, quan ho vaig llegir, n'estava assabentat pel company Andreu Gaspà del que s'estava fent a la Comissió d'Agricultura, lògicament compartia tot el que ell em va explicar i inclús l'augment que s'havia fet en aquesta partida que Vostè proposa i jo ho considerava bo. Quan parlo de bo voldria parlar de bo a nivell de la meua Parròquia i parlant potser més amb propietat a través de les Parròquies altes. Lògicament, quan vaig veure la seva esmena, el que vaig fer va ser felicitar-me i felicitar-los a Vostès per haver-la fet, perquè crec que és la gran alternativa a les Parròquies de menys producció de tabac, que avui en dia sabem que els petits ramaders estant sobrevivint. Aleshores, a la Parròquia d'Ordino sobretot, i si a alguna altra Parròquia li passa el mateix ja es manifestarà, però per la Parròquia d'Ordino aquesta és, per a mi, la gran alternativa als petits pagesos. Per tant, jo li demanaria i li pregaria, Sr. Canut, que no retirés aquesta esmena i que es passés a votació."

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, jo crec que l’observació que fa el Sr. Enric Dolsa és a tenir en consideració, sobretot, perquè va en la mateixa línia de l’acord que s’ha pres aquest matí referent amb aquest tema. És a dir, jo penso que com que va en la mateixa línia és perfectament coherent que el Consell en debati i, si escau, ho aprovi. Llavors, demanaria que reconsiderés la seva posició perquè, probablement, si hagués fet la manifestació de retirar-la al moment en què s’ha aprovat la primera esmena referent a aquest tema, possiblement, també s’hagués pogut tractar, però és una mica el costum d’aquesta Casa de tractar les esmenes individuals al final de l’aprovació dels diferents informes de les Comissions. Per tant, si va en la mateixa línia que la modificació que s’ha proposat anteriorment, no veig perquè no es podria ampliar la proposta que va fer la Comissió en el seu moment. Crec que no hi ha cap contradicció fonamental en aquest tema i demanaria com fa el Sr. Enric Dolsa de reconsiderar la posició.”

El Sr. Ramon Canut i després tindrà la paraula el Sr. Antoni Armengol.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Bé, Sr. Síndic. No, com que no és l’únic cas d’esmena que ja s’ha tractat, aquesta era la intenció dels signataris de la mateixa i quan sigui el torn de l’altra també tindrem l’oportunitat d’intervenir; però vista en aquest sentit i concertat amb els demés Consellers de la Parròquia i, vista la insistència de la Parròquia d’Ordino i també la vostra, Sr. Síndic, no tenim cap inconvenient en no retirar-la.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si llavors passaré la paraula al Sr. Antoni Armengol i després hi han paraules demanades pel Sr. Miquel Naudi i pel Sr. Enric Dolsa.”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Bé, a mi el que m’agradaria, abans que es passés a votació aquesta esmena, dins de l’informe de la Comissió legislativa d’Agricultura hi ha una motivació en la qual argumentem per què hem passat les subvencions de 30.000 a 60.000 pessetes i, si parlem en tant per cent, això representa un increment del 100%. En fi, no voldria pas interpretar el que ha dit el Sr. Dolsa, però jo crec que en aquest país de demagògia en sabem fer tots. Aleshores, quan parlem dels pagesos, jo ja vull considerar que a nivell del país s’haurà de fer quelcom a nivell dels pagesos, però si avui en dia es calcula les subvencions que s’estan donant a la pagesia ronden sobre els 250 milions de pessetes anuals. Llavors, com molt bé ha dit el Sr. Jordi Mas aquest matí, hi ha un sector econòmic, que és el comerç, que cada any està baixant, i potser també arribarà un moment en què els comerciants es plantegin de demanar unes subvencions quan hagin de remodelar els seus negocis, o les seves empreses, o els hotelers, o els diferents sectors de l’economia andorrana. Per tant, Senyors, jo crec que el que hem de fer, és que hem de tocar de peus a terra, siguem realistes, i quan vulguem fer augments, fem-los amb conseqüència, i no políticament.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Té la paraula el Sr. Miquel Naudi. Després el Sr. Enric Dolsa i potser, llavors, ja podem procedir a la votació de l’esmena.”

El M.I. Sr. Miquel Naudi:

“Bé, jo només voldria dir dues paraules a la gent d’Escaldes; realment, com a Conseller d’una Parròquia alta on la ramaderia encara té avui una importància bastant considerable, la Parròquia de Canillo, la subvenció aquesta que heu proposat de 120.000 pessetes, crec que els pagesos us ho agrairien molt. La veritat és que si poguéssim donar aquesta quantitat de diners a aquesta gent jo me’n felicitaria, però sent coherent amb la decisió que hem pres a la Comissió d’Agricultura, fer una subvenció tant considerable en un termini curt, com el que teníem des de que vàrem ser elegits en aquesta legislatura, no ens hem vist capaços de fer-ho, diguem, d’una manera pensada i coherent. Per aquest motiu, només vàrem optar per modificar les subvencions que hi havien actualment, i dins d’aquesta modificació, tal com s’ha aprovat, hi ha un apartat que és reservat només pels animals que no fan transhumància. Dit això, només puntuar que el pla que la Comissió ha endegat, i que hi està treballant, i que espera tenir-lo de cara al Pressupost del 1993. Llavors, possiblement, aquestes subvencions es puguin millorar i potser la vostra proposta, en aquell moment, la podré acceptar. Ara, agraint-ho una vegada més pels pagesos de les Parròquies altes, sento que jo, personalment, no la pugui acceptar. Res més que això.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, tancarem el torn de paraules, el Sr. Enric Dolsa i després passarem a la votació.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, primerament agraeixo als Consellers d’Escaldes que no hagin retirat l’esmena; segonament, per contestar al Sr. Armengol, li diré que jo, de demagògia en aquest tema no en faré; Sr. Conseller d’Andorra la Vella, si se’n assabenta, la Parròquia d’Ordino té pràcticament tant bestiar com la resta d’Andorra conjuntament, i Vostè que està dins d’aquesta Comissió també té uns documents confidencials pels quals pot saber exactament el que en cada Parròquia es cobra del tabac i veurà que Ordino no és pas la més beneficiada. Em deia quan ha parlat dels comerços, fent referència a una exposició que havia fet abans el company Sr. Jordi Mas, que no puc compartir, perquè sempre hem estat dient que a Andorra, si volem ser turistes o turístics, perdó, hem de cuidar primer la foto, la postal; llavors, a la Parròquia d’Ordino, per cuidar la postal no se’ls hi pot demanar miracles als pagesos com estem fent. Aleshores, ja ho he dit, vull que es passi a votació aquesta esmena i, evidentment, jo la ratificaré totalment.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, havia tancat el torn de paraules, però potser que es fes justificació de vots després de la votació. Sí, per al.lusions? D’acord?”

El M.I. Sr. Antoni Armengol:

“Bé, jo només li voldria contestar al Sr. Enric Dolsa dient que quan em parla d’un llistat del que cobren els colliters andorrans, aquesta llista no és confidencial, sinó que és pública i, si vol, en un Consell posterior la podem fer constar en acta; és una llista que data de l’any 1989, el mateix que quan li he parlat que hi ha unes subvencions de l’ordre de 250 milions de pessetes que s’estan donant a la pagesia. Potser, seria bo que també es fessin públiques aquestes llistes, jo no hi tinc cap inconvenient. Aleshores, Sr. Dolsa, tingui una cosa present: jo no he anat mai en contra de la pagesia, al contrari, perquè si Vostè mira les constàncies en acta que ja vaig fer a la primera legislatura, les primeres intervencions que parlen de cara a la dalla dels prats i de cara a la imatge turística que he de donar d’aquest país, el primer que

ha sortit sempre a defensar-ho he sigut jo, i no he anat mai en contra dels pagesos. Per això la paraula dels pobres pagesos no l'admeto.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Ampliaré el torn de paraula al Sr. Miquel Aleix i al Sr. Josep Garrallà, i després procedirem a la votació. Potser demanaria, també, l'opinió del Govern respecte a aquesta esmena ja que l'afecta directament.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Sí, mercès Sr. Síndic. Jo, personalment, com a membre de la Comissió d'Agricultura, vaig acceptar en el seu dia l'informe del qual me'n solidaritzo i, en cap cas, el meu vot anirà, igual que els altres Consellers de la Parròquia, a favor de l'esmena, perquè com s'ha produït avui, varies vegades aquí, crec que per preservar el treball legislatiu i, per preservar veritablement l'eficàcia de les Comissions, no és gaire útil que, ni els Presidents ni els seus membres, simultàniament vagin canviant a decisió del Consell i d'aquí els seus propis informes i els seus propis vots de les respectives Comissions; perquè en detriment d'aquest sistema, el que fem és un mal treball per fer un favor a la Comissió legislativa i al treball legislatiu.

En aquest tema, jo crec que val la pena que si hi ha una majoria de Consellers que no participen a la Comissió d'Agricultura i que creuen que és bo de potenciar als ramaders d'alta muntanya, per aquest caire de guardar el patrimoni que tenim, i per preservar aquestes explotacions agrícoles que tenen dificultats de subsistència, perquè el preu del bestiar i de la carn, avui en dia, és derisori; nosaltres, com a pla pilot a nivell de la Parròquia n'havíem parlat anteriorment, i creguem que se'ls hi hauria de donar una subvenció substancial com a pla pilot. Nosaltres proposaríem que si això s'adoptés, que posteriorment el Govern establís els Reglaments d'Aplicació necessaris perquè, vista la quantitat de les subvencions, el sistema no es tornés en un sistema fraudulent i que aquí tothom volgués intentar beneficiar-se d'aquestes subvencions, sense que fossin veritablement explotacions agrícoles d'alta muntanya, que són les que nosaltres, ja que a la nostra Parròquia no tenim ni ramaderia, ni tenim cap cabanya ni bovina ni equina, ens permetria -no, pràcticament, Sr. Síndic, no n'hi ha cap, sinó que tenim un padral a Escaldes i és pràcticament desert-, la seva inscripció al padral d'Escaldes. Nosaltres, fent una política nacional i no parroquialista havíem pensat en aquesta opció.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, potser, si Govern té alguna observació a fer sobre el particular i ja passarem a la votació.”

El M.I. Sr. Josep Casal:

“Gràcies, Sr. Síndic. No, no hi ha cap observació particular i m'ha semblat entendre que volien saber la posició del Govern respecte a l'esmena. El Conseller d'Agricultura no és present avui a la taula, però la posició de Govern és, en haver estat present a la Comissió legislativa d'Agricultura i haver consensuat amb ella la primera esmena presentada i acceptada pel Govern, no estar d'acord amb aquesta esmena.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“No, d'acord. Bé, passarem a la votació: sí o no a l'esmena presentada per la Parròquia d'Escaldes, més ben dit, pels Consellers Srs. Nàdia Aleix, Ramon Canut i Antoni Jordi de la Parròquia d'Escaldes-Engordany.”

Voten a favor de l'esmena el M.I. Sr. Enric Dolsa, les MM.II. Sres. Olga Adellach i Nadia Aleix, i el M.I. Sr. Ramon Canut.

Voten en contra de l'esmena la M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó, el M.I. Sr. Miquel Naudí, la M.I. Sra. Maria Reig, i els MM.II. Srs. Jordi Mas, Gabriel Dalleres, Albert Gelabert, Josep Garrallà, Guillem Areny, Jaume Bartumeu, Miquel Armengol, Robert Cassany, Antoni Armengol, Joan Santamaria, Joan Pujal, Ladislau Baró, Pere Altimir i Miquel Aleix.

S'abstenen els MM.II. Srs. Josep Areny, Enric Casadevall, Andreu Gaspà i Daniel Armengol.

El M.I. Sr. Síndic General:

"El resultat de la votació seria Sr. Secretari."

El Sr. Secretari General:

"Són 4 vots a favor de l'esmena, 17 vots en contra de l'esmena, i 4 abstencions."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Doncs, no queda aprovada l'esmena presentada pels Consellers d'Escaldes, Srs. Nàdia Aleix, Ramon Canut i Antoni Jordi. Passarem a l'examen de l'esmena següent, que el Sr. Secretari us llegirà."

El Sr. Secretari General:

"És l'annex número 11 i diu:

Els sotasignats, Miquel Aleix Areny, Nadia Aleix Tugas, Ramon Canut Bové i Antoni Jordi Areny, Consellers Generals d'Andorra, elegits a la Parròquia d'Escaldes-Engordany, desitgen formular, dins el termini establert per l'Edicte de V^a M.I. Sria. de data 8 de juliol, i a l'empara d'allò que disposa l'article 15 de la Llei General de les Finances Públiques, l'esmena al Pressupost General per a l'exercici de 1992 que es detalla a continuació:

ESMENA ÚNICA.

Dins el Capítol núm. 8 -Variació d'actius financers-, es proposa l'assignació en el concepte corresponent d'una dotació pressupostària de 200.000.000 de pessetes per a la compra d'accions de la "Societat d'Economia Mixta Termolúdic d'Escaldes-Engordany, Societat Anònima".

MOTIVACIÓ:

Considerem que la participació de l'Administració General en aquesta societat, és necessària i positiva pel conjunt del país per dos motius.

En primer lloc, perquè la construcció d'un centre termolúdic de les característiques del que realitza aquesta societat és una obra d'interès nacional que s'emmarca plenament en la renovació de l'oferta turística que es proposa des del sector públic.

En segon lloc, perquè amb aquesta inversió es potència la participació de l'Estat en societats d'economia mixta, necessària per crear els condicionaments de seguretat i confiança suficients per a l'atracció de la inversió privada, i perquè pensem que la creació de noves plataformes d'oferta turística serà possible només amb una col.laboració estreta entre la iniciativa pública i la privada."

El M.I. Sr. Síndic General:

“Si hi ha alguna observació a fer abans de posar-la a votació, per part de Govern o per part d’algun Conseller. El Sr. Josep Garrallà?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“El Govern reconeix l’interès turístic que pot tenir el Centre Termolúdic, si bé considera que aquests tipus d’inversions potser no corresponen al Govern, sobretot tenint en compte que l’Institut Nacional Andorrà de Finances s’ha de posar en marxa a final d’any i, en tot cas, és una missió de l’Institut de fer aquestes inversions si la Junta Directiva del Consell d’Administració ho creu convenient.”

El M.I. Sr. Josep Garrallà:

“En primer lloc, m’ha sorprès molt la contesta del Sr. Cap de Govern, quan d’un costat el Govern impulsa a l’S.T.A. a que inverteixi dins del Termolúdic i ara, a nivell de Govern, no hi vulgui invertir. Un moment, Sr. Cap de Govern que no he acabat, un moment. Aleshores, vull dir, a mi sí que em sembla que els Consellers d’Escaldes han fet una esmena i aquí, a nivell turístic, té un interès i crec que és bastant important. Per la meua part, m’adhereixo totalment a la seva esmena i, precisament, crec que el Govern hauria de ser un impulsor d’aquests tipus de societats per poder tirar el turisme endavant.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, si el Sr. Cap de Govern per al.lusions vol respondre.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“He dit i ratifico el que he dit. Crec que el Govern no ha de fer aquestes inversions, quan s’ha creat específicament un Institut Nacional Andorrà de Finances, quina missió és, precisament, aquesta. En quant a l’S.T.A., cal recordar que té un Consell d’Administració totalment autònom, que són pressupostos autònoms, que l’S.T.A. funciona per Llei com una Entitat privada i, per tant, no veig la relació entre S.T.A. i Pressupost de Govern.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D’acord. Alguna altra observació més per part d’algun Conseller abans de passar a votació? Llavors, si no hi ha cap més intervenció passarem a votació. El sí serà si s’accepta la proposta que han formulat els Consellers d’Escaldes referent a la dotació pressupostària pel Termolúdic, i el no serà si es rebutja aquesta proposta.”

Voten a favor de l’esmena els MM.II. Srs. Enric Dolsa, Josep Garrallà, Daniel Armengol, Guillem Areny, Jaume Bartumeu, Antoni Armengol i Miquel Aleix, la M.I. Sra. Nadia Aleix i el M.I. Sr. Ramon Canut.

Voten en contra de l’esmena els MM.II. Srs. Josep Areny, Enric Casadevall, la M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó, el M.I. Sr. Miquel Naudí, la M.I. Sra. Maria Reig, i els MM.II. Srs. Jordi Mas, Gabriel Dalleres, Joan Santamaria, Joan Pujal, Ladislau Baró i Pere Altimir.

S’abstenen la M.I. Sra. Olga Adellach i els MM.II. Srs. Andreu Gaspà, Albert Gelabert, Miquel Armengol i Robert Cassany.

El M.I. Sr. Síndic General:

“Llavors, procedirem al recompte.”

El Sr. Secretari General:

“En falta un.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Procedirem a un nou recompte, perquè la votació està bastant ajustada. El resultat final serà, doncs, Sr. Secretari.”

El Sr. Secretari General:

“Han votat a favor de l'esmena 9 Consellers Generals, han votat contra l'esmena 11 Consellers Generals i hi han hagut 5 abstencions.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Doncs, no s'accepta la proposta. Si hi ha alguna explicació de vot?”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Mercès, Sr. Síndic. No és una explicació de vot sinó agrair als companys d'aquesta Cambra que han entès veritablement el sentit pel qual havíem fet aquesta esmena, i que crec que és de tots; hi ha hagut una sensibilització aquí, l'interès de tots de que aquest Centre funcioni i sigui un promotor turístic i que serveixi a la reconversió del país. Esperem que a través de l'I.N.A.F., quan estigui constituïda, com ha dit el Sr. Cap de Govern, nosaltres proposarem un altre cop d'intervenir perquè se'ns faci una adquisició d'accions per implicar l'Administració Central en aquests motors essencials. Doncs, creiem que són aquestes eines que convenen per la reconversió turística del país i ja no s'hauria hagut de defugir avui aquesta responsabilitat, però ja que es vol posposar a l'I.N.A.F. tornarem a fer la demanda un cop l'I.N.A.F. estigui en marxa.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, la votació ha quedat 9 a favor del sí, 11 del no i 5 abstencions i, per tant, l'esmena no està acceptada. Bé, llavors, llegirem l'esmena següent.

El Sr. Secretari General:

“L'esmena següent és l'annex número 12, i diu:

“Els sotasignats, Miquel Aleix Areny, Nadia Aleix Tugas, Ramon Canut Bové i Antoni Jordi Areny, Consellers Generals d'Andorra, elegits a la Parròquia d'Escaldes-Engordany, desitgen formular dins el termini establert per l'Edicte de V^a M.I. Sria. de data 8 de juliol, i a l'empara d'allò que disposa l'article 15 de la Llei General de les Finances Públiques, les esmenes al Pressupost General per a l'exercici de 1992 que es detallen a continuació:

ESMENA NÚM. 1.

Dins del Servei núm. 53 -Obres públiques-, Programa núm. 32 -Edificis escolars-, Subprograma núm. 37 -Col.legis d'Escaldes-, Naturalesa núm. 4 -Edificis-, Projecte núm. 86-0119 -Col.legi d'Escaldes-, es proposa reduir l'assignació pressupostària prevista en 49.000.000 de pessetes.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, potser voldrien fer una manifestació prèvia als Consellers d'Escaldes, perquè aquest tema s'ha tractat aquest matí, no?”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Sí, Sr. Síndic, i en aquest sentit demanàriem permís de la Cambra perquè reprenem les esmenes que ha plantejat el Sr. President de la Comissió de Serveis Públics i amb l'acord numèric -parlem, no?- al qual s'ha arribat; és a dir, demanàriem permís de poder-les reprendre, perquè ja que aquestes són idèntiques numèricament amb les que ha fet la Comissió, vist que la Comissió les ha canviat, sol·licitem a la Cambra poder-les canviar numèricament; no és el sentit de l'esmena senzillament el numèric, sinó que és una qüestió de fons.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, potser el que podríem fer és acordar de tractar el punt de la motivació conjunta, diguéssim, no?, És el terme, és a dir, referint-nos únicament a la part final de l'esmena?”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“Sí, ens semblaria bé.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Llavors, llegirem únicament la part final de l'esmena. Sí, Sr. Secretari, a partir de la motivació conjunta que motivava aquesta esmena.”

El Sr. Secretari General:

“Sí, la motivació conjunta diu:

“La Llei de Contractació Pública estableix amb claredat la documentació mínima que haurà de comprendre qualsevol projecte que faci referència a obres de primer establiment, de reforma o de gran reparació. En aquesta documentació ha de figurar-hi explícitament un pressupost, que ha de fixar el límit de la despesa d'inversió que es pretén realitzar.

En conseqüència, i per tal d'aconseguir una major racionalització de la inversió pública i assegurar el control sobre la seva execució, considerem necessària la supressió d'aquestes assignacions pressupostàries fins que no s'adeqüin a la normativa esmentada, moment en què la Llei General de les Finances Públiques possibilita l'activació dels mecanismes necessaris per a la seva aprovació.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, demanaria potser al Sr. Cap de Govern si vol intervenir.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Només hem de dir que no l'hem entesa aquesta esmena; per quant la referència a la Llei de Contractació Pública és un acte posterior a l'aprovació d'una dotació pressupostària. És a dir, la Llei de Contractació Pública intervé quan hi ha votat un Pressupost, que és el moment de contractació d'una obra o d'un servei. No sé si aquí es fa potser una mica de confusió entre Pressupostos Generals de l'Administració i Pressupostos de l'obra o del servei en concret.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, ara el Sr. Joan Pujal i després passaré la paraula al Sr. Ramon Canut.”

El M.I. Sr. Joan Pujal:

“Bé, a mi em sembla que, com ja ho ha aclarit l'amic Canut, és molt repetitiva de la que hem solventat abans, la que el Govern ha aprovat i, per tant, crec que aquesta és ja aprovada pel Govern. Si m'ho permeten, l'aclariment que ha fet el Sr. Cap de Govern, i també que em rectificuin els Srs. Consellers d'Escaldes si no ho dic bé, és per l'aclariment que jo he fet últimament amb les obres de Meritxell; la reparació de Meritxell, i els de la Comissió de Serveis Públics ho creiem i n'estem convençuts, que abans de fer cap dotació pressupostària de cap tipus d'obra volem conèixer el projecte i el valor total de la mateixa, i em penso que per aquí deuen d'anar les coses.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, el Sr. Ramon Canut i després, Sr. Cap de Govern si vol respondre a les dues intervencions. Al Sr. Cap de Govern li passa la paraula el Sr. Ramon Canut, si vol respondre?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Bé, això és un debat, estem en pressupostos i hem de votar, penso, esmenes concretes o xifres concretes. Ara, entrem en un debat que té més de jurídic que de pressupostari; a veure fins a quin punt, quina documentació, i què es requereix per votar el Pressupost General de l'Estat. Crec que és el moment de discutir-ho en un Consell o modificar la Llei. Evidentment, hi ha una opció política, però sí que voldria fer remarcar que, en el supòsit que això es generalitzés, la Llei General s'hauria de canviar totalment; perquè no cal, doncs, que el Govern presenti uns pressupostos on pretén definir una política, sinó que hauria de ser la mateixa Assemblea qui fes els pressupostos, definint la política del Govern. Però, repeteixo, no crec que sigui el debat el punt omès al començament d'una futura discussió que, segurament, hi haurà. En aquest moment estem discutint xifres d'un Pressupost i, per tant, demano si s'accepta o no s'accepta l'esmena. En quant al Govern, en aquest sentit, com ja s'ha pactat al matí amb la Comissió de Serveis Públics, manté el dit aquest matí i el pactat amb la Comissió de Serveis Públics.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, hi ha tres paraules demanades. Demanaria que les intervencions fossin breus perquè, efectivament, aquí ja no procedeix votar esmena, ja que es tracta més aviat d'una discussió de fons. També em sembla recordar que aquest matí hi havia un acord, tant per part del Sr. Conseller de Serveis Públics com del Sr. President de la Comissió, sobre el tractament que s'havia de fer en matèria d'inversions d'un cert volum. És a dir, que jo crec que hi ha un acord de principi sobre aquesta qüestió, i demanaria que les intervencions fossin el més breus possibles i que poguéssim passar al punt següent.

Té la paraula el Sr. Ramon Canut, després el Sr. Jaume Bartumeu i el Sr. Miquel Aleix, i tancarem el torn de paraules sobre aquest tema.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“En aquest sentit, estic d'acord amb el Sr. Cap de Govern perquè més que una esmena, evidentment, no hi ha canvi de quantitat pressupostària i ja s'ha adoptat aquest matí a nivell de l'acord o, anteriorment, amb l'acord que hi ha hagut amb Serveis Públics; per tant, l'esmena en si, en un debat del Pressupost, no és la més adient. El que sí que podríem dir, de totes maneres, és que es convertís en recomanació, ja sé que no és gaire vinculant, però convertir-ho en recomanació només a un efecte. És a dir, vist l'informe de Serveis Públics que hem

aprovat, en el què el Consell ha aprovat el fet de no votar plurianuals, mentre i quan no estiguin explicats en el Pressupost amb obres concretes, pressupostades i subhastades, aquesta recomanació aniria en aquest sentit. En el mateix sentit que el Sr. Pujal ha intervingut abans, perquè dins del plec de condicions tècniques, a part les condicions d'implantació o les condicions de concepte, les condicions tècniques de qualsevol obra a emprendre per part de l'Administració, en aquest cas competència de Govern, també s'hi adjuntés, a criteri tècnic de Govern, un cost sostre de l'obra, un cost estimatiu de l'obra, abans de portar-ho a concurs d'idees dels arquitectes, de manera que això fos una condició complementària pels arquitectes i que els hi fes més entenedora la voluntat del Govern. Aquesta seria la motivació Sr. Cap de Govern i reconec, potser, que jurídicament no està gaire ben muntada, però bé, és la que és.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, deixarem les dues intervencions restants i, després, si vol respondre, Sr. Cap de Govern, ja tancant el torn de paraules. Si, el Sr. Jaume Bartumeu, el Sr. Miquel Aleix i el Sr. Cap de Govern, i donarem per tancat aquest debat.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí, gràcies, Sr. Síndic. Jo únicament volia dir pràcticament el mateix que ha dit el Sr. Ramon Canut. A mi em semblaria oportú, i ja li podria donar suport, si això es transforma en una recomanació, en relació a l'estricta compliment del que diu la Llei de Contractació Pública.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“Sí, seré molt breu. Aquest matí, quan hem fet la mateixa recomanació a l'esmena que ha presentat el Sr. Síndic, al posar una quantitat pel concurs d'idees pel projecte de remodelació dels entorns de Casa de la Vall, també hem volgut fer esment que en aquest concurs d'idees s'hi digui una quantitat màxima de diners, que l'Administració cregui que podrà disposar per fer aquest projecte. El mateix, i també en el mateix sentit, havíem fet aquesta esmena a nivell dels Consellers d'Escaldes, ja que de la manera que estan les Finances Públiques no ens podem permetre ja més obres faraòniques, que es fan a través d'un concurs d'idees, perquè després el país, o no les pot pagar, o ha de modificar els projectes, o ha de canviar totalment la concepció de la mateixa obra, en no haver-se previst la quantitat màxima pressupostària que es podria gastar en aquella obra, en el moment de la seva concepció a nivell de projecte.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“No. No entraré en consideracions jurídiques ni polítiques del que és un Pressupost; suposo que hi haurà un moment de debat en una altra ocasió, però només voldria dir al Sr. Canut, i després ho ha dit el Sr. Bartumeu, que recollim a títol de recomanació el suggeriment que s'ha fet.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord. Llavors, passarem a la següent esmena, si el Sr. Secretari la pot llegir.”

El Sr. Secretari General:

“L'esmena següent és l'annex número 13 i diu:

“Els sotasignats, Miquel Aleix Areny, Nadia Aleix Tugas, Ramon Canut Bové i Antoni Jordi Areny, Consellers Generals d'Andorra, elegits a la Parròquia d'Escaldes-Engordany, desitgen formular, dins el termini establert per l'Edicte de V^a M.I. Sria. de data 8 de juliol, i a l'empara d'allò que disposa l'article 15 de la Llei General de les Finances Públiques, l'esmena al Pressupost General per a l'exercici de 1992 que es detalla a continuació:

ESMENA ÚNICA.

Dins les despeses adscrites al Pressupost del M.I. Consell General, i en el Capítol 1 -Despeses de personal-, Article 11 -M.I. Consell General-, Concepte 111 -Despeses de retribució-, Subconcepte 01 -M.I. Consell General-, es proposa incrementar la dotació del compte esmentat en 11.200.000 pessetes.

MOTIVACIÓ:

Tal com vàrem exposar en el debat del Discurs-Programa del M.I. Sr. Cap de Govern, la legislatura actual es caracteritza per ser un Consell Constituent amb una missió clara i precisa, elaborar i aprovar el Projecte de Constitució i les lleis fonamentals i transitòries adients, i per una durada natural que finirà amb la seva aprovació per Referèndum.

En aquesta tasca cal incloure, també, l'adequació a la nova realitat institucional de l'estatut del Conseller General i preveure una futura llei d'incompatibilitats de càrrecs entre els parlamentaris i d'altres activitats a definir. La finalitat d'aquesta llei seria la de possibilitar l'elecció de qualsevol ciutadà i afavorir la seva dedicació sense cap tipus de condicionament econòmic.

Amb aquest objectiu, proposem fixar per al present exercici pressupostari la retribució mensual dels Consellers Generals en 100.000 pessetes, amb la recomanació que per al proper any s'estableixi de forma definitiva en una quantitat que es correspongui amb les idees expressades.

Considerem, a més, que aquesta decisió l'ha de prendre la legislatura actual per tal d'evitar als futurs parlamentaris l'adopció d'una mesura d'aquest tipus que serà necessària vista la plena dedicació que comportarà la tasca legislativa que hauran d'afrontar.”

El M.I. Sr. Jordi Mas:

“Bé, jo comprenc la inquietud dels companys d'Escaldes i els hi agraeixo aquest interès que tenen. Doncs, sobretot darrerament, hi ha moltes hores a dedicar a aquesta Casa, però penso que no seria just si estem parlant d'una crisi econòmica del país, que nosaltres fossim els primers en incrementar-nos el salari. Personalment, penso que no és ara el moment.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Gràcies, Sr. Síndic. Els Consellers de Sant Julià hem estudiat aquesta esmena dels companys d'Escaldes i sobre el fons estem d'acord, però abundem amb el que ha dit el Sr. Jordi Mas, i també abundem amb el que Vostè, Sr. Síndic, va dir a la Comissió Permanent en el seu dia; inclús estem d'acord si convé en fixar el que es vulgui però que sigui per la propera legislatura i que per aquesta quedi tal com està. Bé, que es quedi com està, perquè Vostè ja sap el que jo vaig proposar.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna intervenció més? Llavors, passarem a la votació.”

Voten a favor de l'esmena el M.I. Sr. Miquel Aleix, la M.I. Sra. Nadia Aleix i el M.I. Sr. Ramon Canut.

Voten en contra de l'esmena els MM.II. Srs. Josep Areny i Enric Casadevall, la M.I. Sra. Rosa Maria Mandicó, el M.I. Sr. Miquel Naudí, la M.I. Sra. Maria Reig, i els MM.II. Srs. Jordi Mas, Gabriel Dalleres, Andreu Gaspà, Albert Gelabert, Josep Garrallà, Daniel Armengol, Guillem Areny, Jaume Bartumeu, Miquel Armengol, Robert Cassany, Antoni Armengol, Joan Santamaria, Joan Pujal, Ladislau Baró i Pere Altimir.

S'abstenen el M.I. Sr. Enric Dolsa i la M.I. Sra. Olga Adellach.

El M.I. Sr. Síndic General:

"Bé, llegirem el resultat de la votació, Sr. Secretari."

El Sr. Secretari General:

"Sí, el resultat de la votació és: 3 vots a favor de l'esmena, 20 vots en contra i 2 abstencions."

El M.I. Sr. Síndic General:

"Doncs, no s'accepta l'esmena presentada. Passarem a l'última esmena individual presentada, però abans de llegir-la, si em permeten els Srs. Consellers que l'han presentat, jo crec que, si no vaig errat, és la que s'ha tractat aquest matí que feia referència als entorns de Casa de la Vall."

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

Evidentment, aquesta esmena fa referència al que s'ha tractat aquest matí a proposta del Sr. Síndic, que ho ha proposat a la Permanent quan ens hem reunit just abans d'entrar al Consell. Considero que ha sigut molt hàbil d'agafar la iniciativa, vist que la nostra proposta havia de prosperar perquè hi havia un gran consens. Doncs, per nosaltres, Sr. Secretari, sense cap tipus de protagonisme, pot donar per retirada l'esmena.

El M.I. Sr. Síndic General:

"Si hem permet el Sr. Aleix, no és cap habilitat, només és reconèixer potser que ens havíem precipitat i en aquest cas concretament el Sr. Síndic; com que el suggeriment de la Parròquia d'Escaldes està encertat, s'ha recollit. És a dir, que no ho interpreti com cap habilitat per part meva, no ho és, al contrari.

Llavors, abans de passar a les parapúbliques, queda la valoració, que ja ens ha estat facilitada pel Departament Tècnic de la Comissió de Finances, i s'ha de veure com queda actualitzada aquesta valoració de les esmenes que feien referència a la Conselleria de Turisme i Esports, que eren de la número 23 fins a la número 33 inclosa. S'ha fet el càlcul en funció del que s'ha decidit aquest matí i per no allargar-ho mencionarem les quantitats globals, esmena per esmena. És a dir, s'ha fet en base al càlcul que s'ha acordat aquest matí, si ho pot passar a llegir, Sr. Secretari.

Sí, llavors, la nova assignació i la redacció. Jo proposaria que es fes els totals; com que de totes formes tots els Consellers disposen de la informació ho poden seguir. És a dir, en el cas de l'esmena número 23, la nova assignació seria de 15 milions i seria, doncs, una reducció de més de 9 milions. Passem a llegir els totals si us sembla bé, per no allargar-ho innecessàriament.

El Sr. Secretari General:

“En la línia que ha dit el Sr. Síndic, en l'esmena número 23 les reduccions sumen un total de 9.352.616 pessetes, i la nova assignació que hi queda pressupostada és de 15.247.384 pessetes.

L'esmena número 24, la reducció és 1.285.950 pessetes i la nova assignació 9.797.150 pessetes.

L'esmena número 25, la reducció és de 20.708.332 pessetes i la nova assignació 77.791.668 pessetes.

L'esmena número 26, la reducció és de 4.781.250 pessetes i la nova assignació queda per 90.218.750 pessetes.

L'esmena número 27, la reducció és de 2.500.000 pessetes i la nova assignació queda per 32.500.000 pessetes.

L'esmena número 28, la reducció és de 500.000 pessetes i la nova assignació 5.000.000 de pessetes.

L'esmena número 29, la reducció és 1.041.666 pessetes i la nova assignació 32.458.334 pessetes.

L'esmena número 30, la nova assignació és de 13.100.000 pessetes.

L'esmena número 31, hi ha un augment de 683.500 pessetes i la nova assignació és de 6.183.500 pessetes.

L'esmena número 32, l'assignació queda per 38.500.000 pessetes.

L'esmena número 33, hi ha una reducció de 516.667 pessetes i la nova assignació és de 2.083.333 pessetes.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Aquestes són, doncs, les quantitats que quedarien reflectides en el Projecte de Pressupost definitiu. Bé, si no hi ha cap observació, passarem a l'anàlisi dels pressupostos de les entitats parapúbliques, començant pel C.N.I.A. i llegint l'Informe que ha fet la Comissió de Finances al respecte.

El Sr. Secretari General:

“En relació al Pressupost del C.N.I.A., consta al punt número 5 de l'informe de la Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. i diu el següent:

“1) CENTRE NACIONAL D'INFORMÀTICA (C.N.I.A.).

La Comissió legislativa d'Economia, Finances i C.E.E. ha examinat aquest document i ha acordat informar-lo favorablement.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Doncs, si no hi ha cap observació es dona per acceptat el Pressupost del Centre Nacional d'Informàtica i queda aprovat. Passarem al Pressupost de l'S.T.A. i llegirem també l'Informe.”

El Sr. Secretari General:

“En aquest cas l'informe de Finances diu el següent:

“2) SERVEI DE TELECOMUNICACIONS D'ANDORRA (S.T.A.).

La Comissió legislativa de Serveis Públics ha examinat aquest document i l'ha informat favorablement, tal com es desprèn de l'informe que figura com annex núm. 2.”

Aquest Annex diu així:

“2.- PROJECTE DE PRESSUPOST DEL SERVEI DE TELECOMUNICACIONS D'ANDORRA.

La Comissió ha examinat el Projecte de Pressupost de l'esmentada entitat parapública, i ha acordat, d'informar-lo favorablement.

Aquest informe és de la Comissió legislativa de Serveis Públics.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Passarem al següent si no hi ha cap observació. Vist els Informes de la Comissió de Serveis Públics, donarem per acceptat el Pressupost de l'S.T.A. Passarem al Pressupost de F.E.D.A.”

El Sr. Secretari General:

“L'informe de la Comissió de Finances en relació al Pressupost de F.E.D.A. diu el següent:

“3) FORCES ELECTRIQUES D'ANDORRA (F.E.D.A.)

La Comissió legislativa d'Indústria i Comerç ha examinat aquest document i l'ha informat favorablement, tal i com es desprèn de l'informe que figura com annex núm. 4.”

Aquest annex diu:

II.- AL PROJECTE DE PRESSUPOST DE F.E.D.A. PER A L'EXERCICI DE 1992.

La Comissió legislativa ha examinat l'esmentat Projecte de Pressupost i ha acordat de no efectuar cap remarca ni observació al seu contingut.”

El M.I. Sr. Ramon Canut:

“A nivell personal, ja ho vaig manifestar a la Comissió legislativa corresponent, penso que en el cas de F.E.D.A., i d'una forma potser diferent però sí més gradual que el cas de l'S.T.A., perquè recordo que F.E.D.A. va augmentar tarifes, s'hauria d'haver intentat d'augmentar les tarifes d'un percentatge inferior al 6% perquè aquest any hi hagués hagut l'impacte del 6% i del cànon del 10% per l'usuari. Voldria que constés en acta, senzillament.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord. Queda aprovat per majoria el pressupost de F.E.D.A. Llavors, passarem al Pressupost de la Caixa Andorrana de Seguretat Social que ha informat la Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient.”

El Sr. Secretari General:

“La Comissió legislativa en relació al Pressupost de la C.A.S.S. diu:

“C.- PROJECTE DE PRESSUPOST DE LA CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (C.A.S.S.).

La Comissió ha examinat el Projecte de Pressupost de l'esmentada entitat parapública, i ha acordat d'informar-lo favorablement.

Això no obstant, aquesta Comissió es reserva la seva opinió sobre la política de gestió financera que actualment porta a terme la Caixa Andorrana de Seguretat Social, fins que no hagi procedit a analitzar detingudament les liquidacions de comptes i els informes d'auditoria d'aquesta Entitat Parapública corresponents als exercicis de 1989, 1990 i 1991.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Sí, gràcies. També molt breument i només per manifestar i deixar constància que, tal com dèiem a l'informe de la Comissió de Finances hi ha aquesta reserva que ara s'acaba de llegir. Per tant, doncs, mostraré la preocupació que es deriva d'aquesta situació absolutament anormal, que uns comptes del 1989 no puguin ser aprovats pel fet que l'auditoria no els pugui convalidar totalment. En fi, aquest és un debat que haurem de fer aviat, quan examinem les liquidacions de comptes, però crec que el fet és suficientment anormal i preocupant com perquè en deixem novament constància. Gràcies.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, si no hi ha cap més observació, donarem per aprovats els pressupostos de la C.A.S.S.; evidentment, quedaran mencionades les reserves tant de la Comissió com del Sr. Jaume Bartumeu, dins de l'Acta del Consell.

Llavors, passarem al Pressupost del S.A.A.S., que ha informat la mateixa Comissió.

El Sr. Secretari General:

“Sí, en aquest cas l'informe diu:

“D.- PROJECTE DE PRESSUPOST DEL SERVEI ANDORRA D'ATENCIÓ SANITARIA (S.A.A.S.).

La Comissió ha examinat el Projecte de Pressupost de l'esmentada entitat parapública, i ha acordat d'informar-lo favorablement, tot i realitzant la següent constatació:

La Comissió considera que és urgent i imprescindible una millora immediata de la planificació dels Pressupostos d'aquesta Entitat així com de la seva aplicació i seguiment, de manera que es posi fre a l'expansió incontrolada dels costos i s'eviti les grans desviacions que s'han produït i que es continuen produint.

Així mateix, s'ha d'evitar que l'obertura del nou Centre Hospitalari representi la continuació d'aquesta gestió econòmica-financera i organitzativa de manera que s'aconsegueixi una millor qualitat assistencial, un control del creixement de la despesa i més productivitat.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Alguna observació sobre el mateix?”

La M.I. Sra. Maria Reig:

“Bé, aquí podem afegir també que, en cap moment, se’ns va facilitar a la Comissió el poder veure la desviació que hi havia en els pressupostos d’aquest any, o sigui ens vàrem posar en contacte amb la Directora del S.A.A.S., però se’ns va comunicar que no tenia coneixement si hi havia hagut dèficit o no; un nou dèficit del funcionament del S.A.A.S. en aquest any i ja estem a meitat d’any, o sigui que no ho vàrem poder analitzar.”

La M.I. Sra. Consellera de Benestar, Sanitat i Treball:

“Gràcies, Sr. Síndic. Jo només voldria fer una puntualització, tot i que la faig amb certa reserva perquè, potser tot i que costi dir-ho, doncs, no estic massa segura del què diré, però en honor a la veritat ho he de dir. Em consta que el tancament dels comptes del Centre Hospitalari s’estava acabant de fer fa molts pocs dies. Llavors, quan la Comissió legislativa va demanar -diguem-, l’estat de comptes d’aquest any 1992, és a dir el funcionament, encara no s’havia procedit al tancament. La Comissió legislativa sap també i li consta que el Centre Hospitalari tenia vacant, -ha complert l’any el dia 1 de juliol-, la plaça de Director Financer. Aleshores, tenien certs problemes a l’hora de tenir la comptabilitat al dia; aquests problemes ens consten i a més ens preocupen, ens preocupaven i ens continuen preocupant profundament. Per tant, em consta que els tancaments s’estan portant a terme i que, pròximament, podran ser examinats a la vegada per la Conselleria i, evidentment, quan ho sol·liciti per la Comissió legislativa.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, si no hi ha cap més observació, donem per aprovats els comptes del S.A.A.S. i passarem a l’última parapública que és la Residència Solà d’Enclar, que també ho ha aprovat la mateixa Comissió legislativa de Sanitat, Benestar Social i Medi Ambient.

El Sr. Secretari General:

“En aquest cas, diu:

“E.- PROJECTE DE PRESSUPOST DE LA RESIDENCIA SOLA D’ENCLAR.

La Comissió ha examinat el Projecte de Pressupost de l’esmentada entitat parapública, i ha acordat d’informar-lo favorablement.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, si no hi ha cap observació, es dona per aprovat el Pressupost de la Residència Solà d’Enclar. Ens queda encara, abans de procedir a l’adopció final del Pressupost un últim punt que el Sr. Secretari us llegirà.”

El Sr. Secretari General:

“És el punt IV de l’Informe de la Comissió legislativa d’Economia, Finances i C.E.E., que diu:

“IV.- EN RELACIÓ AL PROJECTE DE LLEI D’APROVACIÓ DEL PRESSUPOST PER A 1992.

A més de les esmenes que s’han proposat en l’apartat II -en relació a l’Estat d’Ingressos- d’aquest informe, aquesta Comissió legislativa ha considerat oportú efectuar la remarca, ja habitual, que l’article primer del Projecte de Llei s’haurà d’adaptar en funció de les xifres que resultin de les modificacions que puguin ésser aprovades.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, llavors, ja es tindrà en compte totes les esmenes que s’han formulat per fer el redactat definitiu del Projecte de Pressupost que s’ha adoptat, si és que s’adopta. Ara procedirem a sotmetre a votació o, en tot cas, si sembla més correcte, per assentiment, l’aprovació de la totalitat del Pressupost General que ha presentat Govern; tant pel que fa referència a l’Administració Central com a les Parapúbliques recollint, tal com s’ha dit anteriorment, les esmenes que s’han anat debatent i s’han acordat en aquesta sessió d’avui. Doncs, considerem aprovat el Pressupost presentat? Sí, si hi ha algunes observacions?”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Gràcies, Sr. Síndic. Bé, a mi em permetrà que atenint-me a l’article 16 de la Llei General de Finances Públiques, al punt quatre, em manifesti sobre el Projecte del Pressupost. Aleshores, jo dono la meva aprovació al Pressupost de Turisme i Esports tal com s’especifica a l’informe de la Comissió, amb les modificacions aportades durant aquesta sessió; dono també la meva aprovació al Pressupost d’Agricultura, adherint-me a l’informe de la Comissió igualment amb les modificacions aportades avui; aprovo tots els Pressupostos de les Entitats Parapúbliques, excepte la partida dels 50 milions que ja havíem debatut; aprovo igualment les partides debatudes avui sobre la construcció d’edificis escolars, com així mateix les transferències comunals; sobre les esmenes particulars ja m’he pronunciat en el meu moment i sobre la resta del Pressupost, havia pres la decisió de votar-lo negativament, però perquè no s’entengui com una -diria- animadversió del control del Cap de Govern, llavors he decidit d’abstenir-me.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“El Sr. Albert Gelabert té la paraula.”

El M.I. Sr. Albert Gelabert:

“Els Consellers Generals de la Parròquia de La Massana, en aquesta votació final, ens abstindrem i farem una justificació de vot.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D’acord, després, al final de la votació. Si no hi ha cap més Parròquia que vulgui fer observacions declararem globalment aprovat el Pressupost presentat. Sí, perdó, el Sr. Dalleres.”

El M.I. Sr. Gabriel Dalleres:

“No sóc expert en l’aprovació de pressupostos, però no acabo d’entendre si es pot fer de votar un tros de pressupost. Es pot fer? Bé, pel que fa a la Parròquia d’Encamp votem la totalitat del Pressupost.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Gràcies, Sr. Síndic. No, és per dir que la Parròquia d’Andorra la Vella vota, en aplicació de l’article 16 de la Llei General de Finances Públiques, globalment el Pressupost, i el vota favorablement i globalment; entenc que hi pot haver vots particulars, justificacions de vots, abstencions globals, però veig difícil, tècnicament, i no vull fer polèmica política de votar bocins de Pressupost, perquè l’article 16, apartat 4, de la Llei General de Finances Públiques per mi és clar: s’ha de votar globalment, entenc jo. En tot cas, que consti que els quatre Consellers de la Parròquia d’Andorra la Vella així ho fem.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Els quatre Consellers de Sant Julià de Lòria també el votem globalment, com ha explicat molt bé el Sr. Jaume Bartumeu.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, posi's el micro més a prop, si us plau, que es senti, perquè són paraules importants aquestes.”

El M.I. Sr. Joan Santamaria:

“Sí, els quatre Consellers de Sant Julià de Lòria també el votem globalment, com ha explicat molt bé el Sr. Jaume Bartumeu.”

El M.I. Sr. Enric Casadevall:

“Els quatre Consellers de Canillo també votem globalment el Pressupost presentat pel Govern.”

La M.I. Sra. Olga Adellach:

“El Sr. Andreu Gaspà i jo mateixa també aprovem globalment el Pressupost presentat.”

El M.I. Sr. Miquel Aleix:

“La Parròquia d'Escaldes-Engordany, Sr. Síndic, aprova globalment el Pressupost i es felicita que l'any 1992 el país, ja d'una vegada per totes, tingui un Pressupost.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, llavors quedarien el Sr. Albert Gelabert i el Sr. Enric Dolsa per si volen fer alguna aportació complementària.”

El M.I. Sr. Albert Gelabert:

“Gràcies, Sr. Síndic. Sí, evidentment, la Llei General de Finances Públiques preveu la votació global del Pressupost i, aleshores això, al nostre entendre, descarta aquesta votació per partides i és per aquest motiu que, de manera global, ens hem abstingut. Els Consellers de La Massana som sensibles de la necessitat d'un Pressupost General per l'Administració Pública i perquè el Govern pugui disposar de l'instrument principal necessari per a desenvolupar la funció que té encomanada. Aquest Pressupost s'oposa frontalment a principis polítics bàsics que no compartim, ja exposats el dia del debat del programa polític del Sr. Cap de Govern. D'acord amb les dues esmenes individuals presentades, hem optat per abstenir-nos, amb la voluntat política d'acatar democràticament la decisió de la majoria, malgrat no la compartim.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord. Els Consellers d'Encamp volen fer alguna manifestació? Ja s'ha fet, no? S'ha fet ja una aprovació global. Bé, doncs, el resultat final seria: 21 Consellers que aprovem el Pressupost, 5 abstencions, però no quadre això, un moment que fem el recompte. Són 25: sí, el total ha de ser 25.

És a dir, queda aprovat el Pressupost per 20 vots a favor i 5 abstencions. Només em queda, sí, però Sr. Dolsa.”

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Bé, el Sr. Bartumeu es demanava abans com es podia fer de votar solament partides. Jo crec que l'article 16.4 ho deixa ben clar, la Llei de Finances que jo posseeixo és de l'any 1983, i el Sr. Síndic, l'any 1989, si us mireu les actes de l'aprovació del Pressupost de l'any 1989, solament va aprovar per partides aquest Pressupost, i ningú més que ell que ens ho pot explicar.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Sí, bé, en tot cas, jo crec que es pot aprovar, efectivament, per partides.”

El M.I. Sr. Jaume Bartumeu:

“Jo no vull fer polèmica, però es pot donar suport polític per partides, però o s'aprova o es refusa globalment. Ho diu l'article 16, apartat 4: sense perjudici de l'aprovació parcial, hi ha d'haver una aprovació global.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Bé, com queda la posició del Sr. Enric Dolsa? És a dir, posem abstenció? És que hem posat “abstenció” al resultat final.

El M.I. Sr. Enric Dolsa:

“Si m'he de pronunciar, com diu el Sr. Bartumeu globalment, lògicament és abstenció, lògic.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord, d'acord. Sí, el Sr. Gelabert.”

El M.I. Sr. Albert Gelabert:

“Bé, penso que ja s'ha dit tot, però el que volia dir és que els Consellers de La Massana, si s'hagués pogut votar per partides, hauríem aprovat totes aquelles on no tenim divergències polítiques de fons importants.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D'acord, en tot cas, jo crec que les divergències polítiques ja han quedat reflectides en l'acta i estaran totes mencionades, només voldria felicitar a l'Assemblea. Perdó, Sr. Cap de Govern.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Abans d'acabar voldria aclarir un punt d'aquest matí sobre el deute públic, he dit la xifra de 14 mil milions de pessetes, això és incloent-hi el deute aproximat que presenta aquest Pressupost i incloent-hi la condonació dels 5/6 mil milions de pessetes que es deuen als Comuns que, per la Llei de Transferències, el Consell va condonar.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Llavors, el deute estimatiu, com quedaria?”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“El deute estimatiu, amb el deute probable d'aquest Pressupost, als voltants dels 14 mil milions de pessetes.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Però s’hi haurien de sostreure els 6 mil milions abans esmentats.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“És a dir, avui sí.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“Deute real, diguéssim.”

El M.I. Sr. Cap de Govern:

“Exacte. Avui, si no es condonés el deute dels Comuns i no hi hagués deute en aquest Pressupost, seria de 4 mil milions de pessetes.”

El M.I. Sr. Síndic General:

“D’acord. Bé, llavors, només em queda que felicitar al Govern i a l’Assemblea d’haver aprovat, com bé deia el Sr. Miquel Aleix, un Pressupost; el país ho necessitava, i jo crec que s’ha aprovat un Pressupost que ja hi ha una reducció bastant significativa del dèficit i només animar tant Govern com el Consell per seguir en aquesta línia i poder presentar, com més aviat millor, un Pressupost equilibrat i, fins i tot, amb un llarg termini un Pressupost amb excedents, jo crec que que ja hauríem de presentar.”

Sí, queda per suposat que el Cap de Govern dóna la conformitat a l’acord adoptat per la Cambra. D’acord?

Gràcies, bones vacances a tothom i fins a la tornada.”

I no havent-hi més assumptes a tractar i havent-se esgotat l’ordre del dia, el M.I. Sr. Síndic General aixeca la sessió, de la qual se n’ha formalitzat la present acta als efectes pertinents. Són dos quarts de nou de la nit.

P.O. del M.I. Consell General
El Secretari General

V. i P.
El Síndic General